Kathleen O'Brien - Kıskançlık Şeytanları

Kıskançlık Şeytanları

Gözleri buluştuğunda içinde bir paniğin yükseldiğini hissetti Megan.Yo,hayır.Buna izin veremezdi.

Buradan hemen uzaklaşmalı,bacaklarının kendisini taşıyabileceği kadar uzağa kaçmalıydı.Bu odanın sıcak ama tehlikeli ortamından hemen uzaklaşmalı,gecenin soğuk fakat gerçekleri hatırlatan havasına çıkmalıydı.Bu odada ona karşı koyması,kopkoyu yeşil gözlerine sakince bakabilmesi olanaksızdı.Yo,hayır.Sıcacık alevlerin onları baştan çıkardığı bu tehlikeli yerde daha fazla durmamalıydı.

Bölüm Bir

Megan Farrell içinde yükselen isteğe karşı koymaya çalışarak parmaklarını özlemle kitabın üzerinde gezdirdi. Evet diyebilmeyi ne çok istiyordu! Kitabın kokusunu içine çekerek, kocaman gri gözlerini kapadı. Shakespeare'in tüm oyunlarını içeren, geçen yüzyılın başlarından kalma bir seriydi. İnsanın hayatta bir kez karşısına çıkacak bir şanstı bu.

Gerçekten eşsiz bir seriydi. Sayfalar, yaldızlı kenarları ve pürüzsüz beyazlıklarıyla parmaklarının arasından kayıyordu. Ciltlerinin üzerinde en ufak bir çizik yoktu. Birisi bu kitapları severek korumuştu. Kendisi de onları böyle koruyabilirdi.

Alnına dökülen bir tutam saçı geriye itti. Mantığıyla büyük bir mücadele vermekteydi. Bu kitapları almaya asla gücü yetmezdi. Bir yığın fatura şimdiden masasında gönderilmeyi bekliyordu. Bugüne kadar dikkatli davranmamış olsaydı, French Quarter'da bir mağazanın kirası bile işi kapamaya yeterdi.

Megan karşısında oturan adama kısa bir bakış fırlattı. Kitapları alabilmek için ne kadar ödeyebileceğini kafasından çabucak hesapladığında, kalbinin durduğunu hissetti. Faturaları ödedikten sonra elinde çok az kalıyordu. Bu genç kız için çok kötüydü, ancak adamın duruşundan her türlü teklifi kabul edeceği belli oluyordu.

Genç kız kendisini zorlayarak kitabı masanın üzerine bıraktı. Adamın içinde bulunduğu güç durumdan faydalanamazdı. Bunu yapmayı ne kadar istiyor olsa da, böyle davranması Natalie'nin anısına saygısızlık olurdu. İkimiz de yufka yürekliyiz. Meggie, demişti Natalie alaylı bir iç çekişle. Kocam bir keresinde çok saf olduğumu söylemişti. Haklıydı belki de. İdealler kirayı ödemeye yetmiyor.

Meggie, Natalie'nin sütunlu yatağın içinde kaybolmuş bedenini hatırladığında çenesinin kasıldığını hissetti. Yaşlı kadının her zamanki sert sesi, vasiyetini açıklarken
neredeyse duyulmuyordu. Megan'ın Memory Lane'deki işini garanti altına alıyordu, ancak mağazayı yirmi yıldır görmediği oğlu Ashton Hartford Chadbourne III'e bırakıyordu.

Genç kızın istekli hali birden kaybolmuştu. Dudaklarını sımsıkı birbirine kenetledi. Bu isim bile duygusal gözyaşlarını durdurmaya yetmişti. Natalie oğlunun katı bir patron olduğunu söylemişti daha önce. New York'dan ayrıldığımda henüz on yaşındaydı, demişti hüzünlü bir sesle. Ama daha o zamandan babasının oğluydu. Tek düşündükleri para. Başka kadınlar konusunda
hiç üzülmedim ... çünkü Chadbourne erkekleri, paralarından başka hiçbir şeyi sevmezler.

Natalie çok haklıydı. Altı ay boyunca, Megan verdiği kararları iyice gözden geçirmişti. New York'taki Chadbourne ve Kelly Şirketi'nden, mağazanın

muhasebe kayıtlarını, defterlerini, kira sözleşmelerini, sigorta poliçelerini, vergi beyannamelerini göndermesini istemişlerdi. Genç kız ne düşündüklerini çok iyi biliyordu. Yüksek harcamalar ve düşük kar, çok az ücret ve alınan mallara yapılan yatırımlar. Avukatların sözleri hoşnutsuzluklarını açıkça ifade ediyordu.
Megan'ın kalbi sıkıntıyla daraldı. Natalie'nin Chadbourne'la evliliği dayanılmaz bulmasına şaşmamak gerekirdi. Soğuk, katı Ashton Hartford III, bir insanın sadece işini sevdiği için çalışacağını kesinlikle anlayamazdı; Natalie'nin küçük mağazasının ayakta kalabileceğini kanıtlamak artık Megan'a kalıyordu. Bu yüzden, yeni yılda her konuda daha dikkatli davranmaya karar vermişti.
Ama bu harika kitaplar! Genç kız rafların arasında asılı saate baktı. Altı saat sonra yeni yıla girmiş olacaklardı
Genç kız siyah buklelerini sallayarak bu düşünceyi kafasından uzaklaştırdı. Bu saçmalıklara artık son vermeliydi.
Kaşlarını çatarak güçlükle gülümsedi. Gözlerini zorla kitaplardan ayırarak, Kitaplarınız mükemmel, diye itiraf etti. Ama size gerçek değerlerini veremem. Elini en üstteki kitabın üzerine koyarak, içini çekti. Üzgünüm.
Adam kaşlarını çatmıştı. Peki ne verebilirsiniz?
Gerçekten ihtiyacım olmasaydı onları satmazdım.
Biliyorum, dedi tekrar içini çekerek. Biliyorum.
Kartvizit dosyasını araştırırken alt dudağını ısırıyordu. Sonunda aradığını bularak adama uzattı ve gülümsedi. Bu New Orleans'daki başka bir eski kitap satan mağazanın adresi. Yeni yıl nedeniyle bugün açık olup olmadıklarını bilmiyorum. Ama beklemenize değecektir. Size kitapların gerçek değerini ödeyebilirler.
Adam gözlerini kısarak karta baktı. Teşekkür ederim, dedi şüpheli bir şekilde. Gerçekten çok memnun oldum. Kartı ceketinin cebine koyarak kitapları kutuya yerleştirmeye başladı. Megan, 'Bir Yaz Gecesi Rüyası', 'Hamlet' ve 'Romeo ile Juliet'in gözden kaybolmasını kederli bakışlarla seyretti. Genç kız böyle anlarda insanların para hırsını çok iyi anlıyordu.
Fakat bu adamın hakkı olan kazancı engelleyecek kadar değil. Kapı müşterisinin ardından kapanırken, Mutlu yıllar, diye seslendi. Sonra dikkatini kapanma saati gelmiş olmasına rağmen soğuk kış akşamına çıkmamak için oyalanan diğer müşterilere yöneltti.
Soracağınız bir şey olursa lütfen yardımımı istemekten çekinmeyin, dedi tüm müşterilere seslenerek. 'Bırak biraz daha oyalansınlar' diye düşündü kartpostalların üzerine fiyatlarını yazarken. Mağazadan ayrılmak için hiç acele etmiyordu. Daha nereye gideceğine bile karar vermemişti ...
Düşünceleri henüz tam olarak adlandıramadığı ikilemden uzaklaşarak arkasına yaslandı. Rahatlamaya

çalışarak, çok sevdiği küçük, sevimli dükkanı incelemeye başladı. Özellikle bu akşam içinde güvenlikte olduğu bir sığınaktı burası.
Memory Lane'i ilk gördüğü andan beri kendisini evinde hissetmişti. Bir dükkandan çok, sımsıcak ortamıyla bir evin oturma odası gibiydi. Ahşap raflarda eski klasiklerin ciltleri göze çarpıyordu. Dükkanın ortasında,iki deri koltuğun arasında, üzerinde antika haritalar ve yüzyılın başlarına ait dergilerin durduğu parlak cilalı küçük kutular vardı. Ön tarafta ise, eski kartpostalların sergilendiği maun bir masa yer almaktaydı. Me mory Lane'in hazinelerini birer birer keşfetmek günler sürerdi.
Beş yıl önce, şimdi genç kızın oturduğu gül ağacı masada Natalie Chadbourne oturmaktaydı. Yaşına rağmen ışıltılar saçan gözlerle hevesli yeni elemanı Megan'ı süzmüştü. Oh, Natalie diye hayalindeki yüze sordu. Genç kız Memory Lane'i neden oğluna bıraktın sanki? Genç adamın buraya ne yapacağını Tanrı bilirdi ...
Megan bir başka kartpostalın arkasını çevirdi ve fiyatını yazdı. Natalie'yi çok özlemişti. Yalnızca National Geographics'in eski sayılarına ne kadar ödemesi gerektiğini, ya da bir elyazmasının gerçek olup olmadığını sormak için değil. Hayır. Bu akşam Natalie'nin yaşam hakkındaki deneyimlerine ihtiyacı vardı. Bu akşam içinde bulunduğu durumdan kurtulmasına yardımcı olabilecek tek insan Natalie'ydi.
Duvardaki saat altı buçuğu vuruyordu. Oysa genç kız müşterilerinin gitmesini hiç istemiyordu. Gerçeklerle karşılaşmaması için güven dolu bir engeldi onlar. Gittiklerinde vermek zorunda olduğu kararla baş başa kalacaktı. Pencereden yağmurun ilk damlalarının düştüğünü görebiliyordu. Yağmur damlalarının kendisini beklemekte olan Tony'nin geniş omuzlarına düştüklerini hayal edebiliyordu. Genç kızı beklerken bu akşam belki de her zamanki kadar sabırlı değildi. Yağmur hızlandığında Megan titredi. Damlalar etrafına ördüğü kozayı delercesine camlara vuruyordu. Artık kararını vermeliydi.
Kartpostalı masaya bıraktı ve dalgın bir şekilde gözlerini ovuşturdu. Tony'nin bu kadar kısa zamanda kendisi için böyle önem kazandığını görmek onu endişelendiriyordu. Tony'yle sadece bir hafta önce mi karşılaşmıştı? Genç kız kimseyle duygusal bir ilişkiye girmek istemiyordu. Natalie'nin ölümünden sonra geçireceği ilk yalnız Noel tatiliydi. Yaşlı kadının Megan'ın küçük karavanının
önündeki boş evi çok sessizdi o gün. Genç kız kalabalık sokaklarda amaçsızca dolaşmış, etrafını saran sis onu bir kafeye doğru sürüklemişti. Genç adamı orada, hoş bir kahve fincanına bakarken görmüştü.
Genç kıza yanındaki boş sandalyeyi teklif etmiş ve havadan sudan konuşmaya başlamışlardı. Akılların a gelen her konuda saatlerce konuşmuşlardı. Sonraları aralarında sessiz bir anlaşma varmış gibi her akşam gökyüzünü kaplayan kış bulutlarının altında saatler boyunca yürümüşlerdi.

Genç kız içinde yükselen mutluluğu hatırladı. Her şey mükemmeldi. Hatta mükemmelden de öte. Tedbirli Megan Farrell'dan bambaşka bir kişiliğe büründüğünü hissediyordu. Oysa genç adam hakkında adından başka hiçbir şey bilmiyordu. Bilmek de istemiyordu zaten. İnanılmayacak kadar güzel geçen bir hafta boyunca, genç adamın tüm yüzünü kaplayan gülümsemesini, yağmurda simsiyah parlayan saçlarını ve yemyeşil gözlerini tanımıştı. Pek çok konuda ortak zevkleri olduğunu keşfetmek onun için yeterliydi. Dün gece genç adam kendisini kollarına aldığında bedenlerinin bir bulmacanın iki parçası gibi birbirine kenetlendiğini bilmesi yeterliydi ...
Mektubunuz var, genç hanım.
Genç kız yerinden sıçrayarak kendisine uzatılan ele baktı. Ne? Bakışları ceketin mavi kumaşından elin sahibinin yakışıklı yüzüne kaydı. Harry sen miydin? Teşekkürler. Sarı renkli zarfı isteksizce aldı. Yine Chadbourne ve Kelly Şirketi'nin avukatlarından geliyordu. Son altı ay içinde bu mektuplardan bir hayat boyu yetecek kadar almıştı.
Harry davet edilmeyi beklemeden genç kızın karşısındaki koltuğa oturdu. Bu ne öfke böyle. Kafama fırlatmayı mı düşünüyorsun yoksa?
Megan genç adamın yüzüne baktı. Sarı saçları ışıkta parlıyordu, mavi gözleriyse tembelce gülümsemekteydi. Kendileriyle aynı binada mücevher mağazası açtığında yankılar uyandırmıştı. Harry de bunun farkındaydı.
Yalnızca kendimi hayranlarımdan korumaya çalışı yordum dedi genç kız kıkırdayarak. Mektup açacağını alarak zarfı açmaya başladı.
Kendisinden mağazanın durumu hakkında bilgi vermesini isteyen yeni bir resmi mektup bekliyordu, ancak zarftan kırmızı, beyaz ve mavi renkli bir uçak bileti çıkmıştı. Genç kız bilete şaşkınlıkla baktı.
Bu da ne böyle? Harry uzanarak bileti kaptı.
Uçak bileti ha? İçine bakarak, New York'a mı? Orada arkadaşların olduğunu bilmiyordum.
Megan şaşırmış bir halde başını sallayarak ilişikteki mektubu okumaya başladı. Okuduğu her kelimeyle birlikte gözleri biraz daha kısılıyordu. Ne küstahlık! Mr. Chadbourne bildiriyordu ki ... Mr. Chadbourne'ün Memory Lane'in geleceğini görüşmek için kendisini New York'a çağırdığı bildiriliyordu.
Harry mektubu alarak, Bir yere mi davet edildin? diye sordu.
Davet mi? Genç kadın gülüşü öfke doluydu. Mektubu masasının üzerine fırlatarak, Bunun canavarın inine davet edilmekten hiçbir farkı yok. Davet etmiyor, yalnızca gitmemi emrediyor. Bana sormadan uçak ve otel rezervasyonlarımı yaptırmış. Uçak bileti birinci sınıf gidiş-dönüş ve parası ödenmiş. Zarfı öfkeyle buruşturarak çöp kutusuna attı. Koltuğun numarası bile belli.
Megan şakaklarındaki damarların, kızgınlıkla atmaya başladığını hissetti. Buna nasıl cesaret ederdi? Bilet yarından bir gün sonrasına, yani 2 Ocak için

ayırtılmıştı. Genç kızın bir planı olup olmadığını nereden biliyordu? Memory Lane'e bu kadar kısa zamanda eleman bulamayacağını bilmiyor muydu? Şükran Günü ve Mardi Gras Şenlikleri arasındaki aylar Memory Lane'in en hareketli olduğu zamandı. Genç kız bu sürede kazanacağı her kuruşa ihtiyacı olduğundan mağazayı bırakamazdı.
Kayıtları incelediğinde bunun gerçeği yansıtmadığını gördü.Sıkıca kavradığı mektup açacağı avucunu kesiyordu. Chadbourne'ün küstahlığı elbette canını sıkmıştı, ancak New York'a gitmek istememesinin nedeni daha çok kişiseldi. Çünkü New York, French Quarter'daki küçük kafeden ve kendisini bekleyen Tony'den çok uzaktaydı.
Genç kız fildişi mektup açacağını bir kenara bırakarak, bu düşünceleri kafasından uzaklaştırmaya çalıştı. O gece Tony'yle buluşup buluşmayacağına henüz karar vermemişti. Bütün gün yeşil gözlü, yumuşacık sesli Tony'nin verdiği kararları unutturacak kadar tehlikeli olduğunu düşünüp durmamış mıydı?
Dün gece genç kızın teninde dolaşan elleri, bir kağıt parçasını tutuşturan kibrit gibiydi. Megan bu ellerin yarattığı alevlerin içinde hiç direnmeden kaybolup gitmişti. Genç adam kendisini bir kez daha kollarına alırsa, verdiği kararların yanıp küle dönüşeceğini çok iyi biliyordu. Genç kız titredi. Binlerce kilometre ötede, Manhattan'da bir gökdelenin tepesinde çok daha fazla güvenlik olurdu.
Hey! Harry şaşırmış görünüyordu. Megan'ın paniğini öfke zannetmişti. New York'a bedava bir yolculuk bana o kadar da kötü görünmedi. Seni bu kadar kızdıran nedir?
Üzgünüm, dedi genç kız alnını ovuşturarak. Ne hissettiği Harry'yi kesinlikle ilgilendirmezdi. Bugünlerde canım yolculuk yapmak istemiyor, sanırım.
Öyleyse onları ara ve gelemeyeceğini söyle. Genç k ız onun konuyu hemen değiştirmeyeceğini anlamıştı.
Hasta olduğunu söyleyebilirsin mesela.
Megan resmi mektupta bile kendini belli eden küstahlığı hatırladığında başını salladı. Mr. Chadbourne'e hayır demenin güçlüğünü tahmin edebiliyordu. Uçak biletini çantasına koyarken, 'Kahretsin!' diye düşündü. Gitmeyi hiç istemiyordu. Nefret ettiği, paradan başka hiçbir şeye önem vermeyen ve Memory Lane'in ne ifade ettiğini hiçbir zaman anlayamayacak olan bu adama karşı kibar davranmayı nasıl başaracaktı? Çantasının fermuarını öfkeyle kapattı.
Majestelerinin bundan hoşlanacağını hiç sanmam, dedi gergin bir gülümsemeyle.
Ashton. Sayın Asthon Hartford Chadbourne 111. Genç adam sırıtarak, Tıpkı bir soylunun adı gibi. Ne isim ama! Bütün bu isimler... Annesinin genç kızlık adı falan mı yoksa?

Hiç hoşuma gitmedi, diye ağzında geveledi genç kız. Adamın kendisi gibi ismi de garip.
Belki de adamın Yale Üniversitesi'ndeki günlerinden kalma, kendisine hiç uymayan bir takma adı vardır. Biff, Buck ... ya da Bash gibi.'!
Yaklaştın sayılır, dedi genç kız sıkıntısına rağmen gülümsemeye çalışarak. Ona Ford derlermiş. Biliyorsun, Hartford'ın kısaltılmışı.,
Ya! Genç adam arkasına yaslanarak Megan'ı gözünün ucuyla süzmeye başladı. Peki bu Ford denen adam ne yaptı sana? Ne zaman adı geçse, sanki çok kötü bir şey olmuş gibi yüzünü buruşturuyorsun. Bu adama tahammül edemiyorsun, öyle değil mi?
Genç kız hafifçe gülerek, İşte bunda haklısın, dedi. Ama daha onunla hiç karşılaşmadın ki! Bu haksızlık.
Harry homurdandı. Genç kızların, çok mantıklı bir nedenleri olmadıkça zengin erkeklerden nefret etmediklerini biliyorum. Evlerine ateş edilmesi ya da buna benzer bir nedenle örneğin.
Diyelim ki onun gibi adamları iyi bilirim. Kalkmaya hazırlanarak elini masanın üzerine koydu. Müşterilerin hepsi gitmişti. Genç kız artık mağazayı kapatmaya karar verdi. Şımarık, bencil, kendini beğenmiş, kendinden başka hiç kimseye değer vermeyen, dünyanın kendi etrafında döndüğünü sanan karaktersizin biri o.
Zavallı şeytan. Harry gülerek ayağa kalktı. Belki o da senin gibi bir deli fişekle bir araya gelmek istemiyordur ha, ne dersin? Genç kız Harry'nin yaptığı espriye gülmemişti. Genç adam kıkırdayarak konuyu değiştirdi. Neyse, buraya Chadbourne ailesinin kötülüklerini konuşmaya gelmemiştim. Bu akşam otelde verilecek partiye
katılıp katılmayacağını soracaktım. .
Harry'nin ardındaki pencereden yağmurun tüm hızıyla devam ettiğini gördü. Gerçekten bilmiyorum ... daha fiyatlarını belirlemediğim bir sürü şey var, hem .. .
Henüz bir karar vermeye hazır hissetmiyordu kendini. Kalbiyle mantığı büyük bir mücadele vermekteydi.
Eşarbını alarak antika aynanın karşısına geçti ve ipeği siyah buklelerinin üzerine örttü.
Harry'nin yüzü aynada genç kızın yanında belirmişti.
Haydi Megan gelmelisin. Bu akşam herkes orada olacak. Düşünsene, yeni yıl partisi. Ellerini genç kızın omuzlarına koyarak, Senin için de iyi olur. Bugünlerde çok sinirli ve gerginsin, diye ekledi hafif bir sesle. Biraz şampanya, romantik bir müzik ... .
Sakin bir şekilde genç adamın gözlerine baktı Megan. Elleri omuzlarına dokunduğunda içinde en ufak bir heyecan uyanmadığını bilmek Harry'nin hiç hoşuna gitmezdi herhalde.

Kendisini zorlayarak,gülümsemeye çalıştı. Kötü biri sayılmazdı aslında. Yalnızca çok sıkıcıydı. Genç kızın yakışıklı erkeklere zaafı olmadığını bilemezdi. Dün geceye kadar kendisi de zaaflarının farkında değildi. Gerçeği itiraf ettiğinde kalbinin hızla atmaya başladığını ve nefesinin kesildiğini hissetti.
Dün gece Tony kendisini öptüğünde, sonsuzluk kadar uzun süren bir an için, genç adamın kaslı bedenine yasladığı vücudunun eridiğini hissetmişti. Evet, yeşİl gözlere, yumuşak bir kahkahaya ve sert, erkeksi dudaklara karşı zaafı vardı.
Genç kız aynadaki aksine sinirli bir bakış fırlattı.
Tony'yi sadece düşünmek bile bu hale gelmesine neden oluyordu. Bu görünümü, genç kızlığının ilk yıllarından beri, erkekler üzerinde daima etkili olmuştu.
Bir an için bunun nedenini düşündü. Sadece güzelliği olamazdı. Belki de onları böylesine etkileyen pürüzsüz teniydi. Hiç makyaj yapmamasına karşın, siyah, biçimli kaşları, kıvrık kitpikleri, heyecanlandığında dolgun, kırmızı dudaklarıyla aynı rengi alan yanaklarıyla herkesi etkileyecek kadar güzeldi. Bluzunun mavisi, gri gözlerinin derinliklerinde davetkar bir biçimde yansıyordu.
Aynadaki canlı görüntüsüne umutsuz bir bakış fırla tarak, Tony'nin hayalini kafasından uzaklaştırmaya çalıştı. Böyle görünmek, ya da kendisini böyle hissetmek hiç hoşuna gitmiyordu genç kızın. Bir an için düşünceleri geçmişe, canlı görünümüyle manastırdaki rahibeleri dehşete duşüren küçük Meggie'ye kaydı..
Yıllar sonra Rahibe Margarite'in suçlayan sesini duyar gıbiydi. Bu kız başımıza dert açacak diyordu diğ er rahibelere, Meggie üzerinde baştan çıkarıcı duran sade, mavi üniformasıyla yanlarından geçerken. Bu onun kanında var,demişti diğer rahibeler başlarıyla onaylarken. Annesine benzeyecek.
'Annesine benzeyecek.' Bu sözler daha sonraları, gittiği her yerde, genç kızı bir felaket uyarısı gibi dehşete düşürerek kulaklarında yankılanmıştı. Yıllar sonra dün gece, bedeni Tony'nin kollarında erirken bu sözcükleri hatırlamıştı Megan. Bir an için rahibelerin haklı olduğunu düşünmüştü bir maceradan çok alınyazısı, geçici bir gönül ilişkisinden çok bir kader gibiydi. Seviyorum diye fısıldıyordu kalbi. 'Onu seviyorum.' '
Fakat mantığı bunun olanaksız olduğunu haykırıyordu genç kıza. 'Bir haftada aşık olmak mı?' Hayır. Yalnızca ihtirasu bu. Rahibeler doğruyu söylemişlerdi. Annesine gerçekten benziyordu.
Geleceğim dedi aniden. Genç kızın omuzlarını öpmek için eğilen Harry şaşkınlıkla kalakalmıştı.
Geliyor musun gerçekten?

Evet.Eşarbı çenesinin altında sıkıca bağladı. Geliyorum. Fakat beni almana gerek yok. Size da ha sonra otelde katılırım, orada ne kadar kalabilirim bilmiyorum. Yapılacak o kadar çok işim var ki, özellikle de şu lanet olası yolculuğu yapmak zorundayken.
Harry sırıtarak, Nasıl istersen, dedi. Gelmeye karar vermen çok iyi oldu, Megan.
Genç kız dalgınca başını sallayarak kapıyı açtı.
Harry koşarak dışarı çıktı ve arabasına binmeden önce durup genç kıza el salladı. Ancak Megan kapıyı yavaş hareketlerle kilitleyerek bir süre öylece kaldı. Buz gibi
yağmur damlaları yüzüne vururken, bir an için verdiği karardan eskisi kadar emin olmadığını hissetti. Tony'nin öpücükleri de tıpkı bu yağmur damlaları gibiydi, fakat sadece öpücükler yeterli değildi ....
Topuklarının ıslak kaldırımda çıkardığı sesleri dinleyerek arabasına koştu. Kararını vermişti ve bir kez daha mantığı kazanmıştı. Shakespeare serisini elde edememişti, Tony'nin dudaklarından dökülen öpücüklerin tadını bir daha hissedemeyecekti ... Çünkü bunların bedeli genç kızın ödeyemeyeceği kadar ağırdı.
Üç saat sonra, genç kız elindeki şampanya kadehinde yansıyan siyah saçlarını, dumanlı gri gözlerini seyretmekteydi. Yılbaşı partisine gelmesi bir hataydı. Elinde bir bardak sütle sıkıcı bir kitap okuyarak ya da televizyon seyrederek geçirmeliydi bu akşamı.
Kemanların çıkardığı hüzünlü melodiyi dinlerken, kadehin etrafındaki parmaklarının kasıldığını hissetti. Şampanya boğazını yakarak aşağı inerken gözlerini kapadı, arna gerginliği sürüyordu.
Bardağını sallayarak altın renkli sıvının dalgalanmasını izledi ve elini sıkıca kadehin üzerine bastırdı. Kabarcıkların dipten yukarı doğru çıkarak yakıcı bir hisle avucuna vurduklarını hissetti. Kahretsin! Bu bile içindeki erotik duyguların uyanmasına yetmişti. Kadehini hızla bembeyaz örtüyle kaplı masanın üzerine koydu. Evet, bu akşam gerekirse kapısını da kilitleyerek, içinde yükselen arzunun kaybolmasını bekleyerek evinde oturmalıydı.
İşte buradasın. Bir el hafifçe başına dokunarak genç kızı yerinden sıçratmıştı. Hmmm, çok ilginç doğrusu, hiç de bir korkak gibi görünmüyorsun bu akşam.
Megan başını kaldırarak en yakın arkadaşı Becky Lawton'ın gözlerine baktı.
Kim, ben mi? Yanındaki sandalyeyi çektiğinde, Becky hemen oturdu ..
Evet, sen, Megan Farrell. Bir korkağa benzemediğini söyledim. Megan'ın içkisinden bir yudum aldı. "Fakat öylesin.
Megan, Becky'nin sözlerindeki anlama gülmekten kendisini alamadı. Genç kadın bir erkeği ima etmekteydi, zaten erkekler, Becky'nin konuşmaktan asla bıkmadığı tek konuydu. Ancak bu akşamki ateşli tavrı, her zamanki tembel alaycılığından çok uzaktı.

New Orleans'lı bir zenginin tek kızı olan Becky, aşk konusunda gerçek bir uzmandı. Enerjisini asla kaybetmez, ne kadar hızlı yaşadığını karıltlamak istercesine, her iki üç ayda bir yeni sevgili edinirdi. Megan, Becky'nin New Orleans'da çoğu kimsenin hayretle izlediği hareketli yaşantısını zevkle takip ederdi. Fakat bu oyuna kendisi de katılmayı hiçbir zaman düşünmemişti doğrusu. Görünüş olarak bir çocuk kadar saf olmasına karşın, duyguları bir kez uyandığında ne kadar arzulu olacağını biliyordu genç kız. Kendisini bir erkeğe teslim eders e bunun her şeyin sonu olacağının farkındaydı.
Becky'nin sorusunu cevaplamak için kendisini zorlayarak, Korkak mı? Harry yüzünden mi? dedi.
Becky eliyle bir hareket yaparak, Tanrım, elbetteki hayır, dedi. Gerçi senin partiye geleceğini söylemek için aradığında sesinin titrediğine yemin edebilirim ama ...
Disiplinli anne ve babasını çileden çıkaracak, bilmiş bir kıkırdamayla, Megan'a pembe ojeli parmağını uzatarak, Hayır, küçük hanım! Neden bahsettiğimi çok iyi biliyorsun. Dışarıda sağanak yağmurun altında iliklerine kadar ıslanmış seni bekleyen hayatının erkeğinden söz ediyoruın ben.
Ah... Megan şampanyadan bir yudum daha alarak, Bu gece onunla buluşmamaya karar verdim, Becky, dedi.
Becky eliyle masaya vurarak, Sen çıldırmışsın diye patladı. Hayatının erkeğiyle olmak dururken, yeni yıl partisini elleri hiç rahat durmayan Harry'yle mi geçireceksin yani?
Megan parmaklarını sinirli bir şekilde saçlarının arasından geçirerek ellerini yumruk yaptı. Ona böyle demekten vazgeç lütfen. Hiç de komik değil.
Öyle mi? Becky arkasına yaslanarak salonu tembel bakışlarla gözden geçirdi. Bak canım. Bu şehirde nasıl başardığını bilmiyorum, ama kendine sadık bir sevgili bulmuşsun. Gitmesine izin veremezsin. Onun senin için çok özel biri olduğunu bana kendin söylemiştin.
Fakat bu şeyden önceydi ...
Becky dudaklarını yalayarak birbirine kenetledi. Evet, biliyorum. Seni kollarının arasına almadan önceydi. Tanrı aşkına, Megan! Bunu yapması son derece normal bir şey! Birbirinizi her gece görüyordunuz.
Seni öpmek zorundaydı! Birbiriniz için deli oluyordunuz. Seni bu kadar korkutan ne?
Megan, Harry'yi son kez gördüğü dans pistine çevirdi bakışlarını. Evet, Harry'yle güvenlikteydi. Eğer aşk tatlı bir pastaysa, Harry tuzlu bir peynir gibiydi. Perhiz yapan bir kadın için çok uygundu kısacası. Genç adam huzuru ve güçlükle kontrol ettiği kararlılığı için bir tehlike oluşturmuyordu.
Korkmuyorum, dedi kararlı bir sesle. Yalnızca mantıklı olmaya çalışıyorum o kadar. Onu sadece bir haftadır tanıyorum ve hakkında hemen hemen hiçbir şey bilmiyorum. .

Eğer mesele buysa, hayat hikayesini sor ona. Bana soracak olursan böylesi çok daha romantik.
Eminim bundan, dedi Megan arkadaşına gülümseyerek.
Sen de böyle düşünmelisin! Becky'nin gülümsemesi neredeyse ciddi bir ifadeye bürünmüştü. Beni dinle ve
hemen buradan çıkıp ilk taksiye atlayarak French Qarter'a onu görmeye git. Bazen küçük riskleri göze almalısın. Seni eğiten rahibelerden biri değilsin, bunu biliyorsun. Ve eğer insanları tanıma yeteneğim beni yanıltıyorsa ki yanıltmadığından eminim, hiçbir zaman da olamazsın.
Megan huzursuzca yerinde kıpırdandı. İçindeki şeytanla o kadar uzun zamandır savaşıyordu ki, bundan sonra mücadeleyi nasıl bırakabileceğini bilmiyordu.
Ama bunun düşüncesi bile öylesine baştan çıkarıcıydı ki .
Başının dönmeye başladığını hissederek, huzursuzluğunun nedeni oymuş gibi kadehi eliyle itti. Kendisini bu güç durumdan kurtaracak birini bulmak için bakışlarını odada gezdirdi, ancak kimseyi göremedi. Odanın gölgeler içindeki uzak bir köşesinde genç bir adam, yanındaki kadının parmaklarını dudaklarına götürdü. Kadın içini çekerek genç adamın elini yanağına bastırmıştı. Megan gözlerini sıkıca yumdu,ancak geç kalmıştı. Karnında binlerce kelebeğin kanat çırpmaya başladığını ve Tony'ye duyduğu arzunun tüm bedenine yayıldığını hissetti.
Genç kız nefesini tutarak içinde uyanan duygularla mücadele etmeye çalıştı. Saçmalık!. Tüm bu insanların yaptıkları, kendisinin bir haftadır yaşamakta olduğu şeyler bir aldatmacadan başka şey değildi. Hem de çok tehlikeli bir aldatmaca!
Ancak Harry söz konusu olunca, hiçbir aldatmacaya yer yoktu. Sanki genç kız düşünceleriyle kendisine sessiz bir mesaj göndermiş gibi, Harry aniden karşısında belirivermişti. Dans etmek ister miydin güzelim?
Genç kız bu teklifi kabul edip kurulu bir bebek gibi ayağa kalkarak dans pistine doğru ilerledi.
Becky genç kızı kolundan tutarak, En azından bir kez daha düşün, olur mu? diye sordu.
Olur, diye kabul etti dalgın bir şekilde. Düşüneceğim.
Becky'nin genç kızın kolunu tutan eli aşağı düştü .
Sinirlendiği açıkça görünüyordu. Megan, Harry'nin kolunda dans pistine ilerledi.'
Genç adam kendisini kollarının arasına çekince, artık daha fazla düşünmesine gerek kalmamıştı. Bir el yavaşça Harry'nin omzuna dokunduğunda ve genç adam istemeyerek arkasına döndüğünde, kendisini müziğin ritmine kaptırmış, dans etmekteydi.
İzin verir miydiniz?
Bölüm İki

Kibarcası söylenmiş olsa da, bir ricadan çok karşısındakinden kurtulmak için bir emirdi bu sözler. Harry karşı çıkacakmış gibi bir an durakladı. Fakat Tony'nin koyulaşmış gözleri Megan'ın yüzüne dikilmişti ve Harry'nin varlığını unutmuş gibiydi.

Megan, Harry'nin kendisinden uzaklaşırken yüzünde beliren hoşnutsuzluğu sislerin arasından görür gibiydi. Ancak şu an hissettikleri karşısında bunun önemi yoktu. Farkında olduğu tek gerçek, kalbinde duyduğu mutluluktu.

Bu mutluluk tüm bedenini sardığında, dili tutulmuş gibi Tony'ye bakakalmıştı. İlk karşılaştıkları andan beri genç adamın yüzünün her noktası belleğine kazınmış olmasına rağmen içinden bir şaşkınlığın yükseldiğini hissetti. Genç adamın yüzünde bu gece farklı bir ifade vardı.

Belki de bu akşam giydiği takım elbise yüzündendi bu. Genç adamın üzerinde görmeye alışkın olduğu, uzun, kaslı bacaklarını saran blucin ve geniş omuzlarını sıkıca saran yün kazağından oldukça farklıydı. Belki de saçlarının rüzgardan dağılmış hali yerine, düzgünce taranmış siyah saçlarıydı. Yada mumların genç adamın saçlarında kış mehtabından daha çok pırıltılar saçmasıydı.

Yo, hayır, bundan daha fazla bir şey vardı genç adamda. Yakışıklı yüzünde, çıkık elmacık kemiklerinde daha sert bir ifade vardı. Düzgün yüz hatları bu akşam her zamankinden daha belirgindi. Siyah, biçimli kaşları bu gece kararlı bir ifadeyle çatılmıştı. Kemersiz, düz burnunun kanatları hızla açılıp kapanmaktaydı. Kızgın değildi fakat ne istediğini bilen ve onu almaya kararlı görünen biri gibiydi. Böylece Harry'yi kolayca safdışı etmişti.

Genç kız kısacık bir an için endişeye kapılır gibi oldu daha önce ondaki bu kaba kuvveti hiç fark etmemişti. Bu duygu bir an kendisine çok tanıdık gelmişti, ama ne olduğunu çıkaramadı. Megan dudaklarını yalayarak, bakışlarını ona çevirdi.

Göz göze geldiklerinde, içindeki endişenin kaybolduğunu hissetti. Genç adam bu gece ne kadar farklı görünse de, gözlerindeki ifade aynıydı. Kalın, kıvrık kirpiklerin çevrelediği gözleri, dudaklarına yayılan gülümsemeyi yansıtıyordu. Kalbinin atışlarının hızlanmaya başladığını hissederek genç adama gü!ümsedi.

Tony gülerek, Yoksa kim olduğumu unuttun mu? diye sordu. Genç kız onun şaka yaptığını biliyordu. Tony, Megan'ın sessizliğinin mutluluk ve heyecandan olduğunu anlamıştı.

Sanki genç adamı unutabilirmiş gibi! Aradan elli yıl da geçse, onu hemen tanırdı. Onu hep şu an olduğu gibi, ilk aşkının baş döndürücü sarhoşluğu içinde hatırla yacaktı ...

Hayır, diye mırıldandı buna gerek olmadığını bile bile. Seni burada görmeyi beklemiyordum . Beni nasıl buldun?

Pek zor olmadı, diye cevap verdi. Ağzının kenarı hafifçe yukarı kıvrılmıştı. Neden,? Seni bulmamış olmamı mı isterdin yoksa?

Yo, hayır! dedi hemen. O kadar mutluyum ki. Buraya gel, Meggie, dedi genç kızı kollarının arasına çekerken. Dans et benimle.
Ona sormak istediği çok şey vardı, ancak damarlarındaki kanın akışı yavaşlarken, aklını kurcalayan sorular kendisini eskisi kadar rahatsız etmiyordu. Bedeninde genç adamın güçlü ellerini ve teninin temiz, erkeksi kokusunu duyarak başını omzuna yasladı ve, gözlerini kapadı.
Onun varlığıyla tüm şüphelerinin eriyip kaybolduğunu hissetti. İnanılmaz gibi görünse de gerçekti bu ve genç kıza çok şey ifade ediyordu. Rahibe Margarite'in zihninde yankılanan sözlerinin bu duyguyu başka türlü tanımlamasına nasıl izin verebilirdi? Böyle bir aşk, gerçeklerle ve zamanla ölçülemezdi. Bu duygu daha önce hissettiklerinden daha güçlü ve derin, daha parlak ve çok daha güzeldi. Genç kız bu gerçeği gece çakan bir şimşek kadar ani bir şekilde fark etmişti. Tony'ye aşık olması, kaçınılmaz bir kaderdi onun için.
Mutlu musun?
Genç adama o kadar yakın dans ediyordu ki, konuştuğunda göğsündeki titreşimleri hissedebiliyordu. Ona biraz daha sokularak, Evet, diye cevapladı.
Ben de. Genç adam sanki böyle hissetmesine şaşırmış gibiydi.
Megan bir an bunun nedenini düşündü. Her istediğini elde etmeye alışkın biriydi, bu yüzden kendisini mutlu hissetmeye de alışkın olmalıydı. Belki o da genç kız gibi kısa zaman önce tanıdığı birine karşı böyle güçlü duygular hissettiğine şaşırmıştı. Kendisini genç adamın kollarına bırakarak, derin derin içini çekti. Onun hakkında öğrenmek istediği öyle çok şey vardı ki ...
Birazdan saat gece yarısını çalacak. dedi genç kız.
İşte asıl çılgın parti o zaman başlayacak.
Genç adam onu hafifçe kendisinden uzaklaştırarak, zümrüt yeşili gözlerinde sıcacık bir bakışla baktı.Buradan gitmek ister miydin?
Megan bu bakışların altında yanaklarının ateş gibi yanmaya başladığını hissetti. Genç adamın sözlerindeki gizli anlamı kolayca çözmüştü. Evet, istiyordu. Etraflarını saran ve baş başa kalmalarını engelleyen bu kalabalıktan uzaklaşmak istiyordu.
Evet, diye mırıldandı. Dumanlı gri gözlerinin duygularını ele vereceğini bile bile genç adamın bakışlarını karşıladı. Evime gidebiliriz. Uzak sayılmaz, hem de oldukça sessizdir.
Tony gözlerini kısarak, Ya o ne olacak? diye sordu.
Kim? İlk önce onun ne demek istediğini anlamamıştı.. Hatırladığında, "Zavallı Harry,' diye düşündü. Onu ne kadar çabuk unutmuştu. Partiye Harry'yle gelmedim."dedi. O sadece arkadaşım. Buraya yalnız geldim.
Genç kız bakışlarını arkadaşlarının ve komşu mağazaların salıiplerinin birlikte eğlendikleri masaya çevirdiğinde, Harry'nin Becky'yle konuştuğunu gördü. Becky başını kaldınp Megan'la göz göze geldiğinde, genç kıza göz

kırptı. Yumruğunu kendisini onayladığını göstermek için neşeyle havaya kaldırmıştı.
Kulağının dibindeki hafif kıkırdama genç adamın da bunu gördüğünü kanıtlıyordu. Hiç konuşmadan onu kapıya yöneltti. Açıklama yapmak için zamanı yoktu. Ka- . pıdan çıkarlarken arkadaşına el salladı. Dışarı çıktıklarında müziğin sesi artık duyulmuyordu. Yüzlerinde yağmurun temasını hissederek yürümeye başladılar.
Arabam biraz ötede, dedi genç kız. Daha önce yağmurun altında uzun yürüyüşlere çıkmışlardı, ancak bu akşam arabasına bir an önce varmak istiyordu ..
Ben de arabayla geldim, dedi genç adam. Sen önden git, ben arkadan geleceğim.
Şaşkınlıkla onun bakışlarını izledi. Nedense daha önce genç adamm arabası olduğunu hiç düşünmemişti. Tony her akşam kendisini kafede bekler, ayrılırken de onu arabasına kadar götürürdü. Genç kız arabasıyla uzaklaşırken dikiz aynasından genç adamın gittikçe küçülen görüntüsüne bakardı. Elbette bir arabası olmalıydı, buna neden bu kadar şaşırdığını anlayamadı. Genç adamın nerede yaşadığını bilmiyordu, ancak büyük bir olasılıkla evi French Quarter'da değildi ve buraya her akşam nasıl geldiğini merak ediyordu.
Tony'nin nereye baktığını gördüğünde şaşkınlıktan dilinin tutnlduğunu hissetti. Yolun hemen kenarında, 'Park Yapılmaz' levhasının altında, pahalı bir Ferrari yağmurda siyalı pınltılar saçmaktaydı. Genç kız plakasından kiralık bir araba olduğunu anlamıştı. Gözlerini kırpıştırarak Tony'ye baktı. Ferrari'lerin kiralanabildiklerini hiç duymamıştı.
Bunu kiralamak genç adama bir servete mal olmuştu herhalde. Acaba neden bir araba kiralamıştı? Birden aklına onun gezgin bir satıcı olabileceği geldi. Bu düşün-ceyle dehşete kapıldı birden. Genç adam nerede yaşıyordu? Kendisi, onun şehirden geçerken yolunun üzerinde rastladıgı sıradan bır eğlence miydi sadece? Gidelim mi? Sırtında genç adamın elinin temasını hissedefek yürümeye başladı. Bu dokunuş, şüphelerini unutturmuştu genç kıza.
Arabalarına gelinceye kadar hiç konuşmadan yürümüşlerdi. Megan beş yıldır yaşadığı sessiz Garden District'e gelinceye değin Tony'nin arabasının farlarının kendisini izlediğini gördü.
Natalie'nin eski Viktorya tarzı evinin yanından dolaşarak, arka taraftaki kendi küçük karavanına vardığında motoru durdurdu. Ferrari'nin de hemen arkasında durarak farlarını söndürdüğünü dalgın gözlerle seyretti. Arabanın kapısının kapandığını ve ıslak zemindeki ayak seslerini duyuyordu. Genç adamın attığı her adım içinde garip duyguların uyanmasına neden oluyordu. Genç kızın oturduğu tarafın kapısını açarak, Gidelim mi? dedi tekrar. Sesinde bir sabırsızlık seziliyordu.

Ön taraftaki büyük ev yerine küçük karavana doğru ilerlediklerinde, Tony'nin şaşırmamış olduğunu görünce sevindi. Megan anahtarlarını ararken genç adam sessizce bekledi. Parmakları öylesine titriyordu ki, bir an kapıyı açamayacağından korktu. Sonunda kapıyı açmayı başararak, genç adamın içeri girmesi için kenara çekildi.
Burada mı yaşıyorsun? diye sordu Tony. Megan başını sallayarak onun odayı incelemesini izledi. Odası çok küçük olduğundan bunun kısa süreceğini biliyordu. 'Ama bana yetiyor,' diye düşündü. Hemen savunma durumuna geçmesi şaşırtmıştı onu.
Sırtını dikleştirdi. Neden kendisini incinmiş hissediyordu? Çok güzel, şirin bir odaydı.Aklından geçenlere karşın kalbinin sıkıntıyla daraldığını hissetti. Bu gece Tony kendisine birisini anımsatıyordu ve bu duygu genç kızı rahatsız etmekteydi. Afrika menekşesinin kadife gibi yapraklarını okşayarak genç adamı seyrederken, sırtı hala kapıya dayanmış haldeydi.
Genç adamın sırtına, alnına düşmüş gür saçlarına, odada sessizce dolaşmasına bakarken yeni bir düşünceyle sarsıldı. Zengin! Evet, genç adam zengindi. Duruşundan kendisine olan güveni belli oluyordu. Takım elbisesi genç kızın dolabındaki elbiselerin tümünden daha pahalı olmalıydı. Ve bu akşam kullandığı Ferrari ... Yalnızca durumu iyi biri değildi genç adam. Zengindi. Megan güçlükle yutkundu. Bunun en sevdiği sözcük olduğu söylenemezdi doğrusu ..
Elindeki yaprağı parmaklarının arasında sıktığında kokusunun tüm odayı kapladığını hissetli. Nasıl olup da gerçeği görememişti? Ferrari'yi görmeden önce anlamalıydı bunu. En pahalı eski haritaları ve ünlü kitapların ilk baskılarını almak için Memory Lane'e gelen genç zenginlere benzediğini çok önce fark etmeliydi. Hiçbir zaman pazarlık etmezlerdi, sadece bedelini öder ve alıp giderlerdi.
Genç adam da aynı onlar gibi miydi? Yo, hayır! Megan alt dudağını ısırıp onu seyrederken, kendisiyle mücadele etmekteydi. '
Tony bakışlarını ona çevirdiğinde çenesini kararlı bir ifadeyle yukarı kaldırdı. O buydu işte. Eğer genç adam insanları sadece sahip olduklarıyla değerlendiriyorsa, bunu şimdi öğrenmek daha iyi olacaktı.
Ancak onun gözlerinin beğeniyle parladığını gördüğünde endişelerinin kaybolduğunu hissetti.
Harika, dedi Tony. Evini çok beğendim. Mutluluklan başının döndüğünü hissederek, uzun süredir tuttuğu nefesini bıraktı. Kollarını kavuşturarak gülümsedi. Çok sevindim.
Gülümsemeye devam ediyordu, fakat nabzının hızla atmaya başladığını hissetti. Genç adam, beyaz gömleğinin üzerinde daha da belirginleşen esmer teniyle çok yakışıklı görünüyordu. Genç kız bu görümü karşısında içinde bir şeylerin kımıldandığını hissetti. Uzanıp gömleğinin düğmelerini teker teker

açarak sert kaslı göğsünü, geniş omuzlarını görmek istedi. Ellerinin kendisine ihanet etmesinden korkarak, dirsiklerini sıkıca kavradı.
Yanıma gel, Meggie.
Genç adamın sesi, odanın öbür ucundan bir mıknatıs gibi kendisini buna uymaya zorlamasına rağmen yerinden kımıldamadı. Onun yanına gitmeyi engellemek istercesine ellerinin baskısını artırdı.
Buraya gel. Sesi boğuk çıkıyordu. Megan konuşamayacağını hissederek başını salladı.
Tony aralarındaki uzaklığı birkaç adımda kapayarak ona sarıldı. Elleri bel kemiğinde ürpermeler yaratıyordu. Ne oldu? Elleri genç kızın omuzlarındaydı. Korkuyor musun yoksa? Parmaklarını Megan'ın boynuna kaydırarak, Seni ne kadar istediğimi biliyorsun Megan. Seni ilk gördüğüm andan beri istiyorum. Benden korkmuyorsun, değil mi? .'
Hayır, korkmuyorum, dedi titrek bir sesle. Bunun doğru olmadığını biliyordu. Sadece ... birbirimizi çok kısa bir süredir tanıyoruz. Senin ... bunun için bir neden göremiyorum:
Genç adamın gülümsemesi alev alev yanan gözlerine ulaşmıyordu. Hayır, böyle davranmamamız için hiçbir neden yok. Saçındaki tokaları çıkararak Megan'ın saçlarını omuzlarına döktü. Aslında, dedi parmaklarını genç kızın saçlarından geçirirken. Bunu yapmamız için sana pek çok neden gösterebilirim.
Kalbi çılgınca atarken, bir açıklama bulmak istercesine genç adamın yüzünü araştırıyordu Megan. Daha önce çok erkek arkadaşı olmuştu, fakat hiçbirisini bu gece Tony'yi istediği gibi arzulamamıştı. Yoksa sevgi en güçlü uyarıcı mıydı? Böylesine tek vücut olma isteği duymasının nedeni ona duyduğu sevgi miydi? .
Fikrini değiştirmedin, değil mi? Genç adamın yumuşacık sesinde sert bir ton seziliyordu. Megan bu sesin etkisiyle gözlerini kapadı. Tony'nin elleri sırtında ürpertiler yaratarak geziniyordu.
Bir an için ona gitmesini söylese, genç adamın tepkisinin ne olacağını merak etti. Fakat bu merakı geldiği gibi kaybolmuştu. Karnının karıncalanmaya başladığını hissetti.Hayır, gitmesini istemiyordu. Elinin altında genç adamın kalbinin vuruşlarını hissederek, Hayır,dedi. Gözleri hala kapalıydı. Fikrimi değiştirmedim.
Tony rahatlayarak genç kızı koıarına aldı ve yatak odasına taşıdı. Sert kaslı vücudunu onunkine bastırarak, ellerini kollarında, boynunda ve yüzünde gezdirdi.
Yüzüme bak. Genç kız güçlükle,gözlerini açarak Tony'ye baktı.
Beni istediğini söyle. Gözleri arzuyla parlıyor, sanki duymak istediği sözcükleri ağzından almak istercesine parmaklarını genç kızın dudaklarında gezdiriyordu.

Seni istiyorum, diye fısıldadı Megan. Seni öylesine arzuluyorum ki, nefesimin kesildiğini hissediyorum.
Genç adam cevap vermedi, ancak Megan onun sıkılı dişlerinin arasından nefesini bıraktığını duydu. Elini genç kızın dudaklarından çekerek başını kendisine yaklaştırdı. .
Dudakları birleştiğinde, içinde alevlerin yükseldiğini hissetti. Tony'nin omuzlarına sarılarak onunla karanlığın içinde kaybolup gitmeyi istediğinde odanın etrafında döndüğünü hissetti ...
Dün geceki öpüşmeleri bu gecekiyle karşılaştırıldığında bir dalın rüzgarda sallanması gibiydi. Bu geceki, genç kızı saran, verdiği tüm kararları paramparça eden bir fırtınaydı.
Şimdiye kadar etrafına ördüğü duvarların yerle bir olduğunu hissetti.
Olağanüstü bir özgürlük duygusuyla, gökyüzünde uçuyorcasına kulaklarının uğuldadığını duyuyordu.
Genç adamın gömleğinin düğmelerini açarak parmaklarını göğsündeki tüylerin arasında dolaştırdı. Tony elbisesinin fermuarını açarken ellerini onun erkeksi bedeninde, aşağı doğru daralan belinde, kalçalarında dolaştırmaya devam ediyordu. Genç adam bedeninde gezinen istekli ellerin etkisiyle inlediğinde içinin zafer duygusuyla dolduğunu hissetti.
Tony, genç kızın elbisesini omuzlarından aşağı indirdi. Derin dekoltesinin altına hiçbir şey giymemişti ve göğüsleri masum bir davetle gözler önündeydi.
Tony'nin elleri çıldırtıcı bir yavaşlıkla kollarında,
boynunun nabız gibi atan noktasında gezinerek göğüslerinin üzerinde durdu. Dokunuşları o kadar hafifti ki, uzanıp genç adamın ellerini vücuduna daha sıkı bastırma istediğini güçlü kle engelleyebiliyordu. Tony'nin deneyimlerinin kendisinden daha fazla olduğunu bilerek bedenini onun okşayışlarına terk etti.
Nefesi sıklaştığında ,göğüslerinin başucu lambasının zayıf ışığında hızla inip kalktığını fark etti. Genç adamın ellerinin yerini dudakları aldığında zevkle inledi. Bedeni bu dudakların alev alev yanan dokunuşlarına nasıl cevap vereceğini biliyordu.
Genç adam dudaklarını aşağılara kaydırarak, Harikasın, diye fısıldadı. Arzu dolusun, ama yine de saf, dokunulmamış bir şeyler var sende.
Tony'nin bedeninde uyanan arzuyu hissettiğinde yalnız olmadığını anladı. Ellerini ona doğru uzatarak adını fısıldadı.
Hayır. Genç kızın ellerini yastığa bastırmıştı. Önce bunun senin için güvenli olup olmadığından emin olmak istiyorum.
Megan onun ne demek istediğini anlayamadı önce.
Ahlaki açıdansa, bunun için biraz geç değil miydi? Belki de genç kızın kendisine çoktan aşık olduğunu ve acı çekeceğini anlamıştı. Belki de ...
Gerçeği anladığında yıldırım çarpmış gibi sarsıldı.

Ellerini genç adamdan kurtararak yüzüne götürdü. Tony haklıydı. Önlem almayı hiç düşünmemişti. Oysa bunu herkesten daha çok düşünmesi gerekirdi.
'Aman Tanrım!' Genç adam onun bir aptal olduğunu düşünecekti, çünkü tambir aptal gibi davranmıştı. Gerçeği tam zamanında anlamış olmasına rağmen bedeni hala onun dokunuşlarının etkisiyle sızlamaktaydı. Acı dolu kısacık bir an için önlem aldığını söylemeyi, böylece genç adamın kendisini tekrar kollarına almasını arzuladı, a
Bir an sonra mantığı kazanmıştı. Böyle bir şeyi düşünmüş olmasından bile dehşete kapılarak genç adamdan uzaklaştı ve elbisesine uzandı.
Rahibe Margarite doğruyu söylemişti. Yıllar boyunca kendisini bu duygudan uzak tutarak annesi gibi olmayacağına yemin etmişti. Oysa sonunda tüm kararlılığını bir yana bırakarak bedenindeki isteğin kendisini yaşamı boyunca sürecek bir acıya doğru sürüklemesine izin vermişti. Gerçekten annesine benziyordu.
Ama bütün bunları genç adama nasıl açıklayacaktı?
Tony'nin gözünde, günün birinde kapısına gelip kendisini acındırarak para ve yardım isteyecek saf bir kızdan başka bir şey ifade etmeyecekti. Bu durumda genç adamın da kaybedeceği çok şey vardı. Belki'de daha önce başından geçmişti. Bunu sormasına şaşmaması gerekirdi. İsteklerine kapılsalar da, zengin erkekler bu tür riskleri göze alamazlardı.
Tony de ayağa kalkmıştı ve odanın öbür ucundan genç kıza bakarken hızla nefes almaktaydı. Aralarındaki buruşuk çarşaflar, asla aşamayacakları fırtınalı beyaz bir okyanus gibiydi. Megan gözlerini ondan kaçırarak fermuarını kapamaya çalıştı. Bedeni hala birkaç dakika öncesinin etkisiyle titriyordu.
Tony öfkeyle, Ne yaptığını sanıyorsun? diye sordu. Genç kız bu bıçak kadar sert sözlerin etkisiyle yüzünü buruşturdu. Tony'nin son derece öfkeli olduğu belli oluyordu.
Görüyorsun ki giyiniyorum, dedi. Sesi en az onun ki kadar sert çıkmıştı.
Üzgünüm, Tony, diye ekledi. Sesindeki kabalığı kontrol etmeye çalışarak,
Her şey bütünüyle bir hataydı, dedi. Tony'nin hiçbir suçu yoktu. Kafedeki ilk karşılaşmalarından bu geceye değin böyle şeyler hayatının olağan bir parçasıymış gibi davranmıştı.Ve tabii görünüşü ... Doğa kendisine kötü bir oyun oynayarak, tedbirli karakterini baştan çıkarıcı bir yüzle maskelemişti.
Benim aptallığım yüzünden oldu.
Belli oluyor.
Genç adamın sözleri doğru olmasına rağmen Megan'ı derinden yaralamıştı.
Arkasındaki duvara yaslanarak, onun kendisini anlayacağını umdu. Gözlerine dolan yaşlan engellemeye çalışıyordu.

Neden artık o da giyinmiyordu? Acısıyla baş başa kalmak istiyordu. Genç adamın yüzündeki karanlık ifadeye ve kendi kalbindeki boşluğa daha fazla dayanama- . yacaktı.
Siyah buklelerini terli alnından iterek, Artık gitsen iyi olur, diye fısıldadı. Üzgünüm.
Tony yerde duran giysilerini almak için hiçbir hareket yapmıyordu. Derin bir nefes alarak yatağın etrafından dolaşıp genç kızın yanına geldi. Ellerini omuzlarına koyduğunda genç adamın bedenindeki gerginliği hissetti. Megan, yüzü alev alev yanarak başını şiddetle iki yana salladı. Hayır, dedi gergin bir sesle. Omzundaki parmakların baskısı artarken gözleri öfkeyle kararmıştı. Sadece bir an için duygularıma yenildim Tony. Gerçekten üzgünüm, Hepsi benim hatam. Ama ...
Yapma bunu, Megan. Sesinde kızgınlık vardı. Neyi?
Saf ve aptal bir bakire gibi davranma. Genç kızı öfkeyle sarstı. Bu noktaya geldikten sonra, bana ya da kendine yalan söylemek için çok geç. ,
Megan onun göğsünün ve kollarının düzgün, erkeksi hatlarına, sert dudaklarına, arzudan kararmış gözlerine bakmaya cesaret edemiyordu. Bu baştan çıkarıcı görüntü karşısında kendi iradesine güvenemiyordu çünkü.
İrade! Bu sözcük onunla alay eder gibiydi. Genç adama nasıl istekle cevap verdiğini hatırladığında yanaklarının utançla kızardığını hissetti. Rahibe Margarite'in ayıplayan yüzünü hayalinde canlandırabiliyordu.
Hayır, diye tekrarladı cansız bir sesle.
Ama neden? Tony'nin sesi öfkeyle yükselmişti.
Tırnakları cezalandırmak istercesine genç kızın omuzlarına gömülüyordu.
Kahretsin Megan. Neden?
Ben ... yapamam .. . Daha fazla devam edemeyerek Lütfen git artık, Tony. Lütfen.
Bir an için parmaklarının baskısı öyle güçlenmişti genç adamın öfkesinin mi yoksa isteğinin mi baskın çıkacağını merak etti. Ancak Tony'nin elleri omuzlarından
kayarak iki yanına düşmüştü. Bir küfür savurarak öfkeyle arkasını döndü ve sert hareketlerle giyinmeye başladı. Bir an için odada dinmekte olan fırtınanın sesinden başka bir şey duyulmadı.
Tony bir kenara atılmış ceketini alarak parmağıyla omzuna astı. Kapıda bir an durarak alaylı bir sesle, Mutlu yıllar, Megan, dedi.
Odanın içi oldukça soğumuştu. Genç kız yatağında dönerken, havanın gittikçe soğuduğunu bilinçsizce fark etmişti. Yo, hayır bundan başka şeyler de vardı. Sanki bir uyuşturucunun etkisinden kurtuluyormuş gibi içinde yükselen mutsuzluk ve acı... Bu ses de neydi? Uykulu bir şekilde kafasını toplamaya çalıştı.

Ses bir türlü kesilmiyordu. Yavaşça gözlerini aralayarak baktı. Pencerelerden süzülen güneş duvarda gölgeler oluşturmaktaydı. Yeni yılın ilk günü soğuk ve bulutsuzdu ve telefonun zili susmak bilmiyordu.
Hemen yataktan fırladı.. İçinde belli belirsiz bir umut vardı. Koşarak telefonu kaldırdı. Alo?
Miss Farrell?
Genç kız olduğu yere çöktü. Bu canlı, profesyonel bir ifade taşıyan sesin kime ait olduğunu düşünmüyordu bile. Tony değildi. Şu an için tek hissettiği acı dolu bir hayal kırıklığıydı.
Ben Jim Brackett, diye devam etti ses telefonun öbür ucundan. Ford Chadbourne'ün sekreteriyim. New York'tan arıyorum. Kendisiyle görüşmem gerek.
Genç kız omuzlarının ürperdiğini hissetti. Odanın içi birden soğuyuvermişti sanki. Neden onu buradan aradınız? Kendisi New York'ta değil mi?
Hayır. Bütün hafta boyunca New Orleans'taydı.
Yoksa bilmiyor muydunuz? Bana bütün bu süre içinde devamlı sizinle birlikte olduğunu söylemişti. Sesindeki ifadeden adamın şaşırdığı belliydi. Dün beni arayarak, sizin numaranızı verdi. Eğer ... eğer kendisini bu sabah otelinde bulamazsam, bu numarayı aramamı söylemişti.
Bölüm Üç
Otuz altı saat sonra genç kız, Chadbourne binasının kırkıncı katındaki bekleme odasında, New York'un bir bulmacanın parçaları gibi duran gökdelenlerine bakıyordu. Akşam oluyordu. Çevredeki binaların cam duvarlarından yansıyan güneş, onları ateşe vermiş gibiydi
Ama Chadbourne ve Kelly'nin ofisindeki her şey soğuk ve etkiliydi. İçindeki boşluğa rağmen, Ford Chadbourne'ün dünyasının tıpkı hayalinde canlandırdığı gibi ruhsuz olduğunu gördüğünde, içinde öfkeli bir zafer duygusunun yükseldiğini hissetti. Dış dünyadan kopuk, ultra-modern sanatın sergilendiği, gri ve gümüş rengin hakim olduğu bir yerdi. Sekreteri bile ortama uyuyordu; tüm yüzünü kaplayan gülümsemesi, yumuşak sesi ve kızıl saçlarıyla çarpıcı bir güzel.
Ashton Hartford Chadbourne, milyonlarca dolarlık bir şirketi yönetecek ve kendisini aptal yerine k oyacak kadar zekiydi. Tony Ford ha!
Yumruklarını sıktığında trmaklarının avuçlarına battığını hissetti. Genç adamın her an odasından çıkabilecegini düşünerek kendisini sakinleşmeye zorladı. Aptallık, oynamaya alışık olduğu bir rol değildi. Megan Farrell, k imi zaman yalnızca görünüşüyle de olsa, daima kendisine hakim olmasını başarmıştı. Bu görünümünün altında kopan fırtınayı yalnız kendisi biliyordu. Heyecan dolu, ruhunu kasıp kavuran duygulardan kurtulmak istiyordu. Evlilik dışı doğmuş biri olarak, bu tür duyguların insanı nereye sürükleyeceğini ondan iyi hiç kimse bilemezdi. Tek beklentisi sorunlardan

uzak, güvenli bir yaşam sürmekti. Memory Lane'de eski ama değerli şeylerin arasında dış dünyanın çalkantılarından uzak, huzurlu bir hayat istiyordu. Natalie'nin bir keresinde onu nasıl azarladığını hatırladığında yüzünü buruşturdu. Burası dış dünyadan soyutlanmış bir koza değil, Megan. Evet, bu kapının dışında seni pek çok sorun bekliyor olabilir, ama eğer dışarı çıkıp onları yenmezsen, günün birinde gelip onlar seni yenecekler.

Natalie yaşamın güçlüklerini çok iyi tanıyordu. Kocasını neden terk ettiğini ona hiçbir zaman anlatmamıştı, fakat genç kız çok haklı bir sebebi olduğunu tahmin ede - biliyordu. Yoksa ne olursa olsun biricik oğlunu bırakıp bu kadar uzağa gitmezdi. Yaşlı kadının aradan geçen bunca yıldan sonra bile oğlunu hala nasıl sevdiğini görüyordu. Ona Memory Lane'ı bırakmamış mıydı?

Batmakta olan güneşin camlardan yansıyan ışınlarına karşı gözlerini kısarak başını önüne eğdi. Natalie'nin söyledikleri birer birer gerçekleşiyordu. Korkuları, kırgınlığı ve acıyı hayatından uzak tuttuğunu düşünmüştü şimdiye değin. Fakat iki gün önce bütün kapıları açan yine kendisiydi.

İsimlerdeki büyük benzerliği nasıl da fark edememişti? Ashton Hartford ve Tony Ford. Ar adaki benzerlik o kadar açıktı ki. Sonra, Natalie'nin büyüleyici yeşil gözleri ... Nasıl olmuş da onları tanıyamamıştı? Kollarını sımsıkı bedenine sararak bu düşünceleri çabucak kafasından uzaklaştırdı. Uzun, acı dolu saatler boyunca bu soruları, yüzlerce kez kendisine sormuştu. Döner bir kapıda sıkışıp, hiç durmadan dönüp durmak gibi aptalca ve yorucu bir duyguydu. Ne bir cevap nede çıkış yolu bulabilmişti. Genç adamın rol yaptığını anlayamamıştı, hepsi buydu. Tam bir budala gibi davranmıştı.

Kahve alır mıydınız, Miss Farrell? Kızıl saçlı sekreter kendinden emin bir ifadeyle yanıbaşında dikilmişti.

Megan ona dönmeden başını iki yana salladı.

Hayır, teşekkür ederim, dedi soğuk bir sesle. Demek Chadbourne onu bekletecekti. Tamam, kendisi için hiçbir şey fark etmezdi. Çenesini kaldırarak gün batımını seyretmeye başladı. Dün sabah yaşadığı acı olaydan beri çok uzun yol katetmişti. Tony Ford'un hiç var olmadığını, Tony'nin başından beri rol yapan Ford Chadbourne olduğunu öğrendiğinde büyük bir şok yaşamıştı.

Genç kız ellerinin buz gibi olduğunu ,hissederek Becky'den aldığı yün elbisesinin ceplerine soktu.

Bu kez genç adamın karşısına hazırlıklı çıkacaktı.

Becky tıpkı bir manken gibi zayıf hatlara sahipti, bu yüzden elbisenin göğüs kısmı Megan'a biraz dar gelmişti. Ancak oldukça pahalı bir giysiydi ve yakut kırmızısı rengiyle genç kıza kendinden emin bir iş kadını havası vermişti. Dudaklarını elbisesinin rengine uygun bir rujla

belirginleştirmiş, gözlerini gümüş-mavi farla gölgelendirmişti. Omuzlarına dökülen dalgalı saçlarını ensesinde toplamıştı.

Genç adamın kendisini görünce şaşıracağını umuyordu. Eğer buraya sürünerek geleceğini düşünüyorsa hayal kırıklığına uğrayacaktı. Megan Farrell hiç kimse için yalvarmazdı, özellikle bir yalancıdan başka bir şey olmayan Ashton Ford Chadbourne için.
Miss Farrell? Mr. Chadbourne sizi görmek istiyor.
Kızıl saçlı sekreter dudaklarında geniş bir gülümsemeyle, onu koridorun sonundaki iki kanatlı büyük bir kapının önüne götürdü.
Megan kararlı bir ifadeyle içeri girdi. Odanın bir köşesinde belli belirsiz bir hareket sezmesine karşın, gözlerini Chadbourne'ün üzerine dikmişti. Genç adam masasının arkasında ayağa kalktığında her zamankinden daha uzun görünüyordu. Dudaklarında belli belirsiz, alaylı bir gülümsemeyle ona doğru ilerleyerek, elini uzattı.
Mr. Chadbourne. Sizinle tekrar karşılaşmak ne kadar güzel. New Orleans'da daha çok kalamadığınıza
gerçekten üzüldüm. Orada kış oldukça yağışlı geçer. Hastalanmadığımızı umarım.
Genç adamın yüzünde beliren şaşkınlığı zevkle seyretti. Eli havada kalmıştı ve gözleri gördüklerine inanamamış gibi hafifçe kısılmıştı. 'Güzel,' diye düşündü Megan. 'Bu raundu ben kazandım, Mr. Chadbourne.' Genç adam kendisini hemen toparlayarak, onun cesaretini takdir edercesine gülümsedi.
Megan dizlerinin titrediğini hissederek elini uzattı. Ancak hemen bırakarak yanındaki koltuğu işaret ederek, Oturabilir miyim, diye sordu.
Mr. Chııdbourne başını her anlama gelebilecek şekilde salladı. Bu tür güç oyunlarını daha babasının dizinin dibindeyken öğrenmiş olmalıydı. Genç kızın oturduğu koltuk öyle yerleştirilmişti ki, batmakta olan güneşin genç adamın başının çevresinde bir halka oluşturduğunu görebiliyordu.
Genç kız koltuğa rahatça yerleşerek bacak bacak üstüne attı. Ellerini zarif bir şekilde kucağında kavuşturmuştu. Genç adama gülümseyerek söze başlamasını bekledi. Kendisini buraya çağıran oydu.
Hayır bu konuda şanslıydım, Megan. Sana Megan diyebilir miyim? Genç kızın cevabını beklemeden devam etti. Hastalanmadım. New York'a tam zamanında döndüm, sanırım. ,
Ne kadar şanslısınız, dedi Megan. Genç adamın masasına yığılmış kağıtları işaret ederek, Görüyorum ki, işlerinizden de geri kalmamışsınız. Bunun sizin için sağlığınız kadar, hatta daha fazla önem taşıdığını biliyo -'rum, dedi anlamlı bir gülümsemeyle. Onun kaşlarını çattığını görerek, Tanrım, sizi bekleyen bunca işi bir yana bırakıp bir hafta tatil yaptığınıza inanamıyorum. Büyük iş adamlarının hepsinin birer işkolik olduğunu sanırdım. Chadbourne ve Kelly siz başında bulunmadan da alet üretemiyor mu?
Genç adam sert bir sesle, Biz alet üretmiyoruz, diye sözünü kesti.
Megan arkasına yaslanarak tahminlerinde haklı olduğunu düşündü. Zayıf noktası buydu işte. İşi, serveti, sahip olduğu güç. Bunu tahmin etmesine

rağmen duyduğu hayal kınklığına şaşırdı. To ny Ford'un hayalini yok etmek neden böylesine zordu? Gerçek yüzü kendisini şaşlrtmamalıydı, ama yine de içinde yükselen acıya engel olamıyordu.
Öyle mi? Oysa sizin ... neydi? Ha, evet, alet ürettiğinizi duymuştum daha önce. ,
Hayır. Dünyadaki diğer şirketlerin ürettiğinden daha fazla makine parçasının üretimini yapıyoruz. Bizim ürettiğimiz parçalar olmadan, Amerika'da faaliyetine devam edebilecek bir fabrika yok. .
Oh, anlıyorum. Gözlerini iri iri açarak, dudaklarını büzdü. Düzeltiyorum öyleyse. 'Milyonlarca alet üretiyorsunuz.
Kucağında sıkmakta olduğu parmakları acımaya başlamıştı, fakat bakışlarını genç adamınkilerden kaçırmadı. Acıyı hissedinceye kadar ne kadar gergin olduğunu anlayamamıştı. Kendisini bu derece incinmiş hissetmesi aptallıktan başka bir şey değildi aslında. Ford Chadbourne'dan nefret ediyor olabilirdi, ancak kendisinin ve Memory Lane'iri geleceği onun elindeydi. Onu kızdırması delilikti.
Çenesini kararlı bir ifadeyle kaldırdı. Düşman olmaları kendisinin değil, genç adamın suçuydu. Sevgi dolu bir aşık rolüne bürünerek genç kıza o çirkin oyunu oynayan oydu. Onu ...
Genç adamın güldüğünü görerek şaşırdı. Hey. Megan'ı hiç etkileyemediğimizi düşünüyorum, ya sen Jim?
Genç kız bu ismi duyunca odada bir başkasının da bulunduğunu hatırlamıştı. Oturduğu koltukta oldukça rahatsız görünen genç ve zayıf bir adam biraz sinirli bir şekilde güldü.
Sanmıyorum, Mr. Chadbourne, dedi Megan'a doğru acele bir bakış fırlatarak. Patronuna bu şekilde davranılmasına hiç de alışık olmadığı belliydi.
Chadbourne gülmeye devam ederek, Belki de ona çok önemli konuklarımıza yaptığımız gibi her şeyi göstermeliyiz. Ford arkasına yaslandığında, güneşin ışıkları saçlarında yansıdı. Arzu eder miydin, Megan? Ortalıkta gürültüyle homurdana bir sürü makine. Binlerce alet.
Genç adamın sesinde, çok iyi tanıdığı gülümsemeyi hissedebiliyordu. Ellerini yumruk yaparak hızla soludu. Ford'un yüzünün gölgede kalması kendisi için çok daha iyiydi. Eğer yüreğini eriten o gülümsemeyi görecek olursa...
Bunun gerekli olduğunu sanmıyorum, Mr. Chadbourne Boğazını temizleyerek kararlı bir sesle devam et ti. Konumuz yalnızca Memory Lane, öyle değil mi? Orada hiç alet yok.
Kazanç da yok ama. Parmağının bir hareketiyle, diğer adam yerinden fırlayarak yanına geldi. Dün sabah kendisini telefonda arayan Jim Brackett'ın elindeki dosyadan çıkardığı kağıtları patronuna vermesini izlerken, Ford'un çok sert bir işadamı olduğunu anlamıştı.
Genç kız kağıtları hemen tanımıştı. Memory Lane hakkında Chadbourne ve Kelly'nin avukatlarına gönderdiği kira kontratı, faturalar ve diğer tüm

bilgiler. Maun mobilyalarla döşenmiş bu dev gibi büroda, her zamankinden daha yetersiz kalmışlardı. Güçlükle yutkunarak, kendisini savunmaya hazırlandı. .
Ama bu haksızlık. Sesinin inandırıcı çıkmasına gayret ediyordu. Memory Lane geçen yıl gerçekten çok iyi gelir getirdi. Beş yıldır orada çalışıyorum ve Natalie'nin kazanç elde edemediğini hiç hatırlamıyorum.
Genç adam kağıtları işaret ederek, Sen buna gelir mi diyorsun yani, diye sordu. Sesindeki alaycı ton yerini şakaya ya da genç kızın küçük dükkanına ayıracak bir dakika bile vakti olmayan katı, New York'lu bir işadamına bırakmıştı. Çok dokunaklı doğrusu. Öyle görünüyor ki, Natalie diğer her şeyi olduğu gibi iş kadınlığını da yüzüne gözüne bulaştırmış.
Genç kız öyle nefes almıştı ki, başının döndüğünü hissetti. Sözünü ettiği kadın annesiydi. Bir insan, ki Ford Chadbourne bile olsa, nasıl bu kadar acımasız olabilirdi?
Öz annen için nasıl böyle konuşabilirsin, dedi tükürürcesine. Öfkeli bir çocuk gibi davrandığının farkındaydı. Genç adam soğukkanlılığını nasıl da bir anda yerle bir etmişti! Öfkeden yanaklarının alev alev yandığın hissediyordu.Fakat Natalie kendisi için, soğukkanlılı maskesinin altına gizlenemeyecek kadar değerliydi Yaşlı kadının işini ne kadar sevdiğini biliyordu.
Ford önündeki kağıtları incelemeye devam etti. Genç kızın sert çıkışından hiç hoşlanmadığı belli oluyordu. Tanrım, o da en az babası kadar acımasızdı. Derin bir nefes alarak, hissettiği nefreti yansıtabilecek sözcükler bulmaya çalışarak, Anneniz, dedi vurguladığı soğuk bir sesle, Mükemmel bir kadındı, Memory Lane de harika bir yer. O sizin gibi büyük kazançların peşinde koşmuyordu, Mr. Chadbourne. Başarının yalnızca parayla ölçülemeyeceğini çok iyi biliyordu. Ford sonunda başını kaldirip ona baktığında, dudaklarını büzerek kısılmış gözlerle bu bakışlara cevap verdi. Size göre başarısız olabilir, ancak benim için hayatımda gördüğüm en başarılı insandı Natalie.Bir insan olarak mükemmeldi o.
Öyle mi? Ford sert bakışlarla dosdoğru gözlerinin içine bakıyordu. Bir eş ve anne olarak nasıl değerlendiriyorsun onu peki? Bu konu sanki onu hiç ilgilendirmiyormuş gibi duygusuz bir sesle konuşuyordu. Genç kız öfkeden deliye döndüğünü hissederek sıkılı dişlerinin arasından, Ben de babanızın b ir koca olarak ve daha da önemlisi, sizin bir evlat olarak ne kadar başarılı olduğunuzu merak ediyorum.
Jim Brackett'in olduğu köşeden dehşet dolu bir iç çekiş duyuldu. Megan kapıldığı öfkeye rağmen, Ford Chadbourne'le bu şekilde konuşmaya cesaret edebilen ender insanlardan biri olduğunu fark ettiğinde büyük bir mutluluk duydu. Çok iyi. Bu acımasız adamı ayışığında öpmüş olan saf Megan Farrell için bir artı puan daha demekti bu.

Ford tipik bir kendine güven havasıyla arkasına yaslanarak, Natalie'nin seni vasiyetinde böyle korumuş olmasına bakılırsa cesaretin oldukça işine yarıyor olmalı, Megan, dedi soğuk bir sesle.
Genç kız onun ne demek istediğini anlayınca hemen
karşı çıktı. Ben Natalie'yii hiçbir şeye zorlamadım ... Megan'ın itirazlarını elinin bir hareketiyle durdurarak Önemli olan Memory Lane açık kaldığı sürece oradaki işinin garantide olması, diye cevap verdi.
Konuşmanın nereye varacağını anlamıştı. Altı aydır korkusunu duyduğu şey gerçekleşiyordu. Küçük, sevgili dükkanı kapatacak, eşsiz kitapları ve kartpostalları bir açık artırmada satacaktı. Belki bunu bile yapmazdı.
Belki de hepsini çöp tenekesine atacaktı. Kalbinin acıyla sıkıştığını hissetti. Ama ona asla yalvarmayacaktı. Gururlu bir ifade takınarak genç adama döndü.
Evet, doğru. Memory Lane'i seveceğime ve onu çok iyi işleteceğime inanıyordu.
Genç adamın parmakları sinirli bir şekilde masaya vurmaktaydı. Gerçekten öyle mi Megan? Sattığın kitapların sayısı, Natalie'nin ölümünden sonra yüzde yirmi oranında düşmüş. Bu süre içinde işlerin başında sen vardın. Yavaş bir sesle, Bu dönemde pek çok zorlukla karşılaştık, dedi. Genç adamın sözlerindeki gerçek payı onu sarsmıştı. Natalie öldükten sonra, her şey çok güçleşti ...
Ford sabırsız bir sesle araya girerek, Bu bir özür değil, dedi. Memory Lane'in güçlükle ayakta durabildiği ortada. Bu şekilde bir altı ay daha geçerse dükkan iflas eder. İş dünyasında duygulara yer yoktu r, Megan. Genç kız acısını umursamayan bu duygusuz, acımasız sesten nefret ettiğini hissetti. Annesi öldüğünde Ford hiçbir şey hissetmemiş miydi? Genç kız dudaklarını sımsıkı kenetleyerek titremesini engellemeye çalıştı. Bu acımasız adamı sevebileceğine nasıl inanabilmişti?
Duygulara yer yok, diye tekrarladı düz bir sesle.
Böylece hayatınız boyunca hiçbir zorlukla karşılaşmazsınız.
Genç adamın gözlerinde fırtınalar kopuyordu. Ancak cevap vermeye hazırlanırken kapıda birtakım bağrışmalar oldu. Üçü de merakla kapıya baktıklarında, iki kanatlı büyük kapı hızla açıldı.
Megan içeriye girenleri gördüğünde nefesinin kesildiğini hissetti. Hızla odaya giren iki kadın, hayatında gördüğü en güzel yaratıklardı. İlk bakışta ikiz oldukları sanılabilirdi. Aynı gümüş pırıltılar saçan sarı saçlar, aynı pürüzsüz cilt ve yine bir örnek şeftali ve krem rengi giysilerin sardığı ince, zarif vücutlar.
Yaklaştıklarında, ikiz değil, anne-kız olduklarını anlamıştı Megan. Öndeki kadının pürüzsüz tenini estetik cerrahiye borçlu olduğu belliydi. Sarı saçları ise boyalıydı. Gözlerindeyse, kızının yumuşacık bakışlı mavi gözlerine henüz

yerleşmemiş sert bir ifade vardı. Ancak genç kadının cesaret verici gülümsemesini görünce düşündüklerinden utandı.
Genç kadının annesi arkasında bir parfüm bulutu bırakarak pahalı Türk halısının üzerinde yürürken, Ford, yeni sekreterin görevini gerçekten çok iyi yapıyor, doğrusu, dedi. Buraya girebilmek için zavallıyı tehdit etmek zorunda kaldık. Gerçekten mükemmel bir muhafız, ama ona Krista ve benim bir istisna olduğumuzu anlatmalısın.
Ford ayağa kalkarak Krista'nın annesini kibarca yanağından öptü. Gerçekten öylesiniz, Felicia. Ancak Linda çok yeni ve kendisine içeriye hiç kimseyi bırakmamasını söylemiştim.
Genç kadını annesinden daha sevecen ve koruyucu bir ifadeyle öptü.
Krista hülyalı mavi gözleriyle Ford'a bakarak, Seni rahatsız ettiğimiz için çok üzgünüm, Ford. Gerçekten toplantını bölmeyi hiç istemiyordum, ancak annem .. .
Genç adam uzanarak Krista'nın yanağını okşadı.
Megan bunu görünce yanaklarının yanmaya başladığını hissetti.
Hey. Tamam, Kris. Bu kadar üzülme. Ford'un aynı yumuşacık sesle French Quarter'da kendisine söylediklerini hatırladığında, gözlerine yaşların dolduğunu hissetti. Genç adamın kendisiyle gerçekten ilgilendiğini düşünecek kadar aptal olmayı nasıl başarmıştı?
Zamanın başlangıcı kadar eski ve elbette kendi utanç verici doğumuna kadar uzanan bir öyküydü bu. Genç kız,yağmurlu bir Güney kasabasında sıkıcı bir haftayı renklendirmeye yarayan sıradan, basit bir eğlenceden başka birşey değildi.
Sadece Krista gibi iyi yetiştirilmiş, çekici ancak uysal yanında sürekli kendisine kol kanat geren annesi olan bir kadın, Ashton Hartford Chadbourne için mükemmel bir eş olabilirdi.
Felicia, Krista, sizi Megan Farrell'la tanıştırmak istiyorum. Megan genç adamın sözlerini cluyunca, bu acı veren düşünceleri kafasından silmeye çalışarak güçlükle gülümsedi. Üzerindeki dar, kırmızı elbiseyi giydiğine pişman olmuştu. Bu sabah çok uygun olduğunu düşündüğÜ rujunun daha açık bir kırmızı, olmasını diledi içinden.
'Megan, Natalie'nin New Orleans'daki dükkanında çalışıyordu, diye devam etti. Hatırlayacak olursan, Natalie vasiyetinde ondan da söz etmişti. Birkaç ayrıntı yı konuşuyorduk biz de. Megan, bunlar Felicia Kelly ve kızı Krista. Kocası Patrick birkaç yıl önce öldüğünden beri, Chadbourne ve Kelly'deki 'Kelly' Felicia.
Kelly! Megan bir tokat yemiş gibi sarsıldığını hissetti. Patrick Kelly ha! Etrafındaki görüntüler bulanıklaştığında ve oda çevresinde hızla dönmeye başladığında güçlükle nefes aldığını fark etti. Kendisine gülümseyen kadınların yüzlerinin giderek bulanıklaştığını görüyordu. Hemen kendisini toparlayarak önce Felicia'nın soğuk bir tavırla uzattığı elini, daha sonra

Krista'nın dostça bir tavırla kendisininkini kavrayan ellerini sıktı: Kendi sesinin sanki bir tünelin öbür ucundan geliyormuş gibi, Merhaba, dediğini duydu. Krista'nın gözleri, Megan'ı duygularını sezmiş ancak ne olduğunu anlayamamış gib endişeli bir ifadeyle bakıyorlardı. Felicia ise genç kızı baştan aşağı incelemekteydi. Megan tek kaşını kaldırarak bu bakışlara karşılık verdi. Kadının elbisesinin çarpıcı renginde kusur bulması kendisini hiç ilgilendirmiyordu. Krista'ya bakarak, aynı yaşlardaki iki kızın nasıl bu kadar farklı olabildiklerini düşündü. Krista'nın soğukkanlılığı bir maske değildi. Genç kadının, Megan'ın kanında dolaşan arzuya sahip olmadığı ortadaydı. Krista'nın sakin, mavi gözlerine, kibar ve ince dudakları bakan hiç kimse, onu yatakta yarı çıplak, birbirine dolanmış çarşafların arasında, kendisini hiçbir zaman sevmemiş ve sevmeyecek bir erkeğin kollarında hayal edemezdi.
Bu gece için son sözünü öğrenmeye gelmiştik, Ford, dedi Felicia, Megan'ı incelemeyi bitirerek. Genç kıza arkasını dönerek, Ben önden gideceğim, böylece sen de Krista'yı sekiz de almaya gelebilirsin, dedi.
Eğer Kris için de uygunsa, diye cevap verdi Ford hafif bir sesle, Benim için bir sakıncası yok. Felicia'nın sesindeki buyurgan tondan rahatsız olmuşa benzemiyordu.
Megan'ı da davet edebileceğimizi düşündüm, Kris, diye devam etti Ford. Havadan sudan bahsediyormuş gibi sakin bir sesle konuşuyordu. Şehirde sadece bir gece kalacak ve kendisiyle konuşacaklarımız henüz bitmedi. Sizce bir sakıncası var mıydı?
Felicia'nın kaşlarını çatması, aldığı terbiyenin asla izin vermeyeceği bir şeydi. Ancak Krista bu fikirden hoşlanmadıysa bile bunu gösterecek bir davranışta bulunmadı. Megan ve Ford'a gülümseyerek, Elbette, hayır, dedi. Çok memnun olurum. Oyunu çok beğeneceksiniz, Miss Farrell. Shakespeare'in bir oyununu bu yıl yeniden sahneliyorlar ve eleştirmenler bu oyunun çok güzel olduğunu söylediler.
Lütfen Megan deyin, diye düzeltti genç kız. Teşekkür ederim, fakat kendimi oldukça yorgun hissediyorum. Hemen otelime dönüp ...
Üzgünüm, Megan. Ancak ısrar etmek zorundayım, dedi Tony alaylı bir sesle. Memory Lane için düşündüklerimi daha öğrenmedin. Üstelik senin işin bunlara bağlı.
Genç adamın gözlerine baktığında bakışlarındaki meydan okumayı görmüştü. Peki o zaman, diye cevap verdi sesinde belirgin bir alaycılıkla. Bunun reddedemiyeceğim kadar cazip bir davet olduğunu düşünelim. Harika bir gece geçireceğimize inanıyorum. Oysa bu gece kendisi için geçmek bilmeyecekti. İki gün önce neredeyse sevişmek üzere olduğu bu adamın başka bir kadına eşlik etmesine nasıl dayanacaktı?
Ancak bu kadın, herhangi birisi değildi. Kendisi de buna inanamıyordu ancak bu kadın kardeşiydi.

BölümDört
Daha doğrusu üvey kardeşiydi.
Plaza Otel'deki odasında yatağın kenarına oturarak aynadaki görüntüsüne baktı. Ancak gözleri aynadaki görüntüsünden çok uzaklara, yıllar öncesine takılmıştı.
Beş yıl önceydi. On sekiz yaşındaydı ve rahibe okulundan, Rahibe Margarite'dan uzaklaşalı altı ay olmuştu. O yaz tur rehberi olarak turistlere Mississippi Nehri boyunca sıralanmış plantasyon evlerini gezdiriyordu. Çok küçük bir ücret karşılığında yaptığı, oldukça yorucu bir işti, ancak bu umurunda değildi. On yıldır tek amacı özel bir dedektif tutabilecek kadar para biriktirebilmekti.
Sonunda istediği parayı biriktirebilmişti. Dedektiflerden istediği şey çok basitti aslında. On dokuz yıl önce bir emlak bürosunda sekreter olarak çalışan siyah saçlı, güzel Melissa Farrell'la karşılaşan adamın, yani Megan Farrell'ın babasının kim olduğunu bulmak.
Adam genç kızın ilginç öyküsünden hayrete düşmüş görünmüyordu. Rahibe Margarite'in sözlerinin gerçekleri yansıtmadığını görünce kalbindeki sıkıntının dağıldığını hissetmişti.
Annesinin başından geçen olayın kısa sürdüğünü biliyordu. Annesinin zaman zaman düşüncelere dalıp içini çektiğini hatırlıyordu. Babası büyük bir olasılıkla New Orleans'lı değildi ve oldukça zengindi. Annesine sürekli para gönderiyordu. Megan yedi yaşına geldiğinde bu paranın nereden geldiğini annesine sorunca, Babandan, cevabını almıştı. Onun ölümünden sonra aynı soruyu ra- hibelere sorduğunda, okul masraflarını karşılayanın yine babası olduğunu öğrenmişti.
Fakat hepsi bu kadardı. Ne bir gizli aşk mektubu, ne bir tutam saç, ne fotoğraflar ne de bir günlük bulabilmişti. Dedektifin babasını bulabileceğini pek sanmıyordu genç kız.
Bir ay sonra dedektif bir dosyayla çıkageldiğinde dosyayı titreyen ellerle açmıştı. Bu merakı öyle uzun zamandır içinde taşıyordu ki, cevabı öğrenince ne yapacağını düşünmüştü bir an.
En başta babasının ismi yazılıydı. Patrick Kelly.
Genç kız bu isme dalgın gözlerle uzun uzun bakmıştı. Patrick Kelly. Bunun doğru isim olduğundan en ufak bir kuşkusu yoktu. Dedektif annesine gönderilmiş çekleri bir şekilde ele geçirmiş ve gönderildikl eri yeri keşfetmişti. Çekler, New York'taki Chadbourne ve Kelly Şirketi'nin avukatları tarafından gönderilmişti ve Patrick Kelly'nin özel hesabından ödenmişlerdi.,
Patrick Kelly tam on dokuz yıl önce kışın New Orleans'a gelmişti. Bir emlak işi üzerinde çalışmaktaydı ve Melissa Farrell'ın çalıştığı şirkete sık sık gelmekteydi. Megan'ın tuttuğu dedektif, diğer sekreterlere de sorular

sormuştu. Sekreterlerin hepsi yakışıklı Patrick Kelly ve siyah saçlı, güzel Melissa hakkındaki şüphelerini bir bir anlatmışlardı.
Artık her şeyi biliyordu genç kız. Dosyada son olarak genç kızın tüm umutlarını yıkan bir şey daha vardı . Bir ölüm ilanı. New York'lu işadamı Patrick Kelly iki yıl önce Central Park'taki malikanesinde kalp krizi geçirerek ölmüştü. Geride eşi Felicia Kelly ve kızı Krista Kelly kalmıştı.
Kalbinin çılgınca atmaya başladığını hissetmişti. Yo, hayır! Beyni bu gerçeği kabul etmek istemiyordu.
Babasına bu kadar yaklaşmışken bu olamazdı. Bunca şeyi sadece bir hayaleti kovaladığını görmek için mi yapmıştı? Dedektif New York'a gidememişti fakat dosyada bir ipucu daha vardı. Patrick Kelly, şimdi hayatta olmayan Ashton Hartford Chadbourne II isimli biriyle ortaktı. Ancak Chadbourne'ün karısı Natalie Chadbourne şimdi New Orleans'ta yaşıyordu ve Memory Lane isimli bir antikacı dükkanı işletmekteydi.
Genç kız Natalie'ye gerçeği hiçbir zaman anlatmamaş olmasına rağmen, beş yıl önce yaşlı kadının işlettiği dükkana giderek iş istemesi bir rastlantı değildi. Patrick Kelly ve bir türlü varlığına inanamadığı diğer kızı hakkında mümkün olan her şeyi öğrenmek istiyordu.
Fakat Natalie, New York'ta yaşadığı ve Chadbourne ve Kelly hanedanının bir parçası olduğu günlerden söz etmekten kaçınıyordu. Yirmi yıl önce her şeyi terk ederek kaçmıştı ve Chadbourne malikanesindeki yaşamıyla ilgili genç kıza anlattıkları hiç de hoş olmayan anılardı.
Sonraları Megan bu sevimli, canayakın yaşlı kadına ve küçük, güzel dükkanına gerçekten bağlandığında, artık bu hikayenin peşinde koşmadığını fark etmişti. Gerçekten aradığı, babasının kimliğini öğrenmek değil, bir yuvaya ve bir aileye kavuşmaktı. Aradığını Natalie'nin yanında bulmuştu. Patrick Kelly'den ise yaptığı maddi yardımlardan başka bir iyilik görmemişti. Babası olan bu adam, kendi kanından olan birini inkar edebilecek yaradılışta biriydi. Bütün öğrenmek istediği de buydu.
Her şeye rağmen yine de buradaydı işte. Yavaş yavaş gerçeğe dönerek aynadaki görüntüsünü incelemeye başladı. Krista, Kelly'ye gerçekten benziyor muydu? İkisi babalarından geçmiş herhangi bir ortak özelliğe sahip miydiler? Aralarındaki gizli kan bağı gözlerinde ya da gülümsemelerinde kendini belli ediyor muydu? '
Genç kız yavaşça başını salladı. Yo, hayır. Aralarında en ufak bir benzerlik yoktu. İki kardeş bundan daha farklı olamazlardı. Esmer ve sarışın, hayat dolu ve silik, ateşli ve soğukkanlı. Annelerinden geçen genleri ve birbirine son derece zıt çevrelerde büyümeleri, aralarında olabilecek herhangi bir benzerliği ortadan kaldırmıştı.
Bunun aptallık olduğunu bilse de hayal kırıklığı duymaktan kendisini alamıyordu. Geçmişind eki hayaletleri

kovalayarak kendisini daha mantıklı davranmaya zorladı. Kelly'lere hiçbir zaman gitmemiş, onlardan herhangi bir şey istememişti. Asla da istemeyecekti.
Her şeyden önce, önünde uzanan bu korkunç geceyi atlatması gerekiyordu ...
En azından bu gece aradaki sosyal farklılıklar eskisi kadar göze çarpmayacak, tiyatroya giderken ödünç elbise giymek zorunda olmayacaktı.
Beğenen gözlerle aynadaki görüntüsünü inceledi. Saçını yıkamış ve parlayıncaya kadar fırçalayarak, yumuşak kıvrımlarla omuzlarına dökülmesini sağlamıştı. Elbisesi Broadway'de geçireceği bir akşam için son derece uygundu. Felicia Kelly bile bundan daha güzelini bulamazdı.
En önemlisi, özellikle genç kız için yaratılmış gibiydi. Bedeni gündüz giydiği kırmızı elbise gibi dar değildi. Çocuksu Krista Kelly'nin yanında kendisini iri göğüslü anaç bir tavuk gibi hissetmeye bir kez daha katlanamazdı. Dükkanına getirilmiş olan iki çift eski elbiseyi kendisi için saklamakla ne kadar iyi ettiğini düşündü.
Dükkana gelen müşteriler ara sıra satılmaları için eski giysiler getiriyorlardı. Bu eşsiz güzellikteki, ünlü markaları taşıyan giysiler çoğu kez giyilemeyecek durumda oluyordu, fakat genç kız bunları onarmak konusunda oldukça deneyim kazanmıştı. Eski elbiseler onarıldıklarında yenileri kadar güzel oluyorlardı.
Bu akşam giydiği, en çok beğendiklerinden birisiydi.
Hareket ettiğinde bir tavuskuşunun tüyleri gibi renkli ışıklar saçan boncukların işlendiği, turkuaz renkli saten bir elbiseydi. Elbisenin rengi ışığın durumuna göre sürekli değişiyor ve gri gözlerinde yansıyordu.
Aynaya son bir kez baktı. Kahretsin! Yanakları makyaj yapmadan bile kıpkırmızıydı. Sinirli ve heyecan dolu bir iç çekişle asansöre binerek lobiye indi.
Megan! Krista genç kızı hemen fark ederek yanına gelmişti. Krista'nın bir heykeltraşın ince parmaklarıyla şekillendirilmiş gibi zarif hatlarıyla, kendisinin alev alev yanan yanaklarını ve dudaklarını karşılaştırdığında belli etmeden içini çekti. Giyinişleri de birbirinden oldukça farklıydı. Krista omuzlarını açıkta bırakan ve belind en itibaren bollaşan düz; sade ve siyah bir elbise giymişti. Megan ise pınl pınl parlayan boncukların içinde ucuz bir dans salonuna gitmeye hazırlanan liseli bir kız gibi hissediyordu kendisini.
Ford bir anda Krista'nın arkasında belirmişti. Ellerini genç kadının omuzlarına koyduğunda, Krista başını yavaşça genç adamın göğsüne yasladı.
İşte burada, diye mırıldandı başını kaldırıp genç adama gülümserken. Onu ilk önce benim göreceğimi söylemiştim sana.
Sesindeki sakin ifade Megan'ı şaşırtmıştı. Krista teninin üzerindeki ellerden nasıl etkilenmemişti? Eğer Ford ellerini onun omuzlarına koymuş olsaydı, genç kızın yüzü kıpkırmızı kesilirdi. Fakat Krista'nın fildişi kadar duru ve

beyaz teninde hiçbir kızarma görülmüyordu, gözlerindeki pırıltının sebebinin de Megan'ın elbisesine duyduğu hayranlık olduğu açıktı.
Ne kadar güzel, öyle değil mi Ford? Şimdiye kadar gördüğüm en harika giysi ve sanırım markası da ... .
Krista'nın başının üzerinden genç kızın giysisini inceleyen, gözler, bir an kumaşın Megan'ın göğüs lerinin üzerinde parladığı noktaya takılmıştı.
Markalar benim için hiçbir şey ifade etmiyor Krista, dedi sonunda gözlerini genç kızdan ayırarak. Ancak çok pahalı olduğunu söylemek istiyorsan, evet, gerçekten de öyle görünüyor.
Megan yanaklarının daha da kızardığını hissetti.
Genç adamın sesindeki ima sadece hayalinin bir ürünü müydü yoksa?
Bu elbiseyi ilk aldığım zaman görmeliydiniz, dedi.
Bunu açıklamak zorunda hissettiği için kendisinden nefret ediyordu. Bu elbiseyi almak için Memory Lane'in tek kuruşunu harcamamıştı ve bu genç adamı hiç ilgilendirmezdi. Kumaşı o kadar kirliydi ki rengi neredeyse kahverengiye dönmüştü. Ayrıca üzerindeki boncukların yarısı da eksikti. Bu giysiyi ona yaşlı bir kadın satmıştı. Çoraplarınızdan daha az bir para karşılığında hem de.
Ateşli tavrı genç adamı eğlendirmiş gibiydi. Gözlerini hafifçe kısarak gülümsemesini saklamaya çalıştı. Evet, gerçekten oldukça pahalı çoraplar.
Oh, Ford, dedi Krista. Hafifçe kaşlarını çatarak omzundaki ele dokundu. 'Megan'la alay etme lü tfen. Seni benim kadar iyi tanımıyor çünkü. Ne yapacağını şaşırabilir kızcağız. Başını çaresizce iki yana sallayarak devam etti. Onu kendim bile zor anlıyorum. Her zaman sıra dışı şeylerin komik olduğunu düşünür.
Megan genç adama soğuk bir şekilde gülümseyerek kuru bir sesle, Oh, Ford'un şakalarını onun tahmin edebileceğinden daha iyi anlıyorum, dedi.
İyi o halde, diye cevap verdi Ford. Bir kaşını hafifçe kaldırarak ellerini Krista'nın omuzlarından çekti. Artık hepimiz birbirimizi çok iyi anladığımıza göre, neden tiyatroya gitmiyoruz? Felicia'nın tüm çabalarına karşın, Krista geç kalmayı bir türlü öğrenemedi
Genç adam iki kadına da birer kolunu uzattığında, Megan reddetmesinin gereğinden fazla dikkat çekeceğini düşünerek isteksizce onun koluna girdi. Bu sıcak, sert kaslı kol, içinde garip duygular uyandırıyordu. Sanki genç adamın damarlarında kan yerine canlı, erkeksi ve sihirli bir iksir dolaşıyor gibiydi. Onun vücuduna dokunmak, ateşi tutmak gibiydi ve Megan elini çekmemek için kendini zor tutuyord u.
Merdivenleri inip kendilerini bekleyen siyah limuzine doğru ilerlerken, Krista genç adamın diğer koluna rahatça sarılarak neşeli bir sesle konuşmasına devam ediyordu.
Tiyatroyu gerçekten çok seviyorum. Sadece birkaç kişiyi etkileyebilmek için harika bir oyunun birkaç dakikasını kesinlikle kaçıramam. Tiyatroya aşık

birisi böyle bir şeyi aklından bile geçiremez. Fakat annem sadece yeni giysilerini birilerine göstermek için tiyatroya gittiğini söyler. Krista kulağa son derece hoş gelen bir sesle güldü.
Fakat annesi hakkında şaka yapmanın hiç de iyi bir davranış olmadığını düşünerek hemen sustu. Yine de böyle düşündüğünü sanmıyorum. Sadece bazen alışılmadık şeyler söylemekten çok hoşlanır.!'
Megan hiçbir şey söylemedi fakat Felicia Kelly'nin her sözcüğü içinden gelerek söylediğini biliyordu. Güzellikleri yapay olan tüm kadınlar kendi görünümlerinden başka hiçbir şey aldırmazlardı.
Buna rağmen, Felicia'nın kızının böyle düşünmeyeceğini bilerek başını salladı. Ford, limuzinin deri kaplı arka koltuğuna oturmasına yardım ederken bilmiş bir
gülümsemeyle genç kızın gözlerinin içine baktı. 'Felicia'nın gerçekten böyle düşündüğünü biliyorum,' diyordu genç adamın bakışları. 'Ve bunu sen de biliyorsun.'
Şaşkınlıkla ona baktığında, genç adam başını hafifçe eğerek aralarında sessiz bir anlaşma varmış gibi yanına oturdu. Krista konuşmaya devam ederken bakışları bir an bile birbirinden ayrılmamıştı. Megan onun, Krista'yı annesinin hesaplı planlarından korumak için kendisine yaptığı sessiz daveti yüksek sesle söylemişçesine duyabiliyordu. Duygularının yoğunluğundan dehşete düşerek başını yavaşça salladı.
Genç adamın kendisininkine sıkıca yasladığı erkeksi bedeninin baskısını hissettiğinde, içinde yoğun bir arzunun yükseldiğini fark etti. Dünyayla ilişkisi kesilmiş, bulutların üzerinde uçuyor gibiydi.
Limuzin park yerinden çıkarak trafiğe karıştığında, ellerinin titremesini saklamak için kucağında sımsıkı kenetleyerek kendisini mantıklı davranmaya zorladı. 'Yeter artık,' diye haykırıyordu içinden. 'Eğer şimdi durmazsan sonra çok geç olacak!'
Genç kızı dehşete düşüren fiziksel arzu değildi. Bu Ford Chadbourne'e bağlanmak anlamına geliyordu. Genç adam her şeyiyle mükemmeldi; uzun boylu, yakışıklıydı, ayrıca olağanüstü bir erkeğin tüm özelliklerini taşıyordu. Hayır, genç kızı dehşete düşüren, onunla bedenlerinin ötesinde ruhsal bir bağlantı kurduklarına inanmaya başlamasıydı. Kendisini bir hafta içinde Tony Ford'a aşık olduğuna inandıran o kader duygusu hala aralarındaydı. Aradaki fark, artık onun 'Rüyalarındaki Erkek' olmadığını b ilmesiydi. Tam tersine, ondan uzak durması gerektiğini çok iyi biliyordu.
O geceki oyunun 'Romeo ve Juliet olması kaderin garip bir cilvesiydi. Salona girip beşinci sıradaki koltuklarına yerleştiklerinde, ışıklar sönmeye başlamıştı.Bilet- lerindeki numaralara göre Ford ortada oturacaktı. Fakat Megan usta bir manevrayla Krista'yı ortaya oturtmayı başardı. Ford'un kolunun oyun boyunca kendi kolun dokunmasına asla dayanamazdı.

Ancak ikinci perdenin ortalarına doğru rahatlayarak oyundan zevk almaya başladı. Yüzünde kibar bir gülümsemeyle oyunu izlemekte olan Krista'yla tüm mücevherlerini takmış yaşlı bir kadının arasında kendisini güvenlikte hissederek, Shakespeare'in yüzyıllar öncesinden gelen büyüsünü yaşamaya başladı.
Perde kapanana değin gözyaşlarının yanaklarından süzüldüğünü fark etmemişti. Bütün oyun süresince hep Ford'u düşünmüştü. Duygularından utanarak hemen gözyaşlarını sildi ve genç adamın oturduğu tarafa kısa bir bakış fırlattı. Yüzünde en ufak bir ifade yoktu. Megan'ın ağladığını fark etmediği belli ydi. Kendisinin tam tersine, oyundan hiç etkilenmemişti.
Ne umuyordu ki? Sessizce burnunu çekti. Tony Ford bu olamazdı. Aslında Tony Ford hiçbir zaman yaşamamıştı ki. Karşısındaki Ford Chadbourne'dü ve Shakespeare bile genç adamın kalbini etkileyemezdi. Çünkü genç adamın kalbinin yerinde bir taş parçası duruyordu. Tiyatronun kalabalığından kurtularak dışarı çıktıklarında hava daha da soğumuş gibiydi. Genç kız titreyerek, üzerine giyecek bir pelerin alabilmek için yeterli parasının olmasını ne kadar istediğini hatırladı. Ford'un limuzinin park yerinde kendilerini beklediğini görünce rahatladığını hissetti. Şu anda en soğuk kışların bile bundan daha yumuşak geçtiği kendi evinde olmayı ne kadar isterdi.
Genç adam titremesinin nedenini kendi elinin teması olarak düşünmüş olmalıydı. Megan bedeninin kendisine ihanet etmesini engelleyemiyordu. Ford kolunu onun üşüyen omuzlarına sarıp genç kızı kendine doğru çektiğinde, elbisesindeki boncukların birbirine çarptığını duydu.
Bedenleri birbirine değdiğinde içinde bir şeylerin patlak verdiğini hissederek gözlerini kapadı. Korkunç bir şeydi bu! Ondan ne kadar nefret ettiğini bir an bile unutmamış olmasına rağmen, dokunuşları bedeninde bir dinamit etkisi yapıyordu. Tam bayılmak üzere olduğunu hissettiği anda genç adam kendisini bıraktı .
Böyle iyi mi? Eleştiren gözlerle genç kızın elbisesine bakıyordu. Elbisen gerçekten çok güzel, ama pratik olduğu pek söylenemez. Bir dahaki sefere uzun kollu bir şey al. New York, New Orleans'a benzemez.
Megan gözlerini kısarak etrafındaki kalabalığın izin verdiği ölçüde ondan uzaklaşmaya çalıştı. Öfkeli bir fısıltıyla,Bir dahaki sefer olmayacak, dedi tükürürcesine. Neden bir an önce aramızdaki konuya bir çözüm bulmuyoruz ve böylece ben de elbiselerimi rahatça giyebileceğim New Orleans'a dönmüyorum?
Peki öyleyse. Genç kızın ani öfkesinden hiç etkilenmeyerek, kapıyı açması için şoföre işaret etti. Krista teşekkür ederek arabaya binmişti.
Megan tüm onun arasından arabaya binecekken, Ford kolundan tuttu. Hayır. Krista eve gidiyor. Bizimse görüşmemız gereken bir iş var!"
Ama ben düşünmüştüm ki ... Ne düşünmüştü ki?

Önceleri, Kelly ailesinin bir ferdiyle bir gece geçirme fikrinden bile dehşete düşmüştü. Ancak şimdi Krista'dan hoşlandığını hissediyordu. Genç kadının içtenliğinden emindi ve onun bu özeliğiyle, Ford ve kendisinin arasında bir tampon görevi gördüğüne inanıyordu. Gerçek, genç adamla yalnız kalmaktan korkuyor olmasıydı. Sonunda kavga edeceklerinden ya da sevişeceklerinden emin olamıyordu, ama korkuyordu. Çok korkuyordu.

Fakat sen de akşam yemeği yememiştin, öyle deği mi, Krista? Umutsuz bir çabaydı ve Krista'nın güldüğünü görünce şaşırmadı.

Bunu sakın anneme söyleme, fakat tiyatroya gitmeden önce kesinlikle bir şeyler yerim ben.Beklerken çok acıkıyorum. Sanınm Ford seni yemeğe götürecek, değil mi Ford?

Genç adam onu, başıyla onaylayarak öpmek içi eğildi. İyi uykular, Kris, dedi hafifçe yanağına vurarak. , Teşekkürler, dedi genç kadın. Hoşçakal, Megan

Onu pahalı ve şık bir restorana götür, Ford. New York'un ne kadar güzel bir yer olduğunu göster. Belki yine bizi ziyaret etmeye gelir.

Limuzinin kırmızı ışıkları gittikçe uzaklaşıp gözden kaybolunca, Ford kendinden emin bir tavırla ilk geçen taksiyi durdurdu.

Taksi Central Park'ın tam karşısındaki yüksek bir apartmanın önünde durunca genç kız şaşkınlıkla öne eğilerek camdan dışarı baktı.

Akşam yemeği yiyeceğimizi sanıyordum, dedi buz gibi bir sesle.

Yemeği dairemde yiyeceğiz, diye cevap vererek genç kızın inmesine yardım etti Ford. Burada baş başa
kalabiliriz. .

Onunla yalnız kalmak en son isteyeceği şeydi ve birlikte apartmanın lobisine girdiklerinde içinden sessiz çığlıklar atmaktaydı. Etrafının kalabalık olmasını, yalnız kalmalarına fırsat bırakmayacak garsonlar ve ardına saklanabileceği mönüleri istiyordu . Genç adamın salonunda baş başa olmayı ... Hayır, bunu kesinlikle istemiyordu. Belki de genç adamın aklında yatak odası vardı.

Sinirli olmasına rağmen merak etmekten kendisini alamıyordu. Genç adamın yaşadığı yer burasıydı. Evinin, kişiliğini yansıtıp yansıtmadığını merak etti bir an. İçeri girer girmez ilk gözüne çarpan şey, pahalı eşyalar oldu.

Fakat salona girdiğinde şaşkınlıkla durakladı. Evet, oldukça pahalı döşenmişti. Cilalı kiraz ağacından mobilyalar, yerlerdeki paha biçilmez Türk halıları ve odayı hafif bir ışığa boğan masa lambalarına baktı. Ancak raflarda dizili kitaplar ve duvarlardaki tablolarla küçük, sıcacık bir havası vardı. Gösteriş için döşenmiş yer değildi. Aksine, her şeyiyle genç adamın kişiliğini yansıtan bir yuvaydı.

Beğendin mi?

Ford kapıyı kapatıp paltosunu girişteki pirinç askılığa asarak onun cevap vermesini bekledi. Küçük antre, genç adamın varlığıyla daha da küçülmüş gibiydi.

Kayıtsız görünmeye çalışarak gözlerini yavaşça odada dolaştırdı. Ensesindeki ürpertinin beIkemiğine yayılarak tüm vücudunu kapladığını hissediyordu. Beğenmek mi? İçinde hayaletlerin dolaştığı bir adaya adım atmış gibiydi, Tony Ford'un hayaleti. ..
Genç kız bunun ne kadar mantıksız olduğunu bilse de çıtırdayarak yanan ateşin sıcaklığında ve mobilyaların tahtasından yayılan mis gibi kokusunda Tony'yi hissedebiliyordu. Genç adam okuduğu kitabı masanın üzerine bırakarak koltuğundan kalkıp birkaç dakika önce odadan çıkmış gibiydi. Koltuğun ortasındaki çukurluktan bir süre önce birinin oturduğu anlaşılıyordu.,
Megan duygularını bastırmaya çalışarak gözlerini kapadı. Bu hayale bir kez daha kapılmasına izin vermemeliydi. Kendisini uykudan uyanmaya çalışan biri gibi hissediyordu.
Kendisiyle savaşarak sıkılı dişlerinin arasından, Çok güzel, dedi.
Genç adamın gözlerinde gördüğü hayal kırıklığı kendi düş gücünün bir ürünü müydü yoksa? Ford'un gözlerine bir an için karanlık bir ifade yerleşmişti ancak üstelemedi ...
Odanın ortasına doğru ilerleyerek, Yemeğimizi yedikten sonra çalışmaya başlayabiliriz, dedi. Odanın ortasında iki kişi için hazırlanmış siyah ve altın yaldızlı porselen yemek takımları ve kristal bardakların göze çarptığı yuvarlak siyah vernikli bir masa vardı. Kristal bir vazonun içinde duran sarı gardenya, boş kadehlerin üzerinde yansımaktaydı. Her şeyin erkeksi ancak çok güzel bir havası vardı.
Tıpkı Ford'un kendisi gibi. Bir an gözlerini genç adamın yüzünden alamadı. Ağzının cömert kıvrımları, çenesindeki sertliği yalanlıyordu. Ona baktığında Tony Ford'u görüyor gibiydi. Koyu yeşil gözlenle gördüğü öfke miydi? Yo, hayır ... Megan, iki gündür kalbinde yaşatmaya çalıştığı öfkenin kaybolmaya başladığını hissetti. Genç adamın gülümseyerek uzattığı sandalyeye otururken damarlarındaki kanın yavaşladığını duyuyordu Sanki ıssız bir bir okyanusta ayışığında yalnız başına yüzmüş gibi sakinleştiğini hissetti. Ford da yerine oturduğunda, bir uşak çorba ve şarap servisi yapmaya başladı. Sessiz bir şekilde lezzetli, koyu çorbasını ve kristal kadehteki soğuk, anber renkli şarabını yudumlamaya başladı. Kadehin serin temasını dudaklarında hissederek şarabın boğazını yakarak aşağı inmesini bekledi. Yine de dış görünüşünden bir şey anlamak imkansızdı.
Aralarındaki sessiz ateşkesi bozmayacak, önemsiz konular dışında başka bir şeyden konuşmadılar.
Kadehlerinin üzerinden bakışları sık sık karşılaşıyordu.
Istakozlarını bitirdiklerinde, siyah ve altın rengi fincanların içinde servis yapılan kahvelerini içmeye başladılar.
Genç kız Ford'un kaşlarını çattığını fark etti. Şaşkınlıkla genç adama baktığında, uşağın başka bir şey getirdiğini görerek dehşetle yutkundu.

Birkaç dakika önceki huzur, yerini katı gerçekleşe bırakmıştı. Bu sabah büroda Jim Brackett'ın elinde gördüğü kahverengi dosyaydı bu. Memory Lane bu dosyanın içinde birtakım ruhsuz rakamlara dönüşmüştü.

Fincanını sımsıkı kavrayarak, sıcaklığının avuçlarından bedenine yayılmasını hissetti. Demek planı buydu. Onun gevşeyerek mücadele gücünü kaybetmesini amaçlayan, baş başa yenen bir akşam yemeği. Genç adama gününü gösterecekti .

Nihayet konuya geldiğimize sevindim. Yüzüne kaygısız bir ifade vermeye çalışarak düz bir sesle, Yemekler gerçekten çok lezzetliydi, fakat oldukça yorucu bir gün geçirdim ve artık işe başlamamızın zamanı geldiğini düşünüyordum. dedi.

Öyle mi? Genç adam arkasına yaslanarak delici bakışlarla bakmaya başladı. Garip oysa bunu tamamen unuttuğuna yemin edebilirim.

Megan hafifçe gülerek sırtını dikleştirdi. Unutmak mı? Asla. Bu konu sizin için önemli olmayabilir, fakat benim için öyle. Geleceğimin elinizde tuttuğunuz dosyada gizli olduğuna dair güçlü bir his var içimde. ,

Genç adam bir parmağıyla hafifçe dosyaya vurarak,"Haydi canım, bu kadar trajik değiL. Hem oradaki işin Natalie'nin vasiyetinde garantiye alınmıştı, öyle değil mi?

Ford'un sesindeki hakareti duyunca gözlerini kısarak ona baktı. Her şeyin giderek bir kedi-fare oyununa benzediğini hissediyordu ve fare olmaktan hiç hoşlanmıyordu genç kız.

Memory Lane açık olduğu sürece öyle. Vasiyeti ben de okudum. İkimiz de Memory Lane'i her an kapatabileceğini biliyoruz. Benim her an sokakta kalabileceğimi de. Öne doğru eğildiğinde, elbisesindeki kristal boncukların masaya çarparak ses çıkardığını duydu. Artık konuya gelelim, Ford. Memory Lane'i istemediğin ortada. Bunu bu akşam açıkça belli ettin. Neden ne yapmak istediğini söylemiyorsun?

Genç adamın parmakları masaya vurmayı bırakmıştı. Pekela. Çok basit. Birincisi, orayı kapatmak gibi bir düşüncem yok. Oldukça pahalı bir mülk, yararlanmamak aptallık olur.

Megan rahatlayarak içini çekti. Oysa hep bunu yapacağından korkmuştu.

Ancak orada bu tür bir iş yapılmasından da pek memnun olduğum söylenemez doğrusu. Dosyayı açarak önündeki rakamları incelemeye başladı.

Genç kız heyecanla atılarak, Durumu düzeltebilirim ama, dedi. Müşteriler önerilerime güvenmeye başladılar.

Biliyorsun, Natalie'ye çok alışmışlardı. Benim çok genç olduğumu ve kitapları onun kadar doğru tanıyamayacağımı düşünüyorlardı. Ama her şey iyiye gitmeye başladı ve... Sesindeki gereğinden fazla hevesli tonu fark ederek kendisini daha sakin olmaya zorladı. Siyah buklelerini kulaklarının arkasına iterek ellerini masanın üzerine koydu.

Elbette Memory Lane normal satış yapan bir dükkan kadar çok gelir getirmeyecektir. Bizim sattığımız türden malları bulmak her zaman o kadar kolay olmuyor ve alınan mallar da hemen alıcı bulamıyor. Doğru müşteri gelmeden bir kitap yıllarca rafta bekleyebilir. Ancak gelen müşteri o kitabı gerçekten istiyorsa, bedelini ödeyecektir.

Gülerek devam etti. Az bulunan bir kitabı bulduğunda müşterinin yüzünde beliren mutluluğu görmek insana büyük zevk verir.

Sözlerine ara vererek genç adama gülümsedi. Onun gülümsemediğini fark etmemişti bile. Dükkanın kapanmayacağını öğrendiğinde o kadar rahatlamıştı ki, onun yüzündeki taş gibi sert ifadenin ne anlama geldiğini düşünemiyordu.

Söylediklerim size anlamsız gelebilir, fakat orayı gerçekten çok seviyorum. Natalie hep derdi ki ...

Sanki bu isim çok kötü bir şeymiş gibi sert bir sesle genç kızın sözünü kesti. Gözleri alev alevdi. Natalie'nin ne dediği beni hiç ilgilendirmiyor. Elde ettiği küçük kar onun için yeterli olabilir, ama benim için yetmez. Bu yüzden Memory Lane'i bir butik yapmayı düşünüyoruz.

Boğazının kurumasından ağzının açık kaldığını anladı. Bir ne ?

Kadın elbiseleri satan bir butik. Genç adam onu sert bakışlarla süzmekteydi. Adı Memory Lane olarak kalabilir, fakat artık kadın elbiseleri satılacak. Üzerindeki gibi eski model kıyafetler elbette. Bakışları genç kızın üzerinden ayrılmamıştı. Bu giysiler tabii ki eskilerin kopyası olarak hazırlanan yeniler olacak. Toptan sipariş verilecek türden giysiler olmalı, yoksa şimdi ,içinde bulunduğun duruma tekrar düşmen kaçınılmaz olur. French Quarter gibi kiraların yüksek olduğu bir yerde daha yüksek kazanca ihtiyacımız var. Kağıtları karıştırarak aralarından büyük siyah harflerle yazılmış birkaç tanesini genç kıza uzattı. Genç kız yazıları okumaya çalıştı ancak kafası o kadar karışıktı ki hiçbir şey anlayamıyordu.

Nedir bu? diye sordu titrek bir sesle.

Memory Lane için yaptırdığım bir piyasa araştırmaları. Gördüğün gibi her şeyi açıklıyor, Memory Lane'in neden gerektiği gibi iş yapamadığını ve bir butiğin neden daha iyi fikir olduğunu tabii. öne doğru eğilerek en alttaki sayfayı işaret etti. Düşündüğümüz yeni işte ilk iki ay içinde ne kadar kar edebileceğimizi bile gösteriyor. Oku Megan. Akıllıca bir hareket olacağını sen de kabul edeceksin.

Neden? Sesi bir çığlık gibi yükselmişti. Çok para kazanacağı için mi? Oradaki eşsiz, harika şeyler ne olaca k peki. Bunların hiç önemi yok mu? Senin için paradan başka bir şeyin anlamı yok mu?

Komik olma, Megan. Kağıtları genç kızın titreyen parmaklarının arasından çekerek dosyanın içine koydu. Memory Lane bir iş yeri, müze değil. Orayı iflastan kurtaracak tek şey paradır, bunu anlayamıyor musun? Ellerini yumruk yaparak kucağında kavuşturmuştu.

Bana patronluk taslamaya kalkma! Memory Lane iflas falan etmeyecek ve sen de bunu çok iyi biliyorsım. Genç adam içini çekti. Buradaki rakamlara da ulaşmayacak ama! Eğer bu kafayla devam edersen ulaşacağı da yok.
Ford'un küstahlığı karşısında nefesinin kesildiğini hissetti genç kız. Öfkeli bakışları karşılaştığında kendi gözlerinin de en az onunkiler kadar fırtınalı olduğunu biliyordu. Ford'un nefes alışındaki düşmanlığı ve kendi kalbinin çılgınca atışını duyabiliyordu.
Genç adamın söylediklerine inanamıyordu. Zavallı Natalie'nin vasiyetinden sonra ortaya çıkması çok uzun sürmüştü. Annesi Memory Lane'i onu severek işletecek birine bırakmak istemişti. Fakat Natalie'yi bu soğuk para makinesiyle birlikte düşünemiyordu Megan. Gözlerinin yandığını hissederek, öfke ve acı dolu gözyaşlarını engellemeye çalıştı.
Her şeyi bir yana bırakabilirdi, fakat yaşlı kadına Memory Lane'i korumak için elinden geleni yapacağına söz vermişti. Zaten orayı çok seviyordu. Memory Lane ve Natalie kendisi için daima bir yuva olmuşlardı. Annesinin ölümünden sonra ihtiyacı olan tüm sıcaklığı orada bulmuştu. Ford Chadbourne yuvasını elinden almaya nasıl cesaret edebilirdi?
Tanrım, buna asla izin vermeyecekti. Sadece çok zengin olduğu için genç kızdan daha akıllı olduğunu
sanıyorsa ne kadar yanıldığını gösterecekti ona. Ne kadar
saçma! Yeterli hırsa sahip olduktan sonra aptallar bile çok para kazanabilirdi. Derin derin içini çektiğinde ciğerlerinin yandığını hissetti. Eğer istediği paraysa, son kuruşuna kadar alacaktı. Genç kız bir aptal olmadığını ona kanıtlayacaktı. Babası kendisini kabul etmeye hiçbir zaman yanaşmamış olmasına rağmen Patrick Kelly'nin kızıydı o. Babasından mutlaka bir şeyler almış olmalıydı. Önünde pek çok engel olsa da, Ford Chadbourne'ü şaşırtarak Memory Lane'den mümkün olan tüm kazancı sağlayacaktı.
Peki ya başarırsam? diye sordu sesinde kesin bir kararlılıkla. Butiğinden beklediğin karı sana getirirsem? Ya Memory Lane'i gereğinden fazla küçümsüyorsan? En önemlisi beni küçümsüyorsan?
Genç adam buz gibi bir sesle, Hayır diye cevap verdi.
Öyleyse bir şans daha vermeyecek misin bana? Paranın tek amaç olduğunu bilmiyordum, çünkü Natalie için öyle değildi. Ama artık biliyorum ve istediğin parayı kazanmak için elimden geleni yapacağım.
Kalbinin sıkıştığını hissetti. Genç adama yalvarmaktan nefret ediyordu, fakat bunu kendisi için değil, Memory Lane ve Natalie için yapıyordu. Kabul etmek zorundaydı Ford.
Genç adam kaşlarını çattı, ancak sözünü kesmek için herhangi bir girişimde bulunmamıştı. Bu duraklama genç kızın kalbinin yeniden umutla dolmasına neden oldu.
İki ay dememiş miydin? Peki öyleyse bana iki ay süre ver ve aynı kazancı elde edebileceğimi sana kanıtlayayım. Eğer başaramazsam, sen sadece altmış

gün kaybetmiş olacaksın ve ben ... ben de butiğinde hiç itiraz etmeden çalışacağıma söz veriyorum. Genç kız sözlerinin anlamsız olduğunun farkındaydı. Kalıp kalmaması genç adamın umurunda mıydı sanki? Hiçbir şey olmasa bile, belki genç kızdan kurtulduğuna sevinirdi.
Ama planı güzeldi gerçekten, en önemlisi adildi.
Ama genç adam doğruluğun ne olduğunu biliyor muydu acaba? Güçlükle yutkundu. Bu kumarı oynamak
zorundaydı.
Planımın avantajlarını görmelisin, dedi. Memory Lane'i butiğe çevirmek için her şeyi yeniden düzenlemen gerekecek. Dükkanın kapatılması için yapılması gereken işlemler bile günler, hatta haftalarca sürebilir. Yeni mobilyalar alman gerekecektir ki bu da oldukça pahalıya malolacaktır. Ayrıca butiğin tanınması ve müşt eri kazanması için geçecek zaman da ayrı bir sorun.
Genç adamın söylediklerine inanıp inanmadığını merak ediyordu. Genç adam hakkında düşündükleri tamamen doğruydu, fakat paranın onun için her şey demek olduğuna inanmıyordu. Makine Kralı için birkaç bin d olar paranın fazla önemi yoktu. Bunun arkasında daha başka, kişisel bir şeyler olmalıydı. Belki de Natalie'den geriye kalanları ne pahasına olursa olsun yok etmek, hayatından silmek istiyordu. Bu düşünceyle biraz önceki rahatlığının kalmadığını hissederek,ateşli bir şekilde konuşmaya devam etti.
Piyasa araştırmaları daha önce pek çok kez gerçeği yansıtmadı, bunu sen de biliyorsun. Bunun kesin sonuçlar veren bir şey olduğu pek söylenemez. Bu kez de yanlış değerlendirme yaptıklarını, butiğin iş yapamayacağını düşün. French Quarter'da zaten en az bir düzine butik var. Memory Lane'e son bir şans tanımadan neden paranı riske alıyorsun?
Genç adam kendisini sabırla dinliyordu, ancak parmaklarını yine masaya vurmaya başlamıştı. Bu ses genç kızın kalbinin acıyla burkulmasına neden oluyordu. Bu hareketin Ford'un bir iç hesaplaşma yapmakta olduğu anlamına geldiğini artık öğrenmişti.
Gözlerini kısarak delici bakışlarla genç kızın gözlerine baktı. Megan öfkesini kontrol etmeye çalışarak bekledi. Göğsünün hala biraz önceki kızgınlığının etkisiyle hızla inip kalktığını görüyordu. Elbisesinin üzerindeki kristal boncuklar, her nefes alışında mumların ışığında yanıp sönmekteydi. Derin bir nefes olarak kahvesini yudumlamaya devam etti.
Genç adam sonunda konuşmaya başladığında sesinde tehlikeli bir soğukkanlılık vardı. Öyleyse konuyu kesin bir sonuca bağlayalım. Ya önümüzdeki iki ay boyunca on bin dolar kazanırsın, ya da hiçbir itirazın olmadan butikte çalışmayı kabul edersin.
Megan kahvenin boğazından geçmediğini hissederek öksürmeye başladı. On bin dolar ha! İçindeki derin öfkeyle araştırma raporunda yazılı rakamları okumayı düşünememişti ve şimdi rakamları duyunca midesine yumruk yemiş gibi oldu. Fincanı tabağa bırakarak içinden telaşla birkaç hesap yaptı. On bin

dolar! Memo ry Lane bu parayı altı ayda bile kazanamazdı! Kazancı en az iki katına katlaması gerekecekti ...
Genç adam onu öfkeden deliye döndüren, alaylı bir gülüşle bakmaktaydı. Bu rakamın genç kızı şaşkına çevireceğini bilmiyor olamazdı. Birkaç özür cümlesi sıralayarak geri çekileceğini umuyordu herhalde.
Boğazını temizleyerek gülümsedi. Tamam.
Genç adam parmaklarını birbirine kenetleyerek arkasına yaslandı. Saçları ışıkta parlıyordu. Eğer başarılı olursan?
Ne demek istiyorsun?
Eğer bu süre içinde on bin dolar kazanırsan, karşılığında benden ne isteyeceksin? Tamamen geri çekilip, ne kadar az kazanırsa kazansın bir daha Memory Lane'le hiç ilgilenmememi mi?
Tabii ki hayır. Başını iki yana salladığında saçları omuzlarında hafifçe dalgalanmıştı. Tek isteğim Me mory Lane'i yanlış değerlendirdiğini sana kanıtlamak. Ve tabii onu kendi bildiğim gibi işletmeye devam etmek.
Özür dilerim. dedi genç adam, ancak sesinin tonu böyle düşünmediğini belli ediyordu. O zaman mesele halloldu demektir. Anlaşmanın süresi iki ay. Mardi Gras enliklerinden önce on bin dolar kazanırsan isteğini kabuledeceğim. Bir peni bile az olursa Memory Lane Paskalya'dan önce butik olacak.
Genç kız güçlükle yutkundu. Kalbi yine çılgınca atmaya başlamıştı. Bu imkansızdı! Fakat başarmak zorundaydı. Kabul ediyorum. '
Genç adam elini uzatarak, Anlaştık, dedi.
Megan elinin genç adamın güçlü parmaklarının arasında kaybolduğunu gördü. Elleri birbirine değdiği anda Ford'un parmaklarının baskısının arttığını hissetmişti. Elini kurtarmaya çalıştı ancak genç adam bırakmıyordu. Genç kızı yavaşça kendisine doğru çekti.
Gerçekten de, dedi sesinde tehlikeli bir yumuşaklıkla. Bu işi kurtarmak için etrafta koşturup durmanı seyretmek çok eğlenceli olacak.
'Çırpınmamı seyretmek demek istiyorsun,' diye geçirdi içinden Megan. Sesinden sözlerine bir an bile inanmadığı belliydi. İçinde kaynayan öfkenin düşüncelerini boğduğunu hissetti. Ona ne kadar yanıldığını kanıtlamak gerçekten çok zevkli olacaktı.
Elini kurtarabilmek için bir kez daha çabaladı, fakat genç adamın parmakları mengene gibiydi. Bir an sonra genç kızı yavaşça kendisine doğru çektiğinde onun bedeninden yayılan sıcaklığı hissetti. Karşı koymak istediğinde, hafifçe sendeledi. Ayakları kendisine ihanet ederek genç adama yaklaştı. Elbisesinin genç adamı n ceketine süründüğünü hissetti.
"İyi o halde. Bir öpücükle anlaşmamızı mühürleyecek miyiz? Genç adamın sesi yumuşacık bir mırıltıya dönüşmüştü. Güçlü kolların vücuduna sarıldığını hisset- tiğinde, kanının hızla akmaya başladığını ve hafifçe titrediğini fark etti.

Bir an için kendisini sevgili, eşsiz Tony'siyle, French Quarter'da hayal etti. Vücudu ona yine ihanet ediyordu. Konuşmaya başladığında sesinin çok uzaklardan geldiğini duydu.
Bir şeyi açıklığa kavuşturmak istiyorum, Ford. Paranı son kuruşuna kadar alacaksın. Ancak ben anlaşmanın bir parçası değilim.
Bölüm Beş
Uçağı alçalarak New Orleans Havaalanı'na indiğinde kendisini çok daha iyi hissediyordu. Havaalanından çıktığında onu buz gibi bir yağmur karşılamıştı. Ama burası eviydi. Çantasını omzuna asarak kalabalığın arasına karıştı. New York'ta yaşadığı korkunç saatlerden sonra.Burada kendisini cennette hissediyordu.
Saat neredeyse üçe geliyordu, ama yine de Memory Lane'e uğramaya karar vermişti. Natalie'nin eski Subaru'suna binerek, yağmura rağmen her zamanki gibi kalabalık olan Jackson Meydanı'na doğru ilerlemeye başladı.
Oldukça hareketli geçecek bir turist mevsiminin işareti olan bu kalabalığı görünce içinde sevinç ve sabırsızlığın mücadele ettiğini hissetti. Vitesi küçülterek yayaların geçmesini bekledi. Motorun, sanki içindeki heyecanı hissetmiş gibi homurdandığını duyuyordu. Yüksek sesle gülmekten kendisini alamadı. Endişesi yerini mutluluğa bırakmıştı. Galiba Patrick Kelly'ye ,tahmin ettiğinden daha çok benziyordu. İyi bir iş rekabeti onun için korkutucu değil, tam tersine oldukça heyecan vericiydi.
Megan dükkana girdiğinde, Becky'nin gözleri hayretle açılmıştı. Genç kadın bir satışı henüz tamamlamıştı.
Hey. Yanakların pespembe olmuş. Yoksa düğün çanları mı duyuyorum?
Megan tezgahın önündeki müşteriye gülümseyerek aldıklarını hemen gözden geçirdi. Ellerinde bulunan tüm Hemingway romanlarını almıştı. Bunu aklının bir köşesine not etti. Hemingway'in başka eserlerini bulmak çok zordu.
Düğün çanları mı? Becky'nin romantizmine şaşırarak başını salladı.
Üzgünüm. Senin düşündüğün anlamda değil. En üstteki kitabın üzerine hafifçe vurdu. Çanlar Kimin için Çalıyor'du bu kitap. Belki böyle bir şey olabilir, 'Çanlar senin için çalıyor...' Yo, hayır. Belki de benim için çalıyorlardır.
Becky sabırsızlanmaya başlayan müşteriye gülümserken, Borcunuz yüz yirmi beş dolar, elli sent, dedi. Elimizdeki en güzel kitapları aldınız inanın. İçlerinden birisi ilk baskı Makbuzu müşteriye vererek Megan'a döndü. Çanlar çalıyor,ha? Yolunda gitmeyen ne peki?
Adam çeki yazarak masanın üzerine bıraktı ve Becky'nin gevezeliğine aldırmadan, tek söz etmeksizin dükkandan çıktı.
Becky homurdanarak çeki kasaya koydu. Hemingway okurlarının espri yeteneğinden bu derece yoksun olabileceklerini düşünebilir miydin? Scott Fitzgerald hayranları böyle değildir ama. Her neyse, bana her şeyi başından

sonuna anlatmalısın. Meraktan ölüyorum. Bir milyonerle buluşmak için New York'a uçmak. Yanlış giden ne olabilir ki?
Megan güldü. İnsanın yuvasına, ait olduğu yere dönmesi çok güzeldi. Masanın kenarına ilişerek yardıma ihtiyaçları olup olmadığını görmek için müşterileri gözden geçirdi. Kimsenin yardım istemediğinden ,emin olduktan sonra, tüm hikayeyi anlatmaya başladı.
Bitirdiği zaman Becky içini çekerek, Aman Tanrım, cehennem çanları, dedi. Gerçekten olamayacak kadar mükemmel olduğunu biliyordum zaten. Hiçbir erkek böyle mükemmel olamazdı. Ruhları kötülük doludur her zaman. Bunu ilk bakışta anlamıştım.
Hayır, anlamamıştınız, küçük hanım. diye patladı Megan Beni neredeyse kapıdan kovalayarak onun kollarına atmıştın. 'Hayatının Erkeği' hakkında o söylevini hatırlıyor musun? ,
Tamam ama umutlu olmak suç mu yani?
Becky'nin dudakları kurnaz bir gülümsemeyle bükülmüştü. Bizleri ayakta tutan umuttur. Başka türlü hüzünlü randevularımı nasıl atlatabilirdim sanıyorsun? Senin gibi rahibe okuluna gitmemi engelleyen tek şey umut dolu olmamdır.
Megan ayağa kalkarak eteğini düzeltti. Saçmalık. Seni rahibe olmaktan alıkoyan tek şey, senin bu şehirdeki en hızlı zevk düşkünü olmandır ve kesinlikle seni oraya kabul etmeyeceklerini biliyorsun.
Bu da var, tabii. diye gülerek itiraf etti Becky. Bir müşterinin kendilerine yaklaştığını gördüğünde nedenlerimden birisi de bu zaten diye ekledi. Yanlarına gelen müşterinin yardıma ihtiyacı vardı.
Megan onun için ellerinde Birinci Dünya Savaşı öncesine ait kartpostalların olup olmadığını araştırmaya başladı. Biraz aradıktan sonra en azından elli dolar edecek bir sürü kartpostal bulmuştu. Yarım saat için fena değildi. Ancak kartların alış fiyatını ve diğer masrafları hesapladığında, umutsuzca en yakınındaki koltuğa çöktü. Böyle giderse on bin doları biriktirmesi en az bir yılını alırdı. Becky de benzer hesaplama yapmıştı. Son müşteri de dükkandan ayrıldığında, Megan kasa hesaplarını incelemeye koyuldu. Becky de düşünceli bir şekilde raflardaki kitapları incelemekteydi.
Erkek kardeşimin doğum günü yaklaşıyor, dedi Becky rahat bir tavırla. Artık yeni bir hobi edinmesinin zamanı geldiğine karar verdim. 'Playboy' dışında bir şeyler okumaya başlamalı. Düşünüyorum da, belki Dickens'in romanları. .. ya da şuradaki Sherlock Holmes serisi.
Megan isteksiz bir gülümsemeyle arkadaşınm en pahalı kitapları bulmak için rafları araştırmasını izledi. En pahalı seti bulmuştu bile.
Bir fikrim var. diye onun sözünü kesti genç kız.
Şuradaki resimli İncil'e ne dersin? Megan'ın sozünü ettiği İncil dükkandaki en pahalı parçaydı. Sana bir servete malolacaktır, fakat kardeşine doğru yolu

göstermek istiyorsan, buna değecektir. Ve eğer yanlış hatırlamıyorsam, kardeşinin doğum günü dokuz ay sonra olduğundan, iyi bir yatırım olacaktır. Becky arkadaşına dönerek yüzünü buruşturdu. Tamam, tamam. Dünyadaki en entrikacı insan olmadığımı kabul ediyorum. Ama gerçekten iyi bir fikirdi. Haritacılığa tutkun bir amcam ve belli büyüklükte ve kırmızı ciltli olması koşuluyla her kitabı alacağından emin olduğum bir teyzem var. Senden öyle çok şey satın alacağız ki şu Ford denen adam senin bir dahi olduğura inanacak.
Megan bir an cevap veremedi. Arkadaşının iyi niyeti onu çok duygulandırmıştı. Becky'nin yaptığı cömert teklifi kabul edememesi çok kötüydü, bunu asla yapamazdı. Aynadaki aksini gördüğünde yanaklarının pembeleştiğini, dudaklarına kararlı bir ifadenin yerleştiğini fark etti. Bir Kelly olabilirdi, ama aynı zamanda bir Farrell'dı o ve bunun bir anlamı olmalıydı. Kazanmak için gerekirse bitkin düşene kadar çalışacaktı, fakat asla inançlarından ödün vermeyecekti.Kazanacaksa bunu doğru yollarla yapacaktı.
Her şeye rağmen teşekkürler, Becky, dedi kesin bir sesle. Teklifin çok güzel ve tüm güzel şeyler gibi oldukça baştan çıkarıcı. Fakat kazanmak için kimseyi kandırmak istemiyorum. Memory Lane mükemmel bir yer ve kendi başına ayakta durabilir.
Becky, Sherlock Holmes cildini isteksizce raftaki yerine koyarak Megan'a döndü. Bunu ben de biliyorum, canım. Ama o adam kazanç miktarını ne kadar yükseltti farkında mısın? Genç kadının her zaman neşeli olan sesi şimdi öfkeyle yükselmişti. Megan, tatlım, oyunun kuralına göre oynanmadığını anlamıyor musun? O aşağılık herif senin mahvolduğunu görmek istiyor.
Belki de. Megan aniden kalbinin acıyla dolduğunu hissetti. Becky'nin sözleri kendi düşüncelerinin yankısı olsa
da, gerçeği açıkça duymak sarsmıştı genç kızı. Kalemini masaya bırakarak pencereden dışarı baktı. Arada sırada geçen otomobillerin farları yağmur perdesini aralıyordu. İçindeki kazanma hırsının yerini korkunç bir boşluk almıştı şimdi.
Onun seviyesine inerek kazanacaksam, hiç kazanmamayı tercih ederim. diye tamamladı alçak bir sesle. Dürüst olmak, benim için Memory Lane'in güç durumda olmasından daha önemlidir.
Becky yavaşça başını salladı, ancak kendisi gurur ve zenginliğe doğuştan sahipti ve bunlar için savaşmanın ne demek olduğunu bilemezdi.
Ama Megan Farrell bunu çok iyi biliyordu ve çok iyi bir savaşçıydı genç kız. Son rakamları çabucak hesaplayarak, banka zarfını kapadı.
Aman Tanrım, şu halimize bak. Bizi gören de dünyanın sonu geldi sanacak. Neşelenelim biraz. dedi M egan parayı çantasına koyarken. Seni bilmem ama ben çok acıktım.

Birden ne kadar acıktığını fark etmişti. Çok heyecanlı ve sinirli olduğundan uçakta verilen yemeği yiyememiş ve saatlerdir midesine bir şey girmemişti. Yağmurluğunu giyerek kapıdaki yazıyı 'Kapalı'ya çevirdi.
"Paul'ün Yeri'ne gitmemizi öneriyorum, dedi, kapıyı açarken. Birer duble martini moralimizi yükseltir sanırım.
Aradan üç hafta geçtiğinde, bir otobüs dolusu martiniyle bile neşelenemeyecek kadar kötü hissediyordu kendini. İşler çok kötü gitmişti. Dükkana gelen her müşteri, ellerinde olmayan bir şeyi sormuştu. Dahada kötüsü, aşağı yukarı hepsi aynı kitapları istemişlerdi. Eğer elinde iki düzine 'Tom Amca'nın Kulübesi' ya da yüz tane 'Rüzgar Gibi Geçti' olsaydı zengin olmuştu. Şimdiyse şubat ayı kirasını bile zor denkleştirecekti.
Daha kötüsü, geçen üç hafta boyunca her gün tek başına çalışmıştı ve yorgunluktan ölüyordu. Bunu yapması parasal açıdan doğru olmasa da hafta sonu için Becky'yi kendisine yardımcı olması için tutmuştu. Küçük karavanında üzerinde mavi sabahlığıyla, ayakları çıplak ve saçları dağınık dolaşmak ne kadar güzeldi! Müzik setine koyduğu kasetten odaya yayılan mandolin müziği, ocağın üzerinde kaynamakta olan çaydanlık, kendisine huzur veriyordu. Su kaynayana kadar biraz dinlenmeye karar vererek, kanepeye uzandı. Eve getirdiği kitapları daha sonra inceleyebilirdi.
Uyandığında ilk fark ettiği şey pencerelerden süzülen karanlık oldu. Sadece kapalı havanın değil, çoktan gelmiş olan gecenin sonsuz gibi görünen karanlığıydı bu. Genç kız iki saattir deliksiz uyuduğunu anladı. Set içinden gelen hışırtılar, kasetin uzun süre önce bittiğini gösteriyordu. Çaydanlıktaki suyun hepsi bitmiş, ateşin üzerinde cızırdamaktaydı.
Yorgun bir sesle, Kahretsin, diye fısıldayarak gözlerini ovuşturdu. Durmadan çalışıp yorgun düşmesi ve duygusal açıdan yıpranmış olması hep Ford Chadbourne'ün suçuydu. Genç adamın varlığıyla ne kadar küçüldüğünü hatırlayarak odayı incelemeye başladı. Odasını beğendiğinde ne kadar mutlu olduğunu, altlarındaki yatağın yumuşacık temasını...
Kendisini zorlayarak ayağa kalktı. Artık bu düşünceleri kafasından uzaklaştırmalıydı. Genç adamı düşünmeden geçirdiği bir an bile olmaması, ellerini her an vücudunda hissetmesi kesinlikle Ford'un suçuydu .
Ama bu gece farklı olacaktı. Bu gece Harry'yle çıkacaktı. Harry saat yedi buçukta gelecekti ve Arnaud'a gideceklerdi. Bu düşünceyle gülümsedi. Kendi kazancıyla Arnaud'a kesinlikle gidemezdi.
Telefon çaldığında mutfağa henüz gitmişti. Alıcıyı omzuyla çenesinin altına sıkıştırarak ocağı kapattı.
Alo? '
"Merhaba, benim Becky. Becky'nin sesi heyecanla yükselmişti. Megan içinden genç kadının çok pahalı bir şey satmış olması için dua etti. Fakat Becky tüm umutlarını yerle bir etmişti. Hemen umutlanma. Önemli bişey yok. Topu topu iki yüz dolar.

Megan içini çekerek sıcak çaydanlığı masanın üzerine koydu. Belki yarın bir şeyler olabilir. Önemli bir yoksa neden aradın? Sesin çok neşeli çıkıyor.
Sanırım her zamanki halim, diye cevap ver Becky. Ayrıca bu akşam çok yakışıklı biriyle çıkıyorum. Bu kez evli ya da annesine gereğinden fazla bağlı birisi olmayacağından eminim.
Genç kız kendi kendisine gülerek bir diyet kola aldı. Belki soğuk bir şeyler onu kendine getirebilirdi. Ben de bu
gece Harry'yle çıkıyorum. dedi kuru bir sesle.
İşte bu harika. Neşelenmek için daha ne beklediğini anlamıyorum. Biraz kendini beğenmiş olabilir, ama azından daldan dala konmuyor.
Megan aynı şekilde düşünmese de kıkırdamasına engel olamadı.
Neyse, seni aramamın nedeni bu değil, diye devam etti Becky. Mr. Toby, sana satmak istediği birkaç şey
bıraktı. Senin dükkanda olmadığını söyleyince Natalie'nin evinin ön kapısına bırakmaya karar verdi. Yağmur
başlamadan gidip alsan iyi olur.
Peki. Megan heyecanlandığın! hissetti. Mr. Toby , Natalie'nin en iyi arkadaşıydı ve her zaman onlara getirecek ilginç şeyleri olurdu. Ne kadar istediğini söyledi mi?
Hayır. Fiyatlarını senin belirlemeni söyledi. Megan sıkıntıyla yüzünü buruşturdu. Bu şekilde alışveriş yapmaktan nefret ediyordu. Vicdanı en ucuz fiyattan satın almasına engel oluyordu ve diğer dükkan sahiplerinin övündükleri gibi pazarlık yapmayı hiç beceremezdi.
Becky'ye mutlu bir akşam dileyerek telefonu kapattı.
İçtiği kolanın kendisine enerji verdiğini hissederek Natalie'nin evine gidip paketi almaya kar ar verdi. '
Bulutlar toplanmaya başlamıştı ve hava kararıyordu. Yakında yağmur yağacaktı.
Garden District'in kalabalık bir yer olmamasına şükredip merdivenleri yalınayak koşarak indi ve büyük eve doğru gidip ön kapıya bırakılmış olan paketi aldı. Bu arada kendisini kimse görmemişti.
Saçları rüzgarda dağılmış, sabahlığının ince kumaşı tüm vücudunu sarmış bir haldeyken komşuları onu görseydi ne düşünürlerdi acaba? Paketi tek koluyla kavrayıp diğer eliyle sabahlığının önünü kapamaya çalışarak evine koştu.
Yağmurun pencerelere vuruşunu dinlerken Mr. Toby'nin bıraktıklarını incelemeye başladığında düşüncelerinde haklı olduğunu anladı. Kutu bir hazine sandığı gibiydi. Mr. Toby bu şaheserleri nereden buluyordu acaba? El yazması bir sayfayı açtığında nefesinin kesildiğini hissetti. Bunları satın alacak parayı nereden bulacaktı? Elizabeth Dönemi şairlerin eserlerinden oluşan deri ciltli birtakım, Birinci Dünya Savaşı öncesi New Orleans kartpostalları ... Genç kız bundan sonrakini gördüğünde neşeyle yerinden sıçradı, bir 'Rüzgar Gibi Geçti'! .

Fakat kutunun en dibinde şimdiye kadar gördüğü en güzel kitap duruyordu. Küçük kitabı yavaşça eline alarak inceledi. Oldukça eski bir kitaptı bu. Sararmış elyazması sayfaları dikkatle çevirerek kağıdın kokusunu içine çekti. Elindeki kitap, Amerikan İç Savaşı sırasında bir yüzbaşının küçük kızına yazdığı mektuplardan oluşan bir günlüktü. Megan koltuğuna gömülerek lambayı açıp ve okumaya başladı.
Bir saat sonra kitabı kapatarak başını koltuğa yasladı. Gözlerini kapadığında gözyaşlarının yanaklarından süzüldüğünü hissetti. Ağladığını daha önce fark etmemişti. Gözyaşları zavallı yüzbaşı için miydi? Günlükteki son yazı, Savaş Bürosu'nun yüzbaşının ölümünü karısına bildiren resmi bir mektubuydu. Yoksa kendisini böylesine seven babasını hiç tanımamış olan küçük kız için mi ağlıyordu? Yoksa küçük Meggie için mi?
Yıllar önce küçük bir kızken, babasının ona böyle sevgi ve özlem dolu mektuplar yazacağını ummuştu. Ama bu asla gerçekleşmemişti. Patrick Kelly onu hiçbir zaman kızı olarak kabul etmemişti okul masraflarını ödemesi hariç tabii. Gözyaşlarının bir kez daha yanaklarından süzüldüğünü hissetti. Babasından tek bir sevgi sözcüğü duymamıştı.
Yağmurun şiddeti azalmaya başlamış, cama vuran damlaların sesi hafiflemişti. Yağmurun çıkardığı ses iç inde melankolik duygular uyandırıyordu. Yavaşça içini çekti.
New York'a gidişi hiçbir şeyi çözümlememişti. Ford Chadbourne'le karşılaşması en kötüsüydü. Elbette Krista Kelly'yi tanıması da oldukça sarsmıştı onu.
Huzursuz edici düşüncelerden kurtulmak istercesine koltukta rahatsız bir şekilde kıpırdandı.
Krista'yla karşılaşıncaya değin Patrick Kelly'yi hayatından sildiğine inanmıştı. Genç kız için bencil, sorumsuz, yalnızca kendisini ve parayı düşünen biriydi o. Arkasında gözünü kırpmadan yaşamını altüst ettiği bir kadın ve babasını tanıma şansına sahip olmayan bir çocuk bırakmıştı. Böyle bir adam özlem duymaya, onun hakkında hayaller kurmaya değmezdi. Böylece Megan hayallerini bir yana bırakmıştı.
Fakat Krista'yı gördükten sonra, yıllar önce kalbine gömdüğü özlem yeniden canlanmıştı. Üvey kardeşini aklından silmesi mümkün değildi. Evet, Krista seçkin ve ayrıcalıklıydı, ancak aynı zamanda doğal ve açık kalpliydi de. Bu özelliklerini annesinden almadığı kesindi. Peki Patrick Kelly nasıl bu sevimli yaratığın babası olabilirdi?
Bu sorunun cevabını asla öğrenemeyecekti. Patrick Kelly, onun hakkında öğrenmek istediği her şeyin cevabını da beraberinde götürmüştü. Megan ağrıyan kaslarını gevşetmek için yavaşça gerindi. Ağlayamadığı için başı ağrımaya başlamişti. Alnını ovuşturarak pencereye gitti. Temiz hava, aklındaki hayaletleri kovarak onu kendine getirebilirdi belki.

Pencereyi açmak için uzandığında, gördüğü şey karşısında olduğu yerde donakaldı. Natalie'nin evinin ışıkları yanıyordu!. Oysa evde hiç kimse kalmıyordu. Arka pencerelerden süzülen ışık, merdivenleri ve arka avluyu aydınlatıyordu. Midesinin korkuyla kasılmaya başladığını hissederek kaşlarını çattı.
Sokak serserileri! Onlarla başı bir keresinde derde girmişti. Garden District sessiz ve huzurlu bir yer olmasına karşın hırsızlar ve sokak serserileri için iyi bir hedefti. Bu yüzden burada oturanlar güvenliklerine büyük önem veriyorlardı.
Genç kız pencerelerde herhangi bir hareket olup olmadığına baktı. Herhalde hırsızlar ışıkları açık unutacak kadar dikkatsiz davranmazlardı.
Gözlerini bir an bile büyük evin pencerelerinden ayırmadan polisin numarasını çevirmeye başladı. Görevliye durumu açıkladığında hemen birini göndereceklerini söylediler. Birkaç dakika evi seyrettikten sonra yavaşça merdivenleri inip avluya geçti. Duruma bir göz atmak istiyordu. Belki de oyun oynayan çocuklar ya da baş başa birkaç saat geçirmek isteyen sevgililer olabilirdi bunlar. Eğer böyleyse birkaç tehdide onlardan kurtulması hiç de zor olmazdı. Hiçbir şeye zarar vermedikleri halde polis tarafından yaka paça götürülmeleri pek hoş olmazdı herhalde.
Fakat arka merdivenlere geldiğinde titreyerek durakladı. Çıplak ayakları, rüzgardan dağılmış saçları ve incecik giysisiyle korkutucu bir görüntüsü olduğu söylenemezdi doğrusu. Ellerini farkında olmadan boğazına götürerek düğmelerinin kapalı olup olmadığına baktı. Belki de eve dönüp daha uygun bir şey giyerek polisi beklemesi daha doğru olacaktı.
Arkasındaki kapı aniden açıldığında ıslak basamakları henüz inmeye başlamıştı.
Beni mi arıyordun?
Bu sesteki alaycılığı duyduğunda kurşun yemiş gibi oldu. Uğradığı şoktan olduğu yerde kalakalmıştı.
Merdivenin demir korkuluğunu tutan parmakları kaskatı kesilmişti.
Kendisini zorlayarak arkasına döndü. Işık arkasından vurduğu için yüzü seçilmiyordu, fakat bu erkeksi bedeni nerede görse hemen tanırdı.Midesinin kasıldığını, nabzının hızla atmaya başladığını hissetti. Kendisi böyle korkuttuğu için ondan nefret ediyordu.
Burada ne arıyorsun? Sesinin sert çıkmasına aldırmıyordu bile. Kendisinden habersiz gelmesinin genç kızı ne kadar korktuğunu bilmeliydi.
Genç adamın kıpırdadığını fark etti. Ford arkası baktıktan sonra kapıya yaslanarak, Eğer avukatları bana yanlış bilgi vermedilerse burası bana ait. Burada olmamda bu kadar yadırganacak ne var?
Bana geleceğini söylememiştin. Başının döndüğünü hissederek derin bir nefes aldı. Öfke ve arzunun birbirine bu kadar benzemesi çok garipti. Her iki

duygu insanı aynı şekilde sarsıyordu. Birden incecik kumaşın altında tüm vücudunun göründüğünü hatırladı.
Senden izin almam gerektiğini bilmiyordum. Genç adamın sesi buz gibiydi. Megan tüm vucudunun titrediğini hissetti.
Elbette gerekmiyor. Yalnızca neler olup bittiğini anlayamamıştım.lşıkların yanması,kepenklerin ... Bir aptal gibi davranıyordu. Oh, artık önemi yok. Ben sadece ... neyse unut gitsin. Evine gitmek için arkasını döndü. Fakat ön kapının zilinin çaldığını duyunca olduğu yerde kaldı. Aman Tanrım, polisi çağırdığını tamamen unutmuştu.
Aniden arkasına dönünce ıslak merdivenlerde neredeyse dengesini kaybediyordu. Ford. Bu gelen. Ben ... ben polisi çağırmıştım.
Genç adamın yüzü bembeyaz olmuştu. Ne yaptın? ışıkları gördüğümde ... senin geldğini bilmiyordum.
Bu yüzden polis çağırdım. Ben... Zil tekrar çaldığında sesi giderek yavaşladı. Buraya geleceklerini söylediler. Aman Tanrım ... Genç adam aralarındaki uzaklığı birkaç adımda aşarak yanına geldi. Ne söyleyeceğine karar veremiyormuş gibi bir an durakladı. Sonra genç kızı bileğinden sürükleyerek eve soktu. Öyleyse kapıyı aç ve onlara her şeyi açıkla.
Megan güçlükle yürüyerek onu takip etti. Bacaklarını açıkta bırakan giysisini toparlaması olanaksızdı, fakat genç adam hiçbir şeyin farkında değildi. Sımsıkı tuttuğu bileğini bırakmadan onu mutfak ve salondan geçirdikten sonra kapıda durdu.
Şimdi onlara her şeyi açıkla.
Bunu izleyen dakikalar kabus gibiydi. Genç polis memuru ilk önce anlattıklarını kuşkuyla karşılamış, fakat Ford insanları etkilerne gücünü kullanarak onu ikna etmeyi başarmıştı. Sonunda Ford kimliğini kanıtlayınca polis memuru olayı unutmayı kabul etti.
Megan rahatlayarak içini çekip kapıyı kapadı. Hiç bu kadar utandığını hatırlamıyordu ..
Polisin ne düşündüğünü biliyorsun değil mi?"
Genç kız etrafına bakındı. Ford'un sesi salondan geliyordu. Megan içki dolabının önünde duran genç adamın yanına gidip, geniş omuzlarına, kalçalarına doğru daralan beline, erkeksi bedenine baktı. Havanın soğuk olmamasına rağmen titriyordu.'
İşte bu iyi. Dolabın kapağını kapadıktan sonra, iki bardağa brendi doldurdu. Genç kıza döndüğünde yeşil gözleri parlıyordu. Biliyorsun, öyle değil mi?"
Hayır; diye cevap verdi Megan. Sesinin titremesine engel olmaya çalışarak, Ne düşünüyordu peki? diye ekledi.
Genç adam elindeki bardaklarla gülümseyerek ona yaklaştı. Her şey bir yana, bu giysinin içinde çok baştan çıkarıcı olduğunu düşündü.
Farkında olmadan belindeki kuşağı sıkıp eteklerini kapamaya çalıştı genç kız. "Çok saçma. Böyle bir şey düşünmesi olanaksız. O bir polis memuru.

Ford gülerek brendisini uzattı ona . Ama yine de bir erkek o. Megan hiçbir harekette bulunmayınca bardağı eline tutuşturdu. İç şunu. Seni ısıtacak bir şeye ihtiyacın var.
İsteksizce kendisine uzatılan bardağı aldı. Çok üşüyordu. Bacaklarının titremesini bir türlü engelleyememişti. Dudaklarını bükerek, Herkesi kendin gibi düşünme. dedi. Çok endişelendiğimi anladı. Böyle zamanlarda gardrobunun karşısına geçip ne giyeceğini düşünmez insan.
Genç adamın alaycı bakışları tüm vücudunda geziniyordu. Haydi, Meggie. Bu kılıkta hırsızları yakalayabileceğine inandm mı gerçekten?"
Ford haklıydı. Genç kız susmayı tercih etti. Fakat genç adam bardağını bırakarak birkaç adımda yanına gelmişti. Karşı koymasına fırsat kalmadan onu kollarının arasına çekti.
Ben bir hırsız değilim, diye homurdandı. Bana ne yaptığını görebiliyor musun?
Bir eliyle gepç kızın sırtına bastırarak onu sıkıca erkeksi bedenine bastırdı. Diğer eliyle ensesini tutarak yüzünü kendisine doğru çevirmişti.
Ford, yanılıyorsun, bu ...
Genç adamın yüzü o kadar yakındaydı ki, onun sürdüğü losyonun kokusunu hissedebiliyordu. Ford'un sert, erkeksi dudaklarının temasını kendininkiler üzerinde hissettiğinde ona engel olacak gücü kendisinde bulamadı. Genç adamın öpüşü sarhoş edici bir etki yaparak tüm vücudunu sardığında içinden alevlerin yükseldiğini hissetti. Gerçek dünyayla arasındaki tek bağlantı olan içki bardağını sıkıca kavramıştı. Bedeninin kendisine ihanet ettiğini fark ederek düşmemek için Ford'a yaslandı.
Genç adam kendisini sahiplenici bir şekilde öpüyordu. Bu öpüşlerde zorlayıcı, baştan çıkarıcı bir şey yoktu . Sadece istediğini alıyor, genç kızın sakladığı hiçbir şey olmamasını istercesine diliyle ağzını araştırıyordu. Artık ondan hiçbir şey saklayamazdı zaten. Genç adamın ellerinin temasıyla alev alev yanmaya başlamıştı.
Ford artık mücadele etmekten vazgeçtiğini anladıysa bile tavrı değiştirmedi. Genç kız kendisine aitmiş gibi davranıyordu. Megan genç adama karşı koyamıyor,karşı koymayı düşünemiyordu bile .
Ford kendisini aniden bıraktığında düşmemek için genç adama tutundu. İçinde büyük bir boşluk duyuyordu. Ford içkisini bir yudumda bitirip gözlerinin içine baktığında, yüzünde genç adamın sarsıldığına dair en ufak bir iz bile olmadığını gördü. Nefes alışı düzenli,yüz hatları son derece sakindi. Genç adamın bu hali kendi ruh durumuyla taban tabana zıttı. Megan onu tokatlayarak yüzündeki bu rahat ve sakin ifadeyi silmek istiyor, fakat hiçbir şey yapamıyordu.
Böyle bir anda söylenecek tüm basmakalıp sözlerin dilinin ucuna gelmesine karşın sessiz kalmayı tercih etti. Genç adamın duruşundaki bir şey, 'Nasıl

cesaret edersin?' gibi bir cümle söylemesine engel oluyordu. Öpüşmelerinin onun için fazla bir şey ifade etmediği belliydi.
Bu yüzden kendisinin ne kadar etkilendiğini göstererek küçük düşürmeyecekti kendini.
Biraz daha brendi alır mıydın? Genç adam kendi boş bardağını soran bir ifadeyle havaya kaldırmıştı. Sonra onun elindeki bardağı da alarak içki dolabına gitti. Tanrıya şükür, Natalie en azından içkiden anlıyormuş.
Bu sözlerdeki sert ifade karşısında daha fazla suskun kalamazdı genç kız. Belki kendisini öptüğü için bir şey söyleyememişti, ancak bu konuda öfkesini ifade edebilirdi.
Natalie pek çok şeyde zevk sahibiydi. Ayrıca neden annenden 'Natalie' diye bahsetmekte ısrar ediyorsun? Genç adam gülerek içkisinden bir yudum aldı.
Peki ne diyecektim, 'anneciğim' mi? Gözlerini kalın perdelerde, Viktorya dönemi kanepenin üzerinde kayıtsızca dolaştırıyordu.
Bizi terk ettiğinde sadece on yaşındaydım. Elini pantolonunun cebine sokarak bara yaslandı. O günden sonra benim için kahyamız Bridget'ten daha fazla anne olmadı. Aslında bu konumu Bridget'in daha çok hak ettiği söylenebilir. En azından o benim yanımdaydı.
Bu sözler yakınmadan daha farklı bir anlam taşıyor gibiydiler. Megan, onun acısını aldırmazlık maskesi altında gizlediğine inanmak istiyor, ancak bunu başaramıyordu.
Sert bir sesle, Herkesi bu şekilde eleştirebilecek kadar kusursuz olman çok güzel diye cevap verdi.
Genç adam garip bir ses çıkararak güldü. Senin de sana söylenen her şeye inanacak kadar saf olman çok güzel.
Saf mı? Kaşlarını sinirli bir şekilde çatmıştı. Oysa o kadar zor günler geçirmiş, öyle büyük hayal kırıklıkları yaşamıştı ki ...
Fakat bu genç adamı ilgilendirmezdi. Kendisini toparlayarak, Soruma hala cevap vermedin. Burada ne arıyorsun? Bu kadar yolu sadece annenin yaşadığı yerleri görmek için gelmedin herhalde.
Genç adam cevap vermeden önce bardağını bırakıp odayı bir kez daha uzun uzun gözden geçirdi. Hayır, yanılıyorsun. Buraya evi görmek için geldim. Garden District'teki evlerin bugünlerde oldukça değer kazandığını duydum. Burayı ne yapacağıma karar vermek zorundayım. Belki de satarım. Düşünceli görünüyordu.
Kimbilir, belkide kendim için saklarım. Özellikle burayı gözü gibi koruyacak bir kiracım varken.
Genç kızın yanakları kıpkırmızı olmuştu. Natalie oturduğu karavanı kendisine oldukça az bir para karşılığı kiralamıştı. Belki de Ford bu paranın yeterli olmadığını düşünüyordu.
Eğer daha fazla kira ödernem gerektiğini söylemeye çalışıyorsan, şunu bil ki ben ...

Ford Saçmalama. diye sözünü kesti. Sesinde sıkılmış bir ifade vardı. Hiç kimsenin kovalamadığı kaçağın öyküsünü duymadın mı? Ben böyle bir şey söylediğimi hatırlamıyorum.

Elbette söylememişti. Galiba son günlerde fazla alıngan olmaya başlamıştı. İçindeki sönmek bilmeyen arzuyu yatıştırıp rahatlayamıyordu bir türlü. Üzerindeki bu saçma ve aptal kılıkla ağırbaşlı olmak göründüğü kadar kolay değildi.

Öyleyse artık evime gidebilirim. dedi kapıya doğru ilerlerken. Bu akşam ...

Kapıya birisinin vurduğunu duyduklarında ikisi de şaşırarak kapıya baktılar. Kapı o kadar hızlı vuruluyordu ki altlarındaki döşemenin sarsıldığını hissedebiliyorlardı.

Megan, Megan orada mısın? Gelen Harry'ydi. Yo, olamaz! Kapıya koşarak hızla açtı. Harry çok üzgünüm, dedi utanarak. Buraya Ford'u görmeye gelmiştirn ... yani ışıkların yandığını görünce ...

Harry içeri girdiğinde genç kızı ince sabahlığın içinde görünce yüzünde beliren şaşkınlığı gizleyememlşti.

Odanın havası birden soğumuştu.

Ford ve Harry'nin birbirlerini pek de dostça olmayan bir şekilde süzdüklerini görünce aceleyle Harry Evans, bu da Ford Chadbourne, diye tanıştırdı. Natalie'nin oğlu. İşini ve evini ona bırakmıştı, hatırladın mı?

Hayır. diye cevapladı Harry kısık bir sesle. Benim tek hatırladığım, bu adamın yeni yıl partisindeki adam olduğu. Fakat o zaman adı farklıydı, ya da Becky bana öyle söylemişti.

Megan yavaşça inledi. Harry'nin daha, Önce Ford'la karşılaştığını tamamen unutmuştu. Tannm, ne karışıklıktı! Şey, Becky, Ford'un ismini yanlış hatırlamış olabilir Harry, Bu Ford Chadbourne. Ford bu da Harry Evans. Harry'nin bizimle aynı binada Baubles adlı bir mücevher dükkanı var.

İki erkek el sıkıştılar, falsat nezaketleri o kadar zorlamaydı ki bu açıkça belli oluyordu Harry'nin yüzü sıkıntıyla kızarmıştı. Megan onun haklı olduğunu düşündü. Hiçbir erkek çıkacağı kadını yarı çıplak vaziyette bir başka erkekle görmekten hoşlanmazdı.

Ancak Ford'un durumu oldukça eğlenceli bulduğu görülüyordu. Bir brendi alır mıydın, Harry? Natalie, yani annem brendiden çok iyi anlıyormuş gerçekten.

Harry kendisini zorlayarak gülümsedi. Teşekkürler, hayır. Megan ve benim saat sekizde Arnaud'nun Yeri'nde rezervasyonumuz vardı.

Öyle mi? Ford oldukça nazik bir ifadeyle konuşuyordu ancak gözleri şeytani bir ifadeyle parlamaktaydı. Alaylı bir bakışla genç kızın sabahlığını süzerek, Bunu Megan'a söylemiş miydin? diye sordu Harry'ye.

Bu kadarı da fazlaydı artık. Megan öfkeyle yerinden kalkarak, Evet, bana söylemişti. dedi. Sonra da, Özür dilerim, Harry. dedi sesinde aşırı bir

tatlılıkla. İstersen benimle evime kadar gel. Hemen üzerimi değiştirebilirim.Birkaç dakikadan fazla gecikmiş olmayız.
Harry'ye bu kadar iyi davranmamalıydı. Genç adam, o eski elleri hiç rahat durmayan Harry' olmuştu yine. Gözleri parlayarak Ford'a gülümsedi.
Hey! Belkide burada bekleyip Ford'un ikram ettiği brendiyi içmem daha iyi olacak. Genç kızın çenesini okşayarak, Eğer seninle gelirsem, birkaç dakikadan daha fazla gecikebiliriz!
Megan kendisini sakin olmaya zorladı, fakat içinden bağırnak geliyordu. İşte gerçek Harry buydu,her zaman kendisini öfkelendiren, kendini beğenmiş ve geveze bir adam. Onu tanıyan herkes sözlerinde ciddi olmadığını bilirdi.
Ancak Ford'un bakışlan Harry'yle Megan arasında mekik dokuyordu.
Şakağında bir damar atmaktaydı.
Onunla git Harry. dedi düz bir sesle. Sizin ikinizin yemeğe gidip gitmemeniz beni ilgilendirmez. Yalnızca eve erken dönmeye gayret edin. Yann zor bir gün onu bekliyor.
Megan kaşlannı çattı. Yarın ben çalışmayacağım.Becky dükkanda olacak.
Ford kapıya doğru ilerledi. Artık gitmelerini istediği belliydi.
Becky'nin kim olduğunu bilmiyorum, fakat sen yarın dükkanda olacaksın. dedi buz gibi bir sesle. Yarın ben de orada olacağım ve bana her şeyi göstermeni istiyorum. Oradaki her şeyi kendi gözlerimle görmeliyim.

Bölüm Altı

Ertesi sabah, gardrobundaki tüm giysiler odanın her tarafına saçıımıştı.
Kollarını göğsünde kavuşturarak, önündeki renk ve kumaş denizini hoşnutsuzlukla süzdü. Kendisini bu duruma düşürmesi korkunç bir şeydi. Yıl sonu balosuna hazırlanan bir lise öğrencisi değildi. Bugün işe giderken ne giyeceği neden bu kadar önemliydi ki? Ford, Memory Lane'i beğenir yada beğenmezdi. Alt dudağını dişleyerek içini çekti. Doğrusu beğeneceğini pek samnıyordu.
Fakat giysileri birbiri ardına giyip çıkarmış, şimdi bir kumaş yığınının ortasında duruyordu. Başında korkunç bir ağrı vardı.
Kahretsin! Eline geçen ilk şeyi üzerine geçirdi. İşte!
Gayet güzel görünüyordu. Gerçekten de oldukça şık olmuştu. Yün eteğinin üzerine giydiği yünlü ceketi ve içine giydiği dantel yakalı beyaz ipek bluz.
Siyah buklelerini parlayıncaya kadar fırçalayarak serbestçe bıraktı. Sonra saçlarını gevşek bir topuz halinde ensesinde toplamaya karar verdi.
Ford'u uyandırmamaya gayret ederek arabasını yavaşça çalıştırdı ve yola çıktı. Genç adam Memory Lane'e kendi başına gelebilirdi. Dün gece genç adamın kiralık Ferrari'sini görememişti. Bugün de ortalıkta araba falan yoktu. Bu iyiydi işte. Oraya genç adamdan önce varmak istiyordu. Becky'yi uyarması ve ortalığı biraz toparlaması gerekliydi. Kartvizit albüm'lerini düzene koymalıydı.

Sonunda yağmur dinmişti. Meydanın tenhalığını içine sindirerek park yerinden dükkanına doğru yavaşça yürümeye başladı. Attığı her adımda neşesinin yerine geldiğini hissediyor, bir an önce dükkanına varmak istiyordu.
Beş yıldır sığınağı olmuştu orası. Fakat artık Ford Chadbourne hayatına girmiş, dükkanı elinden almayı bekliyordu. Genç kız nefretle dişlerini gıcırdattı. 'Oh, Natalie' diye içini çekti. 'Neden her şeyi bu hale getirdin sanki?'
Kapıyt açıp içeri girdiğinde gördüğü şey karşısında üzüntüyle içini çekti. Pencereden bile genç adamın içeride olduğunu görebiliyordu. Sığınağı artık elinden alınmıştı. Ford kendisinden önce gelmişti. '
Buna nasıl cesaret edebilirdi? Geleli çok olduğu belliydi. Natalie'nin masasına oturmuş,bir kitabı incelemekteydi. Sanki ... sanki ... Sanki oranın sahibiymiş gibi mi? Gerginliğinin azalmaya başladığını hissetti. Mantığı ön plana çıktığında, kendi aptallığına güldü. Gerçek bu değil miydi zaten?Buranın sahibi oydu artık. Kapıyı yavaşça kapatıp, 'Açık' işaretini astıktan sonra neşeli bir sesle, Günaydın, dedi. İlerlerken yolunu n üzerindeki eşyaları düzelterek genç adamın yanına gitti. Oldukça erken kalkmış olmana rağmen çok iyi görünüyorsun. Ne kadar zamandır buradasın?
Biraz oldu. diye cevapladı rahat bir sesle. Kitabı bırakarak ,ellerini başının arkasında kavuşturdu. Genç kızı baştan aşağı süzmeye başlamıştı. Genç adamın bakışlarına aynı şekilde karşılık verdiğinde, onun özel olarak giyinmemiş olduğunu farketti. Fakat ne kadar sıradan giyinmiş olursa olsun, giysileri genç adama yakışıyordu. Siyah kot pantolonu kaslı bacaklarını sıkıca sarıyor, kalın turkuaz renkli kazağı geniş omuzlarını ortaya çıkarıyordu. Genç kız kendisini zorlayarak onun söylediklerini dinlemeye çalıştı.
Ben her zaman erken uyanınm. dedi genç adam.
Sakin bir sesle konuşyordu, ancak sesinin derinliklerinde gizlenen bir şey genç kızı huzursuz etmekteydi.
Gece bire kadar dışarda değildim, bu yüzden erken kalkmam hiç de zor olmadı.
Bu çok iyiydi işte. Demek ne zaman döndüklerini fark etmişti. Dün gece yemekten sonra dansa gitmek istediğini söylediğinde Harry şaşkınlıktan neredeyse yere yuvarlanıyordu. Bunu yalnızca karşısındaki küstah adamın randevularını mahvettiğini düşünmemesi için yapmıştı.
Nazik bir sesle, Fakat yine de uyuyamamışsın.Yoksa ne zaman döndüğümü fark edemezdin. Rahat bir yatak bulamadın mı?
Yo, hayır, diye cevap verdi genç adam aynı nazik tonla. Arka taraftaki büyük yatak odasında uyudum.Oldukça rahattı. Biraz ortalığa bakındım ve çok ilginç kitaplar buldum. Arkadaşın ,seni kapıya kadar getirdiğinde kitap okuyordum.

Genç kız bu sözler karşısında tüm neşesinin kaçtığını hissetti. Arkadaki büyük oda Natalie'nin odasıydı. Yaşlı kadın aylar boyunca oradaki büyük yatakta her an oğlunu görmeyi bekleyerek, fakat bunun mümkün olmadığnı bilerek ölümü beklemişti. Ve şimdi genç adam bu odada uyumaya, onun eşyalarına el sürmeye nasıl cesaret edebilirdi? Sonradan pişman olacağı bir şey söylemernek için dudaklarını sımsıkı birbirine kenetledi. Masanın etrafını dolaşıp genç adamın uzun, biçimli bacaklarına bakmamaya çalışarak çantasını çekmecesine koydu. Bunu duyduğuma gerçekten çok memnun oldum. Boğazı kurumuştu. Sesinin kısılmadığını umarak, Artık işe koyulacak mıyız o halde? Önce neyi görmek istersin? Kitaplar ve kartpostallar sattığımız malların yüzde altmışını oluşturuyor. Bu yüzden önemlileri onlar. Sana rakamları gösterebilirim. dedi.
Onları daha önce görmüştürn. Genç adamın sesi bıkkındı.Şimdi gerçekleri görmek istiyorum. Haydi, Meggie. Bana bu kağıt parçalarının senin için neden bu kadar önemli olduğunu göster.
Ford koltuğunu arkaya iterek ayağa kalktı. Uzun boyuyla koltuktan taşıyordu. Genç kızın gözlerinin önüne Natalie'nin narin bedeninin görüntüsü geldi bir an. Ford uzun boyunu babasından almış olmalıydı .
Babası. Natalie'nin kocası. Megan ilk defa Natalie'nin New York'taki yuvasını ve oğlunu neden terk etmiş olabileceğini düşündü. Eğer kocası da karşısındaki erkek gibi hareketli ve boyun eğmez biriyse yaşlı kadının onu sevrnemesine şaşmamak gerekirdi.
Belki de Natalie'nin duyguları kendisininkilerden farklıydı. Yaşlı kadın, yalnızca bedensel çekirnin ve cinselliğin, bir ilişkinin yürümesine yetmeyeceğini anlamıştı. Megan farkında olmadan birkaç adım geriledi. Eğer bir erkek soğuk ve katıysa yakışıklı olmasının hiçbir önemi kalmazdı. Yaşlı kadın çok akıllı davranmıştı. Genç kız bu olaydan ders almalıydı.
Ford'un kendisine yardım etmeyeceği kesindi. Genç kız geriledikçe onu takip etmişti ve şimdi birkaç adım uzakta karşısında duruyordu. Sürdüğü losyonun kokusunu daha önce fark etmemişti. Yılbaşı gecesi genç adamın kollarındayken de aynı kokuyu duymuştu. O gecenin anılarının beynine üşüştüğünü hissedip dengesini bulmak için en yakın koltuğa dayandı.
Genç adamın gözlerindeki ateşi görünce şaşkınlıkla duraladı. Bu gözler tıpkı avına yaklaşmakta olan bir avcının emin gözleri gibi heyecanla parlıyordu. Genç kız kendisini kapana kısılmış bir av gibi hissetti birden.
Şimdi her şeyi açıkça görebiliyordu. Ford hala peşindeydi. Genç kızı elde etmenin ne kadar zor olacağını anladıktan sonra onu eskisinden daha fazla istiyordu. İncelikten uzak, bencil erkekler hep böyle yaparlardı. Bunu daha önce de yaşamıştı.
Her şeyin farkında olmasına rağmen aralarında yükselen tehlikeli çekime karşı koyamıyordu. Hafifçe geriye çekilerek ona baktı.

Meggie, dedi genç adam yavaş bir sesle., Artık iş konuşmuyordu. Onu susturmak istercesine başını sessizce iki yana salladı Megan. Meggie, biz ... Dükkanın kapısı açıldığında hemen o tarafa döndü.

Kapının üzerinde asılı olan küçük çanların çıkardığı ses onu bu büyüden kurtaran sihirli bir değnek gibiydi. Kapalıyız, dedi genç adam sinirli bir sesle, Bir elini sahiplenircesine genç kızın omzuna koymuştu. Dükkan onda açılacak.

Şaşkınlığı yüzünden okunan müşteri, kapının koluna sıkıca sarılmıştı. Kapıdaki 'Açık' işaretini' göstererek, Fakat bu ...

Megan hemen kendisini toparlayarak sert bakışlarım Ford'a çevirdi. Omzundaki elin sıcak baskısından ani bir hareketle kurtularak, hala şaşkın bir halde beklemekte olan müşterisine doğru ilerledi.

Oh, hayır. dedi kesin bir sesle. Kapalı değiliz. Lütfen içeri girin. İstediğiniz gibi dolaşabilirsiniz. Eğer yardıma ihtiyacınız olursa lütfen bana haber verin.

Kadın şüpheyle Ford'a baktıktan sonra kitapların durduğu raflara doğru ilerledi. Mr. Toby'nin son getirdiklerinin evde kaldığını hatırlayınca, bu müşterinin de bir 'Rüzgar Gibi Geçti' hayranı olmaması için sessizce dua etti. Ford Chadbourne müşterilerini kapıdan döndürme hakkını nereden buluyordu.

Ford, genç kızın Natalie'nin masasına yerleşmesini çatık kaşlarının altından seyrederek, Saat henüz ona çeyrek var. dedi sakin bir sesle. Megan içindeki öfkeyi güçlükle zaptedebiliyordu. 'İşte hepsi bu kadar,' diye düşündü. 'Sadece öfke ve kızgınlık.' Gerisi, tüm o duygu fırtınaları, arzu dalgaları birer yanılsamadan başka bir şey değildi. Aralarındaki gerçek savaş, öpücükler ve özlem için değil, yalnızca para içindi.

Öfkeden konuşamayacağını hissederek, genç adama cevap vermeden önce hesapları kaydettiği defteri çıkartıp günün tarihini yazdı. Yirmi beş Ocak. Bu tarihin anlamını aklından çıkaramıyordu bir türlü. Lanet olası bahs i kazanmak için yalnızca bir ayı kalmıştı. Kazanamadığı takdirde kendisinden kurtulmak genç adamı kimbilir ne kadar mutlu edecekti. Zihnini karıştırmak için kısık sesle konuşması, kendisini zorla öpmesi ...

Öfkeyle kalemi öyle bastırmıştı ki kağıt neredeyse yırtılacaktı. Sonunda başını kaldırıp baktığında gri gözleri alev alevdi

Mardi Gras şenliklerinin başladığı gün gece yarısına kadar, Memory Lane erken açılıp, geç kapanacak. Sesindeki öfkeli tonu güçlükle kontrol edebiliyordu. Ayrıca senin de işime karışmanı kesinlikle istemiyorum. Buraya gelmeni engelleyemem ancak aklından neler geçtiğini biliyorum. Beni altedebileceğini sanıyorsun, değil mi? Buraya, New Orleans'a bunun için geldin zaten. Kaybetmemi sağlamak için.

Müşterinin yaklaştığını görünce sesini alçattı. Konuşurken öfkeyle tıslıyordu. Tamam, devam et o halde. Nasıl istersen öyle davran. En seksi tıraş losyonunu kullan, en etkileyici ses tonunla konuş ve beni bir an bile yalnız

bırakma. İstersen buraya taşınıp şuradaki koltukta uyuyabilirsin. Bu ucuz numaralarla bir yere varamazsın. Neden biliyor musun? Çünkü artık beni kandıramazsın, Ford Chadbourne. Seni çok iyi tanıyorum.
Elindeki gümüş pınltılar saçan kalemi genç adama doğrulttuğunda gözleri nefretle kısılmıştı. Şunu iyice anlamanı istiyorum. Sabahın altısı ya da geceyarısı olması umurumda değil. Bir daha asla benim müşterilerimi geri çevirmeyeceksin. Yoksa anlaşma biter.
Bu sözlerden pişmanlık duymayacak kadar öfkeliydi. Genç adamın bakışlarını cesurca karşıladığında öfkeden titriyordu. Ford söylediklerine nasıl bir tepki gösterecekti? Artık geriye dönüş olmadığını biliyordu. Ford Chadbourne'ün karşısında korkuyla titreyen Jim Brackett'ı hatırladı.
Genç adamın gözlerinin çevresi gizlemeye çalıştığı bir gülümsemeyle kınştığında şaşkınlıktan neredeyse küçük dilini yutacaktı. Öfkelenmediği belliydi. Masanın kenarına oturduğunda, sert kaslı baldırı genç kızın titreyen ellerinden yalnızca birkaç santim uzaktaydı.
Sen ne kadar ateşli bir kızsın böyle, Meggie Farrell, dedi yumuşak bir sesle. Gözleri ezberlernek istercesine yüzünün her noktasında dolaşıyordu. Genç kız kendi öfkesini fark ettiğinde kaşlarını çattı. Nasıl göründüğünü gözlerinin önüne getirebiliyordu. Burun delikleri öfkeyle açılıp kapanıyor, gözleri alevler saçıyor olmalıydı. Tüm duygularını belli eden yüzüne lanetler yağdırdı.
Genç adam kıkırdadı. Bundan nefret ediyorsun öyle değil mi? Hiç kimsenin duygularını bilmesini istemiyorsun. Yalnızca işini düşünen, her zaman kontrollü bir buzdağı gibi davranmak çok hoşuna gidiyor olmalı.
Uzanarak genç kızın elindeki kalemi sıkmaktan bembeyaz kesilmiş parmaklarını okşadı. Fakat ben seni çok iyi tanıyorum. Savunma durumunda olmadan, zırhını kuşanmadan nasıl olduğunu biliyorum.
Megan elini çekmernek için kendisini zor tutuyordu.
Aşağılık herif! İğrenç oyunu onu ne kadar eğlendiriyordu. Dokunuşlarının kendisini nasıl etkilediğini belli ederek onun gururunu okşamaktansa ölmeyi yeğlerdi .
Bunun için mi New Orleans'a gelmiştin, Ford?
Sanki cansız bir şeymiş gibi elini çekmemişti. Soğuk bir sesle devam etti. Küçük bir inceleme? Sahte bir isimle düşman bölgesine ani bir hücum?
Ford gözlerini kısarak tükürürcesine, Merak ettiğim için beni suçlayamazsın. Natalie yirmi yıllık bir sessizlikten sonra, uzun süre önce terk ettiği oğlunu birden hatırlayıveriyor ... Birdenbire hiç bilmediğim bir işi ve annemin en sadık elemanı olan ve işin kendisine miras bırakılmasını umduğundan emin olduğum Megan Farrell'ı devralıyorum. Ellerinin yakıcı temasının hala genç kızın elinin üzerinde olduğunun farkında olmadan bakışlanı dükkanda dolaştırdı. Annemin ve Megan Farrell'ın ne yaptıklarını kendi gözlerimle görmek istemem bence son derece normal. Sence öyle değil mi?

Hayır."diye cevapladı genç kız dürüstçe. Önceleri değildi. Fakat sonra, tanıştıktan sonra ... şeyden sonra ... Sesindeki güçsüz tona lanet yağdırarak sustu. Yüzünün kızardığını hissedebiliyordu. '
Elinin üzerindeki parmakların baskısı arttığında genç adamında bunu fark ettiğini anladı. Neden sonra? Sana kim olduğumu en başta söylemem gerektiğini düşünüyorsun ha? Ama bunu yapamazdım, öyle değilmi?
Elleriyle genç kızın yumruk yaptığı parmaklarını okşarken dosdoğru gözlerinin içine bakıyordu. Bu dokunuşların gergin kaslarından geçerek tüm bedenine yayıldığını dalgalar halinde kendisini gevşettiğini hissetti.
Hayır, Meggie. Söylemek istediğim zaman iş işten geçmişti. Şimdiki gibi saklamaya çalıştığın arzuyu fark etmiştim ... ve Tony Ford olarak kalmak zorundaydım, gece Ford Chadbourne'e kapını açmazdın, öyle değil mi?
Bunu yapar mıydı gerçekten? O gece yüreğinde nabız gibi atan, tüm, şüphelerini yok eden arzuyu hatırladı. O an ne söylerse söylesin genç adamı içeriye davet ederdi. Gerçekler dışında ne söylerse söylesin ...
Donmuş dudaklarını harekete geçirip cevap vermeye hazırlandığı anda, kapıdaki çanların çaldığını duydu.
Becky fırtına gibi içeri dalmıştı.
Herkese günaydın! Ford'u ilgiyle süzmeye başlamıştı.
Megan rahatlayarak elini çekti. Ford'un onu durdurmak için herhangi bir şey yapmamasına sevinmişti.
Genç adam masanın kenarında iliştiği yerden kıpırdamamıştı. .
Çanlar bu kez seni kurtardı. dedi. Fakat şunu aklından çıkarma, bu soğuk davranışlarınla kimseyi kandıramazsın, Meggie. Kendinden başka hiç kimseyi.
Şekerim onu sen istemiyorsan, ben istiyorum.
Bir hafta sonra, Becky elinde yarısı boş bir bardak beyaz şarapla Megan'ın oturma odasında oturuyordu.
Aslında çalışmaları gerekiyordu, fakat Becky gözlerini hiç çekinmeden pencereye dikmiş, Natalie'nin evinin ışıklarının yanmasını bekliyordu.
Büyük bir olasılıkla hayal kırıklığına uğrayacaktı.
Saat neredeyse gecenin on biri olmuştu ve arka bahçe hala karanlıktı.
Ford'dan hiçbir belirti yoktu. Megan pencereden bakmamak için kendisini güç tutuyordu, fakat bu saate kadar genç adamın nerede kaldığını merak etti.
Bu saatte nerede olabilirdi? New,Orleans'ta başka tanıdıkları mı vardı? Yoksa o Noel akşamı tıpkı kendisi gibi yalnız ve çaresiz birini bulmak için French Quarter'a mı gitmişti? Her şey yalnızca altı hafta önce mi başlamıştı?
Onu istiyor musun? Yo, Hayır, Becky dedi kesin bir sesle. Yerdeki kutudan bir yığın kartpostal çekerek devam etti; saatlerdir aynı pozisyonda çalışmaktan omuzları ağrıyor, gözleri yanıyordu. İki bin tan e kartpostal satın almıştı. Eğer bunları satabilirse eline iyi para geçecekti. Bu yüzden hafta sonundan önce kartpostalların fiyatlarını belirleyip dükkanda sergilemek

istiyordu. Bu çevredeki en akıllı,güzel sen olabilirsin, fakat onun stili farklı. Senin gibi küçük sevimli sarışınları kahvaltı niyetine yer o. '

Hmm. Becky kanepeye uzanarak çizik olup olmadığından emin olmak içiri pembe ojeli parmaklarını incelemeye başladı. Sesinde içten bir üzüntü hissediliyordu. Ama benim gibi bir sarışınla daha önce hiç karşılaşmadığına bahse girerim.

Megan gülerek başını salladı ve bir başka kartpostal alarak üzerine fiyatını yazdı. Kendini kandırmasan iyi olur. Doğrusunu istersen zaten kendisine ait sarışın bir sevgilisi var. Onu gördüm. Eski ortağının kızı. Adı Krista Kelly. Görmelisin Ford'a gerçekten tapıyor.

Elbette öyledir, canım. Bu tür erkekler kendilerine tapan kadınlara alışkındır. Önemli olan, Ford'un da onu sevip sevmediği.

Megan görmeyen gözlerle önündeki kartpostala baktı.Genç adamın gözlerindeki ifadenin Krista'ya bakarken nasıl yumuşadığını hatırlıyordu. Bu bakışlar koruyucu,şefkatli bir ifade taşıyorlardı ... Oysa aynı gözler kendisine bakarken nasıl da şimşekler çakıyordu. Krista'nın alnına kondurduğu şefkatli öpücükler, onunla konuşurken asla söylediklerine karşı çıkmaması ...

Sanırım seviyor, dedi bıkkın bir sesle. Gerçekten öyle miydi? Nazik, sevimli Krista'ya aşık mıydı? Onunla evlenecek miydi? New Orleanslı dolgun, kırmızı dudaklı bir hiçin ardından koşmasına rağmen bunu yapacak mıydı?

Sanınm seviyor. diye tekrarladı cansız bir sesle.

Genç kız acıyla gözlerini kapadı. Onu bu kadar kıskanması korkunç bir şeydi! Daha önce hiç kimseyi kıskanmamıştı. İnsanı acıyla kıvrandıran bu duyguyu hiç yaşamamıştı şimdiye kadar. Ve şimdi kıskançlıkla yanıp tutuşuyordu. Ondan nefret etmesine rağmen, ellerinin vücudunda gezinmesinden aldığı zevki, dudaklarıyla içinde nasıl fırtınalar yarattığını çok iyi hatırlıyordu. Daha kötüsü, bu arzu fırtınasının, genç adamın gücünün ve yarattığı zevk dalgasının içinde nasıl kaybolduğunu unutamıyordu.

Tanrım, Ford haklıydı. Bu soğukkanlılık maskesinin altına saklanarak yalnızca kendisini kandırıyordu. Oysa Megan Farrell, genç adamın sevgisi uğruna için için yanmaktaydı. İçinde fırtınalar kopuyordu. Derinlerde bir şey hep fazlasını, daima elde ettiğinden daha çoğunu istiyordu. Daha fazla heyecan, başka fırtınalar.

Demek öyle! Becky ellerini kavuşturarak genç kıza hayal kırıklığıyla baktı. Hayatında, biri olduğunu neden daha önce söylemedin? Bütün bir hafta boyunca kimsesiz bir köpek yavrusu gibi peşinde dolanıp durdum. Şu mükemmel hafta sonunu da eve dönüp seksi vücudunu gözler önüne sersin diye harcadık, ha? Belki de hafta sonunu sevgilisinin yanında geçirmek için New York'a dönmüştür.

Megan gözlerini açarak, içindeki gerilime rağmen arkadaşının teatral tavırlarına gülmekten kendisini alamadı. Çok üzüldüm doğrusu, dedi alaylı

bir sesle. Kartpostallar için bana yardım etmek istediğini söylemiştin, yanlış hatırlamıyorsam.
Şey, tabii, elbette. Becky hemen yerinden kalkarak kartpostalların bir kısmını önüne çekti. Bu herifi özellikle şimdi yenmeliyiz. New York'ta bir sevgilisi olduğunu bilseydim, şu lanet bahsi kazanmak için çok daha istekli davranırdım.
İyi ki söylemişim, dedi Megan. Bu hevesine gerçekten ihtiyacım var. Programın gerisinde kaldık. Kazanmak için gerçek bir mucizeye ihtiyacımız var.
Gereken parayı tamamlamak için ne kaldı?
Altı bin, dedi sıkılı dişlerinin arasından. Sadece üç haftası kalmıştı ve bu kendisine tanınan sürenin yarısından bile azdı. Şimdiye kadar anlaştıkları kazancın yarısından fazlasını elde etmesi gerekiyordu! İçinde büyük hir paniğin yükselmeye, başladığını hissetti. Tüm vücudu buz gibi olmuştu. Oysa öyle çok çalışıyordu ki. Denemediği, başvurmadığı hiçbir yol kalmamıştı. Telefon defterindeki tüm müşterilerini teker teker arayarak, yorgunluktan bitkin düşünceye kadar elindeki yeni malların tanıtımını yapmıştı. Kendisiyle aynı caddedeki tüm dükkanlar kapandıktan sonra bile, cebi dolu bir turistin geleceğini umarak saatler boyunca beklemişti. Natalie'nin asla izin vermeyeceği bir şeyi yaparak, müşterinin biri içlerinden yalnızca tek bir tanesini istediğinde, eksiksiz Charles Dickens setini bile bozmuştu. Şüpheli müşterileri ikna etmek için uzun uzun dil dökmüş, isteksiz davrananlara bir şeyler satabilinek için uğraşmış, tembel tembel etrafa bakınanlarla tek tek ilgilenmişti. Kapı kapı dolaşıp mal satınaktan başka her yolu denemişti.
Aman Tannm, dedi Becky dehşet dolu bir sesle.
Altı bin ha? olamaz! Belki vazgeçmemiz en iyisi olur, şekerim. Bu parayı hayatta denkleştiremeyiz.
Hayır, olmaz, dedi Megan sesinin kararlı bir şekilde çıkmasına gayret ederek. Mardi Gras şenliklerine tam iki hafta var. Ondan sonraki bir hafta içinde satışlarımız artabilir. Festival boyunca her gün şenlik yürüyüşleri yapılır ve bu zamanlar yılın en hareketli günleridir. Natalie bir keresinde Mardi Gras şenlikleri sırasında tam iki bin dolar kazanmıştı.
Becky başını iki yana sallayarak, Biraz daha yukarı çıkman gerekecek canım. Bunu kazansan bile dört bin dolara daha ihtiyacın olacak. Altı bin dolar kazanman gerektiğini unutma.
Çok özel, herkesin ilgisini çekecek bir şey bulmayı planlıyorum ... Düşünceli bir ifadeyle kaşlarını çatmıştı. Son beş hafta boyunca bu ifade yüzünden eksik olma mıştı. Ve her seferinde olduğu gibi aklına hiçbir şey gelmiyordu. Ne yapacağımı tam olarak bilmiyorum. Sadece bir şey yapacağımı biliyorum. '
'"Ama ne? Becky fiyatlarını yazdığı kartpostalı uzattı. Sattığın şeyleri alırlar ya da almazlar. Bu işlerin nasıl yürüdüğünü iyi bilirsin. Buraya gelenlerin

yarısının, Memory Lane'de satılanlar hakkında en ufak fikri yok. Elindeki eşsiz İç Savaş günlüğünü içlerinden birine satrnan çok zor. Çünkü normal olarak çok eski ve sararmış olduğunu düşüneceklerdir. Bunun ne işe yarayacağını düşünemezler bile.
Megan mutsuzluk dolu bir sesle, Biliyorum, biliyorum, dedi. Ama yine de bir çıkış yolu olmalı ... Şu müşteriler biraz olsun hayal güçlerini kullanabilselerdi ne olurdu sanki.
Bu insanların çoğunun hayal güçleri sıfır, diye homurdandı Becky, yeniden kartların üzerine eğiletek, Bu yüzden onlardan hayal güçlerini kullanmalarını beklemek kadar saçma bir şey olamaz.
Megan irileşmiş gözlerle arkadaşına bakıyordu. İçinde bir şeylerin kaynamaya başladığını hissetti. Mucizevi bir umuttu bu. Ne aradığını bulmuştu sonunda! Yapacağı çok özel şey buydu işte! Müşterilere sattığı eşsiz güzellikleri nasıl kullanacaklarını gösterecekti! Bunu yapacak hayal gücüne sahipti! İçinde yeniden umudun yeşerdiğini fark etti. Kahkahalar atınaya başlamıştı.
İşte buldum! Ayağa fırlayarak, anlamsız bakışlarla kendisini süzmekte olan Becky'yi kucakladı.
Neyi? Buldum, buldum, buldum! Megan kanepeye, arkadaşının yanına oturarak hızla anlatmaya başladı. Onlara Memory Lane'de ,satılanları nasıl kullanacaklarını gösterebiliriz. Günlükten söz etmiyorum, bunu bir müze ya da kitaplığa satabiliriz, çünkü kaynağını araştırmak ve gerçek olduğunu kanıtılamak çok uzun zamanımızı alır. Fakat çok az bilgiye sahip oldukları diğer mallara gelince ... Kendimize bir konu ya da tema belirleyebiliriz, örneğin çocuklar. Eski bir vaftiz kıyafetini, Viktorya Dönemine ait küçük bir kız çocuğunun resmini ve harika bir masal kitabını bir kompozisyon haline getirebiliriz. Yada okul günlerine duyulan özlemi kullanabiliriz ... herkes lise ya da üniversite günlerini özlemle hatırlar. Eski bir üniversite diploması, eski bir okul fotoğrafı ve eski günlerde sevgilileriyle birlikte Aşıklar Korusu'na giderken kullandıkları gibi bir arabanın reklamını alıp .. .
Gözleri heyecanla parlıyordu. Oh, harika bir şey olacak, Becky! Meslekleri de kullanabiliriz elbette. Avukatlar, doktorlar, dişçiler, mimarlar, öğretmenler. Bunların her biri için uygun resimler, haritalar, kitaplar, çizimler, kısaca aklımıza gelebilecek her şeyi kullanarak çeşitli kompozisyonlar hazırlayabiliriz. Alacağımız siparişlere göre koleksiyonlar toplayabiliriz. Dekoratörlerden gelecek siparişlerden bir servet kazanabiliriz. Mutlulukla güldü. Sadece hazırlığımızı yapacak ve sonucu bekleyeceğiz.
Becky hala şüpheli görünüyordu. Sadece üç haftada mı?
Biliyorum, çılgınlık gibi görünüyor, fakat başarabiliriz, inan bana Becky. Bir sergi düzenleyebiliriz. Örnekleri tamamlayıp büyük galerilerin yaptığı gibi herkesi gösteriye davet edelim. Ofislerini dekore ettirmek isteyenl er,

dekoratörler, restorasyoncular ... resim asacak bir duvarı olan herkesi davet edeceğiz!
Fakat.... Becky, Megan'ın heyecanlı tavrından dehşete kapılmış gibiydi. Bunu başarmak için günde yirmi dört saat çalışman gerekecek, siparişleri almaya başladığında çok geç olabilir.
Bu beni korkutmuyor. Hiçbir şeyin heyecanını kaybettirmesine izin veremezdi. Doğru yolda olduğundan emindi. Yeni buluşunun işe yarayacağını biliyordu. Natalie'nin mutlulukla gülümsediğini görür gibi oldu. Hatta yalnızca büyük bir sipariş bile tek başına zirveye çıkarabilir bizi. Bunu gerçekleştirelim, Becky, bunu başaralım.
Kadehlerine yeniden beyaz şarap doldurarak birini arkadaşına uzattı.
Haydi, Becky, gülümse artık. Şimdiye kadar kalkıştığım en çılgınca şey olabilir, ama başarabiliriz. Kadehlerini şerefe tokuşturduklarında Becky hala başını şaşkınlıkla sallıyordu. Megan kadehindeki içkiyi bir dikişte bitirdi. İçkisinin tadını almamıştı bile.
Başının dönmesinin içkiden mi yoksa heyecandan mı olduğunu bilmiyordu. Üst üste iki bardak içmemesi gerektiğini düşündü bir an. Akşam yemeği yemeden saatlerçe çalışmıştı ve midesi bomboştu. Fakat şu an bunun önemi yoktu. Sonunda bir umut belirmişti ve içtiği şaraptan olduğu kadar sevinçten de sarhoş tu genç kız.
Telefon çaldığında neşeyle gidip açtı. Pencerenin yanında durarak, bir eliyle midesini ovuştururken diğeriyle telefonu tutuyordu. Kapıldığı heyecanla, Ford'un evinin daha önce karanlık olan pencerelerinden dışarıya ışık süzüldüğünü, genç adamın sesi kulağında yankılanıncaya kadar fark etmemişti.
Yanında kimse var mı?
Hala başının döndüğünü hissederek şaşkınlıktan bir an konuşamadı. New York'a gitmemişti. Buradan ayrılmamıştı.
Megan? Genç adamın sesi daha derinden geliyordu. Yanında kimse var mı?'
Evet. Daha fazlakonuşamayacağını hissederek sustu. Sesinin çıkacağından emin değildi. Genç adamın sesi telefonda bile kulaklarını okşuyor, midesinde karıncalanmalara neden oluyordu.
Kim? Sesi biraz sertleşmiş gibiydi, ancak öfkeli değildi .
Becky. Çalışıyorduk. Kurulu bir bebek gibi konuşuyordu genç kız.
İyi o halde. Ondan kurtulup hemen buraya gelebilir misin? Seni görmem gerek.
Onu görmesi mi gerekiyordu? Neden?
Genç adam telefonun öbür ucunda sabırsızılık dolu bir ses çıkardı.
Buraya geldiğinde anlatırım. Ondan hemen kurtulup buraya gel.
BölümYedi
Ford arka kapının ışıklarını yakmıştı, fakat genç kızın yolunu görmek için onlara ihtiyacı yoktu. Gökte parlayan binlerce yıldız ona yolu gösteriyordu.

Yıldızların ışığıyla pırıl pınl parlayan demir parmaklığın yanında durarak büyük eve baktı.
Rüzgar serin bir esintiyle saçlarını havalandırıp yüzünü okşadığında, içinde bir zevk dalgasının yükseldiğini hissetti. Artık içeri girmesi gerekiyordu. Çıkarken üzerine bir palto giymemişti. Siyah kot pantolonunun üzerine geçirdiği siyah kazağından vücuduna süzülen soğuk teninde ürpertiler yaratıyordu.
Basamakları çıkarak verandada durdu ve kapıya hafifçe vurdu. Genç adam hemen kapıyı açtı. Pencerede durup kendisini beklemiş olmalıydı.
Geldiğin için teşekkürler. Sesi neredeyse ifadesizdi.
Genç kız bir kaşını kaldırarak, Rica ederim. dedi nazik bir sesle. Aralarında geçen bu konuşma şaşırtmıştı genç kızı. Başka bir seçim şansı var mıydı sanki? Patron oydu. Beni neden çağırdın? Sesinden önemli bir şey olduğunu düşündüm. Sarı kazağının altında genç adamın hafifçe omuzlarını silktiğini fark etti. İçeri gel, dedi Ford çalışma odasına doğru ilerlerken. Burada konuşalım. .
Önünde yürüyen genç adamın atletik vücuduna bakmamaya çalışarak onu izledi. Bu atletik vücut, erkeksi güzelliğiyle ve klasik hatlarıyla son derece etkileyiciydi. Bu çekiciliğiyle ona Yunan tanrılarının kusursuz estetiğini, ya da Michalengelo'nun Davut heykelini anımsatıyordu. Genç adamın parmaklarının temasıyla vücudunun nasıl alev alev yandığını ya da onun güçlü kolları arasında tüm dünyayı nasıl unuttuğunu hatırlamak için kendisini fazla zorlaması gerekmiyordu.
Güç almak istercesine ellerini sinirli bir şekilde pantolonuna sürdü. Kendi kendine ellerinin titremesine neden olan şeyin dışarıdaki soğuktan sonra içerisinin sıcaklığı olduğunu tekrarlasa da, için için gerçeği biliyordu.
Genç adamın çalışma odası, evin Viktorya stili mobilyalarla döşenmeyen tek yeriydi. Bu eve her gelişinde bu odayı hep bir erkeğe ait olarak düşünmüştü. Şimdi bu düşünceleri gerçekleşmişti. Duvarlardaki kitap rafları, büyük koltuklar, deri kaplı kanepe ve odadaki her şey gece lambasından süzülen ışıkla altına boyanmış gibiydi.
Genç adamın şöminede ateş yakmasını seyrederken onun bu odaya çok yakıştığını düşündü. Yanan çam odunlarının kokusu odayı doldururken genç adamın elindeki pirinç çubuğun alevlerin ışığında,bir an parladığını gördü. Gözlerini ondan ayıramıyordu. Ateşin ışığında yüzünün hatları daha da belirginleşmiş, fakat bu yüzdeki ifade daha yumuşamış gibiydi. Bir tutam siyah saç geniş alnına dökülmüştü. Siyah saçları alevlerin ışığında altın sarısı ve kırmızı pırıltılar saçıyordu. Uzanıp bu bir tutam saçı geriye itmemek için ellerini yumruk yaptı genç kız.
Bir kütük alevlerin arasına yuvarlanıp kırmızı beyaz kıvılcımlar saçarak yanmaya başladı. Kıvılcımlar küllerin arasına düşene kadar sessizce bekledikten sonra pirinç çubuğu yerine koydu ve genç kıza döndü.

Gözleri buluştuğunda içinde bir paniğin yükseldiğini hissetti Megan. Yo, hayır. Buna izin veremezdi. Buradan hemen uzaklaşmalı, bacaklarının kendisini taşıyabildiği kadar uzağa kaçmalıydı. Bu odanın sıcak, ama tehlikeli ortamından hemen uzaklaşmalı, gecenin soğuk, fakat gerçekleri hatırlatan havasına çıkmalıydı. Bu odada ona karşı koyması, kopkoyu yeşil gözlerine sakince bakabilmesi olanaksızdı. Yo, hayır. Sıcacık alevlerin onları baştan çıkardığı bu tehlikeli yerde daha fazla durmamalıydı.
Otursana, dedi Ford. Genç kız farkında olmaksızın ona itaat ederek yumuşacık kanepeye gömüldü.
Kanepenin yumuşaklığı sanki onu sonsuza dek orada tutacakmış gibi bedenini sarmıştı. Burası yumuşacık, ancak son derece tehlikeli bir kapan gibiydi onun için. Genç adamın iki kristal kadehe içki doldu rmakta olduğunu fark ettiğinde itiraz etmesi gerektiğini düşündü. Bugün yeterince içmişti. Ancak tek kelime etmeden kendisine uzatılan bardağı aldı ve içindekini zevkle yudumlamaya başladı. Bir bardak ya da yirmi bardak içmiş olmasının artık bir önemi kalmamıştı. Bu odaya adım attığı andan itibaren tehlikenin içine girmişti zaten. Hatta bundan çok önce de tehlikedeydi belki.
Yanına oturarak onu etkileyeceğini çok iyi bilmesine rağmen genç kızın yanına oturmamıştı Ford. Karşısındaki koltuğa oturarak, dalgın gözlerle alevlerin ışığında altın sarısı pırıltılar saçan kadehine bakmaya başlamıştı. Kadeh genç kızın oturduğu yerden, sanki bir büyücünün sihirli iksiri gibi ışıl ışıl parlamaktaydı. Ford içkisinden bir yudum bile almadan öylece duruyordu. Megan şaşkınlıkla ona baktı. Bu haliyle kendisini baştan çıkaracak bir adam gibi görünmüyordu. Ağzının çevresinde derin çizgiler oluşmuştu.Gözlerinde yorgun bir ifade vardı. Genç adam çok üzgün görünüyordu. Yoksa alevlerin bir oyunu muydu bu?
Bana annemden bahset, dedi ansızın.
Genç kız kaşlarını çatarak başını geriye attı. Ford'un yüzüne bakarak, gözlerindeki ifadeyi okumaya çalıştı. Fakat alevlerin ışığında bunu başarması imkansızdı. Ne. demek istediğini anlayamadım?
Yalnızca anlatmanı istiyorum, diye tekrarladı. Dalgın gözlerle alevlere bakıyordu. Onunla tanıştığında nasıl olduğunu anlat.
Şey, o ... Doğru sözleri seçmeye çalışarak bir an duraladı. Natalie'yi anlatacak o kadar çok sözcük vardı ki. Güçlü ... çok güçlü bir kadındı o. Çok cesurdu. Gururluydu. Onunla yaşamak biraz zordu galiba. Olaylar hakkında çok kesin fikirlere sahipti ve kararından hiç dönmezdi. Genç adamın öğrenmek istediğinin bunlar olup olmadığından emin değildi. Ancak çok zekiydi. Ona kendisinin bildiğinden daha fazla güven duyardım. Genç adam sonunda başını kaldırarak ona baktı. Artık yüzü karanlıkta kalmıştı. Sadece yanağı ve çenesi görünüyordu.
Mutlu muydu peki?

Genç kız alt dudağını ısırarak bir an düşündü: Bu oldukça güç bir soruydu. Tam anlamıyla mutlu olduğunu söyleyemem. dedi dikkatli bir şekilde. Böylesine zeki olmasının nedeni geçirmiş olduğu deneyimlerdi, yani hayatın zor yanlarıyla ilgili deneyimler. Bunları söylediği için kendisinden nefret ediyordu. Bu gece nedense genç adamı incitmek istemiyordu. Tüm bunları neden soruyorsun? Neden özellikle bu gece?
Genç adam ilk önce cevap vermedi.Şömineye dönerek uzun uzun alevleri seyretti. Sanki orada bir şeyler görmek istiyor gibiydi. Sonunda konuşmaya başladığında sesi bıkkındı. Bugün odasında bazı kartpostallar buldum.
Bu genç kızı şaşırtmadı. Bu eski evin her yanı kartpostallarla doluydu. Natalie bir satıcı olduğu kadar iyi bir koleksiyoncuydu da. Ancak Ford'un sesindeki bir şey daha fazlasını söylemek istiyor gibiydi. Hiçbir şey söylemeden onun devam etmesini bekledi.
Onlar gibi yüzlercesi daha olmalı, diye devam etti.
Ve hepsi de bana gönderilmek üzere yazılmıştı.
Megan her şeyi anlamaya başladığında güçlükle yutkundu. Şu kartlardan hiçbir zaman haberi olmamıştı. Yaşlı kadın onları herkesten saklamış olmalıydı. Natalie'yi çok iyi tanıdığı için bunun nedenini anlıyordu. O daima Memory Lane'in 'geçmişin bekçisi' olduğunu söyleyip dururdu. Buradakiler yalnızca birer mal, satılık birer eşya değil, Meggie, derdi heyecanla. Bunlar insanlardan birer parça. Birbirlerine duydukları sevgiden geriye kalan yegane şey bunlar.
Bu sözlerini doğrulayarak, yıllar boyunca geride bıraktığı biricik oğluna sevgi dolu kartlar yazmıştı. Acaba bu
nedenle mi evini ve işini ona bırakmıştı? Bir gün buraya gelip kurdelelerle sarılı bu sevgi yumağını bulması için mi?
Genç adamın gözlerine bakarken, onun incinmiş olabileceğini düşünmekle ne büyük aptallık ettiğini fark etti.
Bu adamın kalbinde acıya, duygulara yer yoktu. Orada yalnızca soğuk, bitmeyen bir öfke vardı.
Öyle değil mi? diye tekrarladı inatla. Parmakları omuzlarına giderek daha fazla gömülmekteydi.
Megan sıkılı dişlerinin arasından, Bilmiyorum, diye homurdandı.
Omuzlarında duyduğu acı, kalbindekiyle aynıydı.
Bütün bu olanlar onu çok sarsmıştı. Natalie ölmeden
ve Ford'u tanımadan önce her şeyin basit bir trajediden ibaret olduğunu düşünüyordu. Kalpsiz canavarlara karşı, yalnız, iyi yürekli kadın. Fakat şimdi her şey tersine dönmüştü. Yine de aynı şekilde trajikti. Herkes suçluydu. Ama belki hiç kimsenin suçu yoktu. Zavallı Natalie. Zavallı Ford. Zavallı küçük Meggie. Aşk gerçekten çok tehlikeli bir oyundu.
Natalie'nin yaptıklarını açıklamam ya da savunmam olanaksız, dedi titrek bir sesle. Sesi giderek yavaşlayıp bir fısıltıya dönüşmüştü. Senin bildiğinden

fazlasını bilmiyorum. Sana zaten bildiğin şeyleri anlatabilirim sadece. Kimsenin tamamen haklı, ya da hatalı olmadığını. Yaşam kolay değil, Ford. Siyah ya da beyaz yoktur. Yalnızca grinin belirsiz, insanı korkutan bir karışımı var.

Genç kızın yatıştırıcı sözlerine rağmen omuzlarındaki ellerin baskısı azalmamıştı. Üzerindeki bu fiziksel baskının ve bu haksız sorgulamanın verdiği acı artık da yanılmaz bir hale geldiğinde kurtulmak için çabalamaya başladı. Konuşmaya başladığında sesi kaba bir ifadeyle yükselmişti.

Bunu neden yapıyorsun bana? Onu seven insana dayanamayacak kadar çok mu nefret ediyorsun annenden? Neden onun hakkındaki güzel anılarımı zehirleyecek kadar acı dolusun? Neden artık beni rahat bırakmyorsun? Sesine buz gibi bir öfke vermeye çalışmışı Dökemediği gözyaşlarını sesinde hissediyordu. Son bir gayretle omuzlarındaki ellerin baskısından kurtulmaya çalıştı, fakat genç adam onu bırakmamıştı. Bedeninin üzerindeki baskısını sürdürebilirdi, ama öfkesini asla sürdüremezdi. Alev saçan gözlerle genç adama baktı.

Ellerini çek üzerimden, dedi yavaşça. Sert bir sesle söylediği bu sözler buzdan oklar gibiydi. Annen hakkında ne düşündüğüm seni neden bu kadar ilgilendiriyor? Neden?

Genç adam şimşekler saçan bakışlarla onu bakarak ani bir hareketle onu kendisine çekti. Sımsıkı göğsüne bastırıyordu genç kızı. Yeşil gözlerle gri gözler karşılaştı. Üzerlerindeki kazakları yumuşacık bir temasla birbirine kaynaşmış gibiydi. Genç adamın güçlü bacaklarına değen dizleri kendisini taşıyamıyordu. Ayakta kalmasını sağlayan tek şey, onu cezalandırmak istercesine vücudunda gezinen eller ve granit bir duvara benzeyen sert erkeksi bir göğüstü.

İlgilendiriyor işte, dedi tükürürcesine. Kahretsin, ilgilendiriyor, çünkü seni ilgilendirdiğini biliyorum!

Bakışları bir an bile genç kızın yüzünden ayrılmamıştı. Beni suçlamaktan asla vazgeçmedin. Hiçbir şeyden haberim olmadığını düşünemedin mi? Gözlerine her baktığımda, beni suçladığını görmüyor muyum sanıyorsun? Sadece grinin var olduğu bir dünyadan bahsedebilirsin, ama buna kendin bile inanmıyorsun. Benim bu hikayedeki kötü adam olduğuma kendini o kadar inandırmışşın ki. Benden nefret etmeyi öğretmiş. Hayır! diye haykırdı genç kız dehşetle.

Natalie nefret sözünü ağzına almazdı. Ford'un sözlerindeki acı dolu suçlama konuşamayacak kadar dehşete düşürmüştü onu.

Evet, ediyorsun. Tony Ford olduğuma inandığın zaman, bana bakan gözlerinde alevler saçan bakışlar görmezdim. Yo, hayır. O zaman o iri, güzel gözlerinle bakıyordun ve Tanrı biliyor ya, hayatımda gördüğüm en güzel gözlerdi onlar. Ama New York'ta ... Bu gözler beni aşağılamayla süzüyordu, çünkü o zaman Ford Chadbourne olduğumu biliyordun. Ve sonra kalkmış bana gerçek kimliğimi neden daha önce açıklamadığımı soruyorsun.

Elini genç kızın omuzlarından ensesine kaydırdı. Bunu öyle yavaş; ama yoğun bir şekilde yapmıştı ki, Megan çenesini kaldırarak başını geriye attı. 'Yemin ederim ki sana bu kadar basit olmadığını göstereceğim." dedi Ford. Yüzü genç kızınkine o kadar yaklaşmıştı ki, bu sözleri duymaktan çok hissetmişti Megan. Ford'un dudaklarından dökülen sözcükler sıcak, nemli titreşimiler gibi onun dudaklarına ulaşmıştı. Ford Chadbourne olabilirim, ama aynı zamanda Tony Ford'um ben ve bu gerçekle yaşamak zorundasın. Ben hem en nefret ettiğin hem de en çok arzuladığın erkeğim. Hepsi benim bunların.
Evet, evet, haklıydı. Ama ne yapabilirdi ki? Kalbinin çılgınca atmaya başladığını, sonra da durduğunu hissetti. Ancak genç adamın kalbi onun yerine göğsünü delercesine atıyordu. Artık geri çekilmesi imkansızdı.Bedenleri birbirinin içinde erimiş gibiydi.
Ve senin içindeki ilk Megan'ı da tanıyorum. Parmağını genç kızın çenesinde gezdirirken dudaklarıyla kulağını okşamaktaydı. Konuşmaya başladığında kelimeler içini yakarak yüreğine ulaşıyor gibiydi. Korku dolu Megan'ı tanıyorum. Kulağını hafifçe yaladığında, genç kız titredi. Ama ateşli Megan'ı da tanıyorum.
Genç kız hafifçe homurdandı; Ford'un parmakları ani bir hareketle saçlarının arasına gömülmüştü. Alev alev yanan avuçlarıyla başını iki yandan sımsıkı kavramıştı. Etrafındaki sesler uzaklaşmış, yalnızca uğuldayan bir sessizlik sarmıştı her yanını.
Artık tek gerçek genç adamın kendi dudaklarına dikilmiş, her şeyi unutturan, arzuyla koyulaşmış yeşil gözleriydi. Bu gözlerdeki sessiz isteğe uyarak dudaklarını hafifçe araladı.
Öpüşmeleri şimdiye kadar hayal ettiklerinden çok daha ateşliydi. Genç adamın dudakları sert ve istediğini alan bir tavırla dudaklarında dolaşıyordu, fakat genç kız için yeterli değildi bu. Ford'un dudakları kendisininkilerle buluşmadan çok önce, onunla ilk karşılaştığı andan beri, kalbinin saklı kalmış derinliklerinde yanan arzunun pençesinde kıvranmaktaydı. Onun dudaklarının teması, içinde uzun süredir sakladığı bu arzuyu açığa çıkarmış, ani bir patlamayla serbest bırakmıştı.
Genç kızın elleri onun kollarını okşayarak omuzlarına, oradan da ensesindeki siyah saçların arasına girdi. Titreyen ellerle genç adamın başını sımsıkı kavrayarak kendisine yaklaştırdı. Ford'un dudakları karşı konulmaz bir tutkuyla onunkilerin üzerinde geziniyor, parmakları sabırsızca genç kızın sırtında dolaşıyor du.
Bedenlerinin arasındaki sınır giderek belirsizleşirken gözlerinde ışıkların yanıp sönmeye başladığını hissetti Megan. Kendi dudaklarının nerede bittiğinin, ya da onunkilerin nerede başladığının farkında değildi artık. Ciğerlerine çektiği havanın kendinin mi yoksa genç adamın solukları mı olduğuna aldırmıyordu.

Genç adam ellerini aşağılara kaydırarak, sırtının yumuşak kıvrımından, düzgün kalçalarının kazağının üzerinden belli olduğu yere getirdi. Elinin tek bir hareketiyle, genç kızın kemerini çözerek pantolonunu düzgün bacaklarından aşağı kaydırdı. Şimdi çıplak bacakları, alevlerin ışığında, bir ressamın fırçasından yeni çıkmış bir tablo gibi parlıyordu. Genç adam yumuşak dokunuşlarla onun bacaklarını okşamaya başladığında arzuyla inledi.

Bedeninin geri kalan tarafları hala keşfedilmeyi bekliyordu. Ford ayağa kalkıp onun üzerindeki kazağı çıkarırken bir heykel kadar sessiz bekledi. Genç adam kazağı bir yana fırlatarak, yuvarlak, biçimli göğüslerini örten beyaz danteli çıkardı. Şömineden yayılan ışığın altında arzu dolu gözlerle genç kızın bedenini seyrediyordu.

Benim güzel Meggie'm. Elleri hafif dokunuşlarla genç kızın ipek gibi cildinde geziniyordu. Megan hiçbir şey yapmadan beklemeye çalıştı, fakat bedenindeki arzulara daha fazla direnemeyerek genç adamın elini tuttu. Tüm vücudu titremekteydi.

Genç adam sonunda dizlerinin üzerine çökerek onu da yere yatırdı. Sanki tekrar eski, kendisini seven Tony Ford olmuştu.

Kendisi soyunmadan genç kızın yanına uzanarak ellerini, vücudunda dolaştırmaya başladı.

Megan bayılmak üzere olduğunu hissediyordu. Derin derin soluk alarak Ford'un sürdüğü losyonun kokusunu içine çekti. Bini uzatıp genç adamın kazağını çıkarmak istedi. Fakat Ford geri çekilerek onu engelledi.

Henüz değil, diye fısıldayarak dudaklarını genç kızın göğüslerine yaklaştırdı.

Megan bunu o kadar uzun zamandır bekliyordu ki, tüm vücudu titremeye başladı. Başı hızla dönmeye, gözlerinin önünde bir renk cümbüşü dans etmeye başlamıştı. Kendisinin de anlayamadığı içgüdülerinin pençesinde kıvranıyordu.

Genç adamın dudakları gittikçe artan bir yoğunlukla öpmeye devam ediyordu. Vücudunu ona doğru yaklaştırdığında odanın etrafında döndüğünü hissetti. Genç adamın ismini mırıldanarak parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. Sanki bir mumun alevine bakıyordu. Alevin etrafı gittikçe soluklaşarak silinirken, gözlerini tam ortadaki mavilikten alamıyor gibiydi.

Genç adamın öpücükleri giderek aşağılara inerken zevkten kendisini kaybetmişti. Bir anda içini saran alevler binlerce parçaya ayrılarak göğe yükseldikten sonra, baş döndürücü bir hızla yere inmeye başlamıştı.

Sanki gökyüzünden yere düşüyormuş gibiydi. Heyecanla genç adamın ismini haykırdı. Oradaydı. Genç kızın arzunun aleviyle yanan narin vücudunu kollarının arasına almıştı. Başını omzuna gömerek hıçkırmaya başladı.

Titremesi yavaş yavaş azalıyor, parçaları birer birer yerine geliyor gibiydi.

Eksik kalan yanı artık tamamlanmıştı. Güçsüz, şaşkın, fakat bir bütündü şimdi.

Ford, eliyle alnına dökülen saçlarını geriye çekip yüzüne baktı. Genç adamın hafif dokunuşlarla gözlerindeki ıslaklığı silerek parmaklarının boynunda, ensesinde dolaşmasını zevkle hissediyordu. Birden hislerinin değiştiğini fark etti. Teninde dolaşan her dokunuşun, içindeki ateşi tekrar canlandırmaya başladığını duyuyordu. Alevler tüm vücudunu sararken çaresiz bir şekilde inledi.
Genç kızın dudaklarından dökülen inlemeyi bir öpücükle susturduktan sonra ayağa kalktı Ford. Megan, genç adamın alevlerin ışığında belirginleşen siluetine acıyla baktı.
Hayır, diye fısıldadı. Beni bırakma. Burada bitiremezsin. Ellerini arzuyla sızlayan karnına koymuştu. Sana daha doymadım ki.
Yo, hayır, Meggie, dedi genç adam yumuşacık bir sesle. Arzu dolu bakışlarla genç kızı süzüyordu. Bu sadece başlangıçtı.
Adayı dolduran soluk ışığın altında genç adamın soyunmaya başladığını görünce kalbinin göğsünü delecekmiş gibi atmaya başladığını hissetti. Sonra yerinden doğrulup kollarını dizlerinin etrafında kavuşturdu.
Ford, hiçbir şeyin değişmediğini biliyorsun, değil mi? Karşısındaki erkek güzelliğinin karşısında, bede li ne olursa olsun dürüst olması gerektiğini düşünüyordu. Sadece her şeyin geçen seferki gibi sona ermemesi için sessizce dua ediyordu. Genç adam onu bu kez de bırakıp giderse yaşayamazdı. Ben ... ben hala ...
Ford, Şşş, diye fısıldayarak karşısına diz çöktü.
Genç kızın kollarını titreyen bacaklarının etrafından çözerek sırtüstü yatırdı. Tamam, Meggie. Korkma.
Genç kıza gülümseyerek başını ona doğru eğdi. Megan artık korkmuyordu. Mutlulukla genç adama sarıldı. Birleşmenin mucizesi inanılmazdı.
Ondan dikkatli olmasını istemeye gerek yoktu. Tüm acıları karşılamaya hazırlıklı olduğu ve hiçbir şeyi umursamadığı için, genç adamın deneyimsizliğini anlamamış olmasını diledi. Fakat Ford o kadar deneyimliydi ki, bunu anlamaması olanaksızdı. Genç kızı öyle yavaş bir hareketle almıştı ki, kendisini tutmak için gösterdiği çabadan yüzü ter içinde kalmıştı. Duyduğu acı, giderek büyüyen alevlerin içinde kaybolup gitmişti.
Genç kız arzuyla inlediğinde, birlikte o en üst nokta ya tırmanmaya başladılar.
Sonunda yorgun düştüklerinde, genç adam hafifçe yana kayarak onu kollarının arasına aldı. Megan, gözyaşları yanaklarından süzülürken, genç adamın nefesinin normale dönmesini dinledi. Ford'un kalbi ellerinin altında düzenli şekilde atmaya başlamıştı.
Şöminedeki alevler de kendileri gibi tükenmiş, yavaşça çıtırdamaktaydılar. Ancak genç kadın, odanın soğuduğunu fark edemeyecek kadar bulutların üzerindeydi. İçinden yayılan sıcaklık tüm vücudunu sarıyordu. Genç adam onun için endişelenmişti. Onu, bir erkeğin kadınını koruyabileceği her şekilde

korumuştu. Ona yalnızca sahip olmamıştı, aynı zamanda bir tanrıçaya tapınırcasına tapınmıştı. Genç kadın, sevişmelerini tanımlayacak sözcükleri bulup çıkaramıyordu, ama bunun ikisi için de taşıdığı önemi biliyordu. Yaşadıkları şey, yanında yatan mükemmel erkek için bile sıradan bir gece olmazdı. Olamazdı.

Genç adamın kalbinin atışlarını elinin altında hissederek, yavaşça uykunun kollarına bıraktı kendisini.

Genç adamın sesi çok uzaklardan geliyordu. Hafifçe mırıldanarak yana döndü. Bilincinin bir kısmıyla nerede olduğunu biliyordu. Derin bir uyuşukluğun bacaklarında dolaştığını hissediyordu. Sırtındaki yumuşaklık bir bat taniyeye aitti. Ford uykusunda üzerini örtmüş olmalıydı. Şimdi de telefonda yumuşacık bir sesle konuşuyordu. Aklını toparlayıp söylenenleri anlamaya çalıştı .

Tamam. Hey, sana tamam dedim. Sözcükleri duyabiliyordu, fakat çok uzaklardan geliyorlardı. Gözlerini açmaya çalıştı. Ancak uykusu öyle tatlıydı ki, dudakları mutlu bir gülümsemeyle kıvrıldı.

Krista, canım ... tamam dedim.

Bu ismi duyar duymaz, dudaklarındaki gülümseme donuvermişti. Krista? Krista!Ford'un konuştuğu kişi kendisi değildi. Elbette! Sesindeki bu nazik ifadeyi yalnızca Krista'yla konuşurken kullanıyordu. Vücudunda hissettiği acıya rağmen, korkunç bir kabusun içinde olmayı diledi içinden. Uyanınca her şey kaybolacak ve genç adamı yanında uyurken bulacaktı.

Kollarını göğsünde kavuşturarak, yüzünü halıya doğru çevirdi. Belki de hala uyuyordu. Uyandığında her şeyin kötü bir rüyadan ibaret olduğunu görecekti.

Krista, beni dinle. Aman Tanrım, neden hala genç adamın sesini duymaya devam ediyordu? On beş dakika sonra oradayım. Hayır canım, üzülme artık. Her şey bu kadar basit. Mardi Gras şenliklerini ve beni görmek istedin. Sesinde şimdi eğleniyor gibi bir ifade vardı. Bundan daha normal ne olabilir? İkimizin de cazibesine dayanılmaz, biliyorsun.

'Evet,' diye sessizce inledi genç kadın. Artık tamamen uyanmış, her şeyi anlıyordu. 'Evet,' dedi içinden. 'Biliyorum. '

Tamam, yeter artık, diye ısrar etti genç adam. Ancak sesinde öfke yoktu. Sanki çok sevimli, küçük, tatlı bir çocukla konuşuyor gibiydi. Yarın geliyorsun, anlaşıldı mı? Hiçbir şeye engel olmuyorsun, seni küçük aptal.

Engel olmak mı? Bu sözleri duyduğunda, işittiklerinin bir kabus olmadığını anlamıştı. Üzerindeki battaniyeyi bir kenara atarak doğruldu. Hayır, elbette hiçbir şeyi engellemiyordu. Ford zaten istediğini elde etmişti. Pencerelerden süzülen ay ışığı dışında oda tamamen karanlıktı. Fakat yine de genç adamın masada oturduğunu görebiliyordu. Telefonu omzuyla çenesinin arasına sıkıştırmış, gömleğini pantolonunun içine sokmaya çalışıyordu.

Harekete geçtiğini duymuş olmalıydı, ancak telefonda yatıştırıcı sözler söylemeye devam ediyordu. Kazağını bulup üzerine geçirdiğinde hiçbir şey söylemedi. Pantolonunu da giyerek kapıya doğru yürüdü.
Krista. Lütfen üzülmeyi bırak artık. Bir dergi alıp okumaya başla ve beni bekle. dedi emredici bir tonla. Sesinde ilk defa sabırsız bir ifade belirmişti. On beş dakika sonra oradayım.
Genç kadın telefonun kapandığını ve kendisine yaklaşan ayak seslerini duydu, ancak yürümeye devam etti. Hey. Ford onu kolundan yakalayarak hızla kendisine döndürmüştü.
Genç kadın sırtını dikleştirerek, vücudundaki titremeye lanetler yağdırdı. Kolay! Aralarındaki ilişki bu tek sözcükle özetlenebilirdi. Ford için her şey kolaydı. Ne kadar büyük aptallık etmişti! Bu gece kendisini neden buraya çağırdığını şimdi daha iyi anlıyordu. Krista yarın geliyordu ve zaman daralmıştı. Ayrıca Ford Chadbourne istediğini elde etmeye alışkındı ve bunun için çok uğraşması gerekmemişti doğrusu. Her yanının utançla kaplandığını hissetti.
Genç kadın gerginliğini hissetmiş gibi geri çekilerek onun gözlerinin içine baktı Ford. Gözlerinde garip bir ifade vardı. Saçları uykudan yeni uyanmış bir oğlan çocuğu gibi karmakarışık olmuştu. Bu görüntünün kendisini etkilemesine izin vermemeliydi.
İçinde kopan fırtınaya rağmen, gözlerini genç adama dikerek soran bir ifadeyle tek kaşını havaya kaldırdı. Ne kadar utandığını bilmesini istemiyordu. İçini buz gibi bir soğukluğun kapladığını ve gözlerinin soğuk bir pırıltıyla baktığını hissedebiliyordu.
Sanırım her şeyi duydun, dedi. Sesi şimdi ihtiyatlıydı. Arayan Krista'ydı. Onları yarına kadar beklemiyordum, fakat annesi onu beklediğimden daha erken ve yalnız gönderdi. Şimdi havaalanında beni bekliyor.
Genç kadın, boynu oldukça gergin olmasına rağmen hafifçe başını salladı. Evet, duydum. Artık gitsen iyi olur. Onu gece yalnız başına orada bekletmek istemezsin sanırım.
Biliyorum. Zavallı çocuk. Tek başına yolculuğa çıkmaya alışkın değil. Sesi biraz bıkkın çıkıyordu, ama kesinlikle kalbi kırılmış gibi görünmüyordu. Nefesini sıkılı dişlerinin arasından bırakarak, Kahretsin, seni bu şekilde bırakmaktan nefret ediyorum, Meggie. Daha sonra yine görüşecek miyiz?
Sanırım. Yarın sabah her zamanki gibi dükkanda olacağım. Elini kapı tokmağına koyarak duraladı. Elinin altındaki metal, kalbi kadar soğuktu. Bunu demek istemediğimi biliyorsun, dedi. Daha eğlenceli bir şeyi kastetmiştim. 'Bu gecenin yeterli olmadığını düşünüyorum, ya sen?
Genç kadın gözlerini kısarak ona baktı. Sanıyorum yeterli olmak zorunda, dedi gergin dudaklarının arasından. Arkadaşının gelişi bunu biraz zorlaştıracaktır bence.

Genç adamın çenesinde bir kas seğirdi. Fakat orada öylece durarak ona bakmaya devam ediyordu. Megan içinden bir mide bulantısının yükseldiğini hissetti. 'Daha sonra,' demişti. Demek ki her şeyi önceden planlamıştı. Belki de başından beri tüm davranışları ince bir planın sonucuydu. Kendisi yalnızca, kız arkadaşını güven içinde evine bıraktıktan sonra kapısına geldiği, gecesini daha eğlenceli bir hale getiren, sıradan bir kadındı onun için. Utanç ve öfkenin içinde çarpıştığını hissetti. Buna rağmen sesinin nazik çıkmasına gayret ederek, Zaten ben de çok meşgul olacağım, dedi. Sesindeki sakin ifade için kendisini sessizce kutladı. İlgilenmem gereken bir işim var ve bana verilen sürenin bitmesine çok az bir zaman kaldı. Bir süre bundan başka hiçbir şey düşünmemem daha iyi olacak, öyle değil mi?
"Şu anda iş düşünebildiğim pek söylenemez.
Megan, genç adam kendisine yaklaştığında ondan kaçamayacağını fark etti. Ford vücudunu genç kadınınkine bastırarak kapıyla bedeninin arasına hapsetti. Ellerini kazağının altına sokarak göğüslerini kavradı.
Bunu kabul etmek istemeyebilirsin, dedi dudaklarına minik öpücükler kondururken. Ancak bu gece mükemmeldi. Sen de öyle. Seninle sonsuza dek sevişebilirim.
Vücudunda gezinen parmaklar sönmüş ateşi yeniden canlandırmaya başlamıştı. Genç kadın umutsuzca bu ellerin baskısından kurtulmaya çalışarak kapının koluna daha sıkı sarıldı. Kapıyı açtığında dondurucu bir hava girmişti içeri.
Bunu duyduğuma çok sevindim,' dedi elinden geldiğince kayıtsız bir sesle. Yüzünü soğuk kış gecesine çevirerek, buz gibi rüzgarın içindeki ateşi söndürmesini bekledi. Tüm duygularını dondurarak onu bomboş, uyuşmuş bir hale getirmesini istiyordu. Dışarı çıktığında genç adamın yüzünde tehlikeli bir ifade vardı. Her şey çok güzeldi, Meggie," diye yineledi. Sanki genç kadın kendisini duymamış gibi konuşuyordu. Gerçekten çok güzeldi. Megan'ın kayıtsızlığından öfkeye kapılmış gibiydi.
Demek kendisi de övgü bekliyordu. İçinden acı acı güldü genç kadın. Mükemmel olduğunu duymaktan hoşlanıyordu demek. İyi, öyleyse bu geceyle yetinmek zorunda kalacaktı çünkü tüm verebileceği b uydu. Hissizleşmiş ayaklarıyla merdivenlerden inerken, aynı kayıtsız sesle, Benim için de öyleydi, dedi. Gerçekten de çok güzeldi. Dükkanda görüşürüz. Genç adama arkası dönük olmasına rağmen, onun ne kadar şaşırdığını hissedebiliyordu. Aralarında geçen leri bu kadar hafife alabileceğini beklememişti anlaşılan.
Genç adam sonunda kendisini toparlayıp konuşmaya başladığında bahçeyi yarılamıştı bile. Soğuk rüzgar sözcükleri ona kadar getiriyordu. Bu sesteki öfke ve hayal kırıklığını açıkça duyabiliyordu.
Meggie? Genç adamın sesi bir emirle soru arasındaydı.
Megan yürümeye devam etti. Bir adım, bir adım daha

Megan! Genç kız yavaşça dönerek karanlığın içinde boş bakışlarla ona baktı. Sorun Krista, değil mi? Canını sıkan bu, öyle değil mi? Sabırsız bir ifadeyle konuşmaya başlamıştı şimdi.
Beni dinle Meggie, ne düşündüğünü biliyorum. Ama her şeyi yoluna koyacağım, inan. Sadece zamana ihtiyacım var. Eğer beklersen ...
Genç kadın gecenin soğuk, nemli havasını ciğerlerine doldurdu. Beklemekten ne kastettiğini çok iyi biliyordu. Telefonda fısıltıyla yapılan gizli bir konuşma, gözlerden uzak kısacık buluşmalar, sahte sevişmeler ... İlerdeki güzel günler için gerçekleşmeyecek anlık sözler; hepsi süslü, aldatıcı birer yalandan başka bir şey değildi. Herhalde Patrick Kelly de annesine beklemesini söylemişti. O da beklemiş, beklemiş, beklemişti ... Fakat bebek beklemek konusunda hiç de istekli olmamıştı.
Hayır! Buna dayanamazdı. Yo, hayır. Beklemeyeceğim. Bu geceyi ve olanları tamamen unutalım, Ford. Ben, Chadbourne ve Kelly için on bin dolar kazanması gereken bir elemanınızdan başka bir şey değilim. Aramızdaki her şey bundan ibaret
Anlıyorum. Aralarındaki uzaklığa rağmen, genç adamın ağzının incecik bir çizgi haline geldiğini görebiliyordu. "'Başladığımız yere döndük, değil mi? Her konuda karşı saflardayız. Bu gece olanlar hiçbir şeyi değiştirmedi mi? Buzdan bir heykel kadar hareketsiz, verandada durmuş genç kadına bakıyordu.
Megan titredi. Ne değişebilirdi ki? Kendisi hala bir hiçti ve o da hala zengin, güçlü Mr.Chadbourne'dü.
Evleneceği kadını da şenlikleri görmesi için New Orleans'a davet etmişti. Kendisine sunduğu kırıntılarla yetineceğini mi sanıyordu bu adam?
Hayır, diye yanıtladı cansız bir sesle, Bence hiçbir şey değişmedi."
Bir yarısı genç adamın onu durdurmasını bekliyordu.
Fakat Ford onu durdurmak için hiçbir harekette bulunmadı. Bahçeyi geçip evine doğru yürürken görmeyen bakışlarla genç kızı seyrediyordu.
Kendisini seyreden uzun boylu, bir heykel kadar hareketsiz figürün varlığını, vücudundaki her hücreyle hissediyordu. Korkuluklara dayanarak güçlükle merdivenleri tırmandı. Bacakları inanılmayacak kadar ağırlaşmıştı. Kapı, sanki korkunç bir karabasandaymışçasına giderek ondan uzaklaşıyor gibiydi. Sonunda kapıya ulaştığında, başının hızla dönmeye başlağını hissederek ,güçlükle kapıyı açıp içeri girdi. Sanki bir kızağın üzerinde hızla kayıyor gibiydi. Gittikçe hızlanan bir çığ onu kovalıyordu ve sonunda derin bir karanlığın içine yuvarlandığını hissetti.
Bölüm Sekiz
Şehrin eteklerine bahar geldiğinde, kendi kalbi kışı yaşıyordu. Mükemmel bir havaydı ve Mardi Gras şenlikleri için bundan daha iyisi olamazdı. Ne içmek ve dans etmek için çok sıcaktı, ne de ince, şenlik kostümleri için çok soğuktu. Yılın diğer zamanlarında az olan turistler, caddeleri dolduran yoğun bir insan

kalabalığına dönüşmüştü. French Quarter'ın kaldırımlarında yürümek olanaksızdı artık.
Megan bütün bunlardan mutlu olmaya çalışıyordu.
Sergi için planlar yaparken, müşterilerle ilgilenmesi için Becky'yi tutmuştu. Dükkana gelen her müşteriye zafere doğru bir adım gözüyle bakıyor, bunlardan hiçbirinin Ford olmadığını düşünmemeye çalışıyordu. Becky'den genç adamın birkaç kez dükkana geldiğini duymuştu. Fakat onunla karşılaşmamak için özel bir gayret gösteriyor gibiydi. Bir gün, elektronik bir kasa bırakmıştı. Becky bundan çok memnun olmuş, işlerin ne kadar kolaylaştığını söyleyerek genç adamı göklere çıkarmıştı. Oysa Megan onun iyi niyetinden oldukça şüpheliydi. Genç adamın tek amacı, kazandıkları parayı daha rahat kontrol etmekti. Bir başka seferindeyse, çekmeceye yeni sigorta poliçeleri bırakmıştı. Dükkandaki her şey, su baskını, yangın ve hırsızlara karşı sigortalanmıştı. Becky yine genç adamın davranışından etkilenmişti. Megan ise yine şüpheli ve alaycıydı. Bütün bunlar iyi niyetinden değil, ancak kendi çıkarlarını ve malını korumak istemesindendi. Bundan daha doğal ne olabilirdi ki?
Özellikle dikkat etmelerine rağmen, evde birbirlerinden kaçmaları neredeyse olanaksızdı. Krista büyük evde kalıyordu. Birkaç kez, Megan arabasıyla işe giderken onları görmüştü. Akşamları eve döndüğünde dışarı çık tıklarını görüyordu. Boğazına bir yumrunun takıldığın hissetti. Solgun ama sevimli Krist a ve uzun boylu, koruyucu Ford birbirlerine çok yakışıyorlardı. Evlerinin arasındaki arka bahçede ,her karşılaşmalarında, neşeyle ,havadan sudan konuşmuşlardı.Genç kadın neler konuştuklarını hatırlamıyordu bile. İçinde sadece büyük bir acı vardı. Ford'un davranışlarının uzak, kendisinden bile soğuk olduğunun farkındaydı. Krista her ikisine de dostça davranıyor, aradaki buzları kırmaya çalışıyordu. Fakat çabaları, iki buz kalıbını bir araya getirmek kadar imkansızdı. Ford birkaç kelime mırıldanarak uzaklaşıyor, Megan ise arkasından şeytan kovalıyormuşçasına merdivenleri koşarak çıkıyor, evinin güvenli sığınağına kaçıyordu. Belki de onu şeytanın kovaladığı doğruydu; kıskançlığının öfkesinin şeytanları.
Başının döndüğünü hissederek yüzüne soğuk su vurdu. Kendisine karşı dürüst olmalıydı. Arzusunun yarattığını şeytanlar peşinden ayrılmıyorlardı. Tüm vücudu genç adamın dokunuşlarını, kendisini tekrar zevkin doruklarına çıkarmasını arzuluyordu. Korktuğu buydu, genç adam içindeki arzuyu kontrol edilemez hale getirmişti.
Şimdiye kadar kendisiyle yaptığı ve kazandığı mücadeleleri hatırlayarak, bu kadar çabuk pes ettiği için
öfkelendi. Ford'a kendisini hafif bir kadın gibi teslim etmemişti. Ne kadar aptalca da olsa, genç adama aşık olmuştu. Onu Ford'un kollarına atan, sadece arzu değil, genç adama duyduğu aşktı.

İçindeki arzu dolu yanı aldığı annesini hiç bu kadar iyi anlamamıştı. Arzuladıkları her kadını almaya hakları olduğunu sanan ve bunu yollarının üzerindeki çiçekleri toplar gibi yapan Ford Chadbourne ve Patrick Ke lly gibi bencil erkeklerden hiç bu kadar nefret etmemişti.
Sergi hazırlıkları, harcadığı çaba ve sonraki yorgunluğu bu düşünceleri kafasından uzak tutmasına yardımcı oluyordu. Mardi Gras şenliklerinin başlamasından önceki cuma günü, yorgunluktan hiçbir şey düşünemeyecek haldeydi. O akşam serginin açılmasından önceki son gündü.
Ortalık henüz aydınlık sayılırdı. Ay, gökte beyaz bir top gibi parlıyordu. Bu akşam erkenden eve gitmeyi düşünüyordu. Bütün bir haftayı davetiyeleri göndermekle, elindeki malları gözden geçirmekle, çerçevecilerle anlaşmaya çalışmakla, ziyafet hazırlıklarını düzenlemekle geçirmişti. Yorgunluktan ölüyordu, ama büyük gün için hazırdı. Bundan sonra tek yapacağı, galeriden son birkaç şeyi toparlamak ve şampanyayı soğutmaktı. Fakat bütün bunlar yarın yapılacaktı. Bu gece sadece kendisine aitti. Bu gece hiçbir şey yapmadan dinlenecekti. Saçları darmadağınık olmuş, yüzünün her yanına boya bulaşmıştı. Bu haliyle tıpkı bir savaşçıya benziyordu. Kot tulumunun dizleri yırtılmış, san tişörtünün kollarını yukarı kıvırmıştı. Dirseklerine kadar toza bulanmıştı.
O kadar yorgundu ki arabadan çıkıp eve gitmek gözünde büyüyordu. Başını eline dayayarak gecenin giderek koyulaşan karanlığını seyretmeye başladı. Dönerken aldığı donmuş yiyecekler yanındaki koltu kta erimeye başlamıştı. Merdivenler bu gece gözüne ne kadar yükseliyormuş gibiydi.
Bu kadar yorgun olmasaydı, arabada oyalanmasının ne kadar yanlış bir hareket olduğunu anlayacaktı.
Mut-fak kapısının sesiyle dalgınlığından uyandı. Umutsuzlukla dikiz aynasına baktı. Ford ve Krista dışarıya çıkıyorlardı.
Krista'nın elbisesi alacakaranlıkta ay ışığı gibi parlıyordu. Genç kadının boynuna elmas bir kolye takmakta olan Ford ise tıpkı bir masal kahramanı gibi beyazlar içindeydi. Kahkahaları genç kadına kadar ulaşı yordu.
'Tanrım, olamaz!' Panik içinde saklanacak bir yer aradı. Ne yapabilirdi ki? Ay ışığı saklanmasını olanaksız bir hale getiriyordu. Ayrıca Ford'un Ferrari'si kendi arabasının hemen yanına park edilmişti. Bu yüzden koltuğunda aşağı kayması da onu saklamayacaktı. Başka hiç-bir seçeneği kalmadığından, harekete geçmenin orada öylece beklemekten daha iyi olacağını düşünerek arabadan indi.
Merhaba, diye seslenip ıslak paketleri kucaklayarak merdivenlere yürüdü. Çıkıyor musunuz? Hava bu gece gerçekten de mükemmel, öyle değil mi? İyi eğlenceler! İşte bu iyiydi. Nazik, fakat konuşmayı uzatmayacak birkaç sözcük.

Donmuş yiyecekler kese kağıdının ıslak dibini delerek yere saçıldığında neredeyse kapıya ulaşmıştı. Genç kadın çaresizlik, içinde olduğu yerde kalakaldı.
Ford'un sıkıntılı bir şekilde iç çektiğini duyabiliyordu. Ben toplarım, dedi aceleyle. Eğilerek kutuları birer birer toplamaya başladı. Ancak genç adam yardımına yetişmişli bile. Üzerindeki kıyafete rağmen eğilerek yere dökülen portakalları toplamaya başladı. Bakışları karşılaştığında genç adamın kolları yarı yarıya erimiş yiyeceklerle doluydu, ancak gözlerinde buz gibi bir ifade vardı.
Kapıyı aç da şunları dondurucuya koyalım, dedi Ford.
Buna hiç gerek yok, diye ısrar ederek onun kollarındaki yiyecekleri almak için uzandı Megan. Ben yaparım. Genç adam sabırsızlık dolu bir iç çekişte, Şu lanet olası kapıyı açar mısın artık, dedi. Tek istediğim eriyip üstümü mahvetmeden şunları buzdolabına koymak.
Tanrım, Megan, ne kötü. diye seslendi Krista.
Genç kadının hislerini gerçekten paylaştığı sesinden anlaşılıyordu Ford, sen ona yardım et. Ben arabada bekliyorum.'
Kapıyı açmaktan başka çaresi yoktu. Ford sessizce önden girerek elindeki kutuları dondurucuya yerleştirmeye başladı.
Bu gece bunları yiyebileceğini sanmam. Erimişler.'
Sesi tıpkı bir iş adamının ki gibiydi. Portakalları da sebzeliğe gürültüyle bıraktıktan sonra, Bunlar daha iyi durumda, dedi.
Ona teşekkür etmek istiyordu, fakat boğazı kupkuru olmuştu. Elinde konserve kutularıyla kapının ağzında öylece durup genç adama baktı. O geceden ... Yılbaşı gecesinden beri genç adam ilk kez evine geliyordu. Göğsündeki acıdan, kutuları kollarında sıkmakta olduğunu fark etti.
Ver onları bana. Kaskatı kesilmiş kollarından kutuları çekerek buzdolabına yerleştirdi.
Ford ...
Genç adam sert bir hareketle arkasını dönerek, Ne var? diye sordu.
Genç kadın boş gözlerle ona baktı. Ne söyleyecekti?
Söylenecek hiçbir şey yoktu ki. Midesinin altüst olduğunu, dizlerinin titrediğini ya da kalbinin acıyla do lu olduğunu mu? Hayır, ona hiçbir şey söyleyemezdi.
Genç adam hala cevabını bekliyordu. Ne vardı? diye tekrarladı sabırsız bir sesle.
Hiçbir şey. Sadece üzgün olduğumu söylemek istedim.
Ford bu cevaptan hayal kırıklığına uğramış gibiydi.
Onu baştan aşağı süzerek yüzüne baktı. Kaşları çatılmış, ağzının bir kenarı acı bir gülümsemeyle yukarı kıvrılmıştı.
Evet, dedi. Ben de.

Genç adam hızlı adımlarla yanından geçip dışarı çıktığında ikisinin de konserveler hakkında konuşmadıklarını biliyordu.
Gece yarısı olduğunda ağlamaktan bitkin düşmüştü Megan. Sonunda içinde bastırdığı tüm gözyaşlarını dökmüştü. Bir portakal yedikten sonra yatmış, ama bir türlü uyuyamamıştı.
Kendisine acımaktan başka bir şey yapamayan zavallı bir Külkedisi gibi örtülerin altında oturmuş, iyilik perisinin gelmeyişine ağlıyordu. Ağlıyordu, çünkü o burada paçavralarıyla yapayalnız otururken, etrafına ışıklar saçan bir başka prenses, prensini alarak gecenin karanlığında kaybolmuştu. Ağlıyordu çünkü bir aptal gibi, karşılığını alamayacağını bile bile ona aşık olmuştu. Ve çok acı çekiyordu, Tanrım, çok acı çekiyordu.
Gece yarısı olduğunda, ağlamaktan ve kendisine acımaktan yorgun düşmüştü. Ağlamak zaman kaybından başka bir şey değildi. Kendisine olan saygısı nereye git-mişti?
Saatler sonra, iki şeyi kabul etmişti. Masallardaki Külkedisi'nin asla bunları kabul edecek cesareti olamazdı. Birincisi, iyilik perisi diye bir şeyin olmadığı, ikincisi de prenslerin bu dünyada yaşamadığıydı.
Başını yatağın pirinç demirlerine yaslayarak düşünmeye devam etti. Evet, sonunda bu iki gerçeği göğüsleyecek cesareti kendisinde bulmuştu. Peki, bu neye yarayacaktı?
En önemlisi, gerçeği kabul etmesi ona kendi kendisinin iyilik perisi olmayı öğretmişti. Eğer mucize istiyorsa, bunu elde etmek için çok çalışması gerekecekti. Ya-rın ki sergi bunun için büyük bir fırsattı. Hiçbir sihirli değnek bu mucizeyi gerçekleştiremezdi. Bütün geceyi uykusuz kalıp, ağlayıp kendisine acıyarak geçirmesi de bir şeyi çözümlemeyecekti. En kötüsü yarın konuklarının ve müşterilerinin karşısına berbat bir yüzle çıkacaktı. Prens konusuna gelince, bu biraz daha uzun zaman alacaktı. Elini midesine bastırdığında gözyaşlarını daha fazla bastıramayacağını hissetti. Biraz daha zaman ...
Kapının vurulduğunu duyduğunda, karanlıkta korkuyla sıçradı. Saate baktı. Bir buçuktu. Gecenin bu saatinde kapısını kim çalabilirdi?
Kalbindeki heyecanın korkudan mı, yoksa umuttan mı kaynaklandığını bilemiyordu. Mardi Gras şenlikleri boyunca sokaklarda bir sürü tuhaf görünüşlü insan dolaşıyordu. Kalbinin vuruşlarının duyulmayacağını umarak sessizce yatmaya devam etti.
Kapı ısrarla çalınmaya devam ediyordu. Kapıdaki her kimse, Megan'dan başka kimse tarafından duyulmayı istemediği belliydi. İçeri alınmayı bekliyordu. Yo, hayır, sadece beklemiyor, emrediyordu.
Birdenbire bu ısrarlı ziyaretçinin kim olduğunu anlamıştı. Kalbi çılgınca çarparken yataktan kalkıp kapıya gitti. Beyaz kısa geceliği hafifçe dalgalanıyordu. Genç adamın fısıltısı gecenin sessizliğini böldüğünde, elini yavaşça kapının tokmağına koymuştu.

Megan, aç şu kapıyı. Seninle konuşmak istiyorum. Genç kadının eli olduğu yerde kalmıştı. Gelenin kim olduğunu kapıya gitmeden biliyordu zaten. Onu şaşırtan, genç adamın her zamanki yumuşak ses tonuyla değil, farklı bir tonla konuşmasıydı. Gerçeği anlamıştı. Genç adam bütün gece içip sarhoş olmuştu. Ve alkol onu yatıştırmamış, tam tersine her zamankinden daha da kabalaştırmıştı.
Ford bekletilmekten sinirlenerek kapıya daha hızlı vurmaya başlamıştı. 'İçerde olduğunu biliyorum, Megan. Kapıyı aç.
Genç kadının gözlerini kapayarak, başını kapıya yasladı. Kalbi, 'Kapıyı aç!' diye haykırıyordu. Bir kez kapı-yı açarsa, genç adamın fırtına gibi içeriye dalıp onu kol-larına alacağını ve bırakmayacağını biliyordu.
Gözleri-nin önündeki görüntünün canlılığı karşısında titredi. Genç adamın ılık nefesini, kendisini saran» kolların sı-caklığını duyar gibi oluyordu. İçinde iki karşıt güç savaş veriyordu. Bacakları titriyor, kalbi çılgınca çarpıyordu. Arzuları kapıyı açmasını haykırmaktaydı. .
Fakat mantığı onu engelliyordu. Hayır. Kendisini bu konuda binlerce kez uyarmamış mıydı? Krista şimdi büyük evde gece elbisesini asarken, geçirdiği güzel akşamı ve yakışıklı prensini düşünüyor olmalıydı. Ford'un gecenin bu saatinde, kendisinin hiçbir zaman hayal edemeyeceği arzuların pençesinde, Megan'ın kapısına dayandığını aklına bile getiremezdi.
Bu görüntüyü gözlerinin önünden kovmak istercesine gözlerini sıkıca yumdu. Her şey ne kadar saçmaydı.
Bütün bunlar hayalini kurduğu gecelerden çok farklıydı.
Megan ... Megan, beni dinle. Sesi gittikçe alçalmış, bir çocuğu kandırmaya çalışan bir tona bürünmüştü.
Genç kadın sırtını dikleştirerek kendisini kontrol etmeye çalıştı. Bırak içeri geleyim. Sana ihtiyacım var. Senin de bana ihtiyacın olduğunu biliyorum. Bu gece içeri girdiğimde hissettim. Ağzı kapıya iyice yaklaşmış olmalıydı. Megan her sözcüğü sanki kulağının dibinde söyleniyormuş gibi net duyabiliyordu., Her şeyi halledebiliriz, Meggie. Bırak geleyim.
Tanrım, sesi tıpkı bir meleğin sesi gibi yumuşacıktı.
Belki de şeytan da insanları kandırırken bu tonu kullanıyordu. Midesindeki kasların kasıldığını hissetti. Ellerinin kendi isteği dışında uzanıp kapıyı açacaklarından korkarak onları sımsıkı göğsünde kavuşturdu. Kollarının altında kalbinin deli gibi attığını, tüm vücudunun alev alev yanmaya başladığını hissediyordu. Ne büyük bir güçtü bu. Genç adam sadece sesiyle arzudan çıldırtabiliyordu onu.
Ford öfkeyle kapıya vurduğunda başını dayadığı tahtanın sarsıldığını duydu. Ford'un tavırlarındaki ani değişikliğe şaşırarak geriye çekildi.
Kahretsin, Megan. Sen de etten kemikten yapılmadın mı? Genç adam tekrar bir küfür savurdu. Onu buraya kadar getiren arzudan çılgına döndüğü belliydi. Sesi boğuk ve acı doluydu. Bunu bana ... bize neden

yapıyorsun?Sessizlik devam ediyordu. Genç kadının cevap vermediğini görünce, derin bir nefes aldı.
Alçak, ürkütücü bir sesle, Peki o halde, dedi. Fakat şimdi gidersem, bir daha dönmem, Megan. Duyuyor musun beni? Diz çöküp yalvarmam.
Sessizlik. Megan genç adamın duymayacağını umarak derin bir nefes aldı. Onun nefes nefese olduğunu duyuyordu.
Beni duyuyor musun dedim? Sesinde öfke dolu bir gerginlik vardı.
Sorusuna cevap alamayınca arkasını dönüp yürümeye başladı Ford. Adımları gittikçe hızlanarak merdivenlerden inip uzaklaştı. Genç adamın ayak seslerini dinlerken sırtını kapıya yaslayıp yavaş yavaş yere çöktü Megan. Bacakları artık onu taşımıyordu.
Ayak sesleri gecenin sessizliğinde kaybolmuştu. Gitmişti. Kazanmıştı işte. Onu reddetmeyi başarmıştı. Kollarını bacaklarına: sararak başını dizlerine yasladı. Evet, kazanmıştı. Bir gözyaşı damlası yanağından süzülerek boşluğa yuvarlandı.
Becky'le beraber serginin hazırlıklarıyla ilgilenmek için cumartesi sabahı Memory Lane'j açmamıştı. Sergi o gün öğleden sonra açılacaktı. French Quarter'daki dükkanların çoğu hafta sonu kapalı olurdu. Bunun nedenini tahmin etmek hiç de zor değildi. Yürüyüşe katılanlar, şehrin eski caddelerinde dans edip bağırarak ve önlerine çıkan her şeyi yıkıp dökerek ilerliyorlardı. Dükkan sahiplerinin hiçbirisi bu riske atılmak istememişlerdi. Fakat Megan şimdi dükkanını uzun süre kapalı tutmak riskini göze alamazdı. Bu yüzden pazar, pazartesi ve şenliklerin başlayacağı salı günü de çalışmayı düşünüyordu. Bunu yapmak zorundaydı, çünkü kazanabileceği
her kuruşa ihtiyacı vardı.
Yarın ortalık kalabalıktan geçilemeyecekti. Ama bu sabah kapalı kapıların ardında huzur veren sessizlikte çalışmak çok güzeldi. Elindeki malları toparlayarak işe koyuldu. Çerçevelenen resimlerden birkaçı duvara asılmayı bekliyordu. Çivileri dişlerinin arasına sıkıştırarak duvarı dikkatle inceledi. Yaptığı işe aklını vermeye çalışıyordu. Gözünün ucuyla dışarıdaki kalabalığı görebiliyordu. Herkes kahkahalar atarak neşeyle dans etmekteydi. Ancak kapılar kalabalığın gürültüsünü boğuyordu. Kendisini gerçek üstü, sessiz bir filmi seyreder gibi hissetti. Bir Kleopatra, Charlie Brown'u öpüyordu. Bir Sekizinci Henry ünlü bir çizgi roman kahramanıyla dans ediyordu. Bir korsan kollarında uyumakta olan cüce bir palyaçoyu taşıyordu.
Megan elindeki çekici bir yana bırakarak pencereye gitti. Hafif bir özlem dalgasının içini sardığını hissediyordu. Dışarıda her şey ne kadar canlıydı. Şenlikler için hazırlanan süsler güneş, ışınlarıyla pırıl pırıl parlıyor, mutlu gülümsemeler en çirkin yüzleri bile güzelleştiriyordu.
Kendisine el sallayan bir korsana gülümsedi. Daha önce pek çok Mardi Gras şenliği görmüştü, fakat hiç birinde böylesine neşeli, mutlu bir kalabalığa rastlamamıştı.

Kaşlarını çatarak düşündü. Burada olmak çok güzel, ama rahatsız ediciydi. O gurur duyduğu iradesine ne olmuştu? Ford'la sevişmelerinin yaktığı ateş, etrafına ördüğü duvarları yerle bir etmişti.
Anahtarın kilitte döndüğünü duyduğunda rahatladı.
Yanında bir dostun sıcaklığına ihtiyacı vardı doğrusu. Kapıldığı düşünceler artık onu rahatsız etmeye başlamıştı.
Becky kapıyı açıp içeri girerken dışarıdaki seslerin bir an için yükseldiğini duydu.
Off! Becky kapıyı hemen kapatarak devam etti.
Ne kalabalık! Geciktiğim için kusura bakma, fakat buraya tek parça halinde gelebilmem doğrusu büyük şans. Hiç önemli değil. Davetliler gelmeden önce bir saatimiz kalıyor. Zaten neredeyse hazır sayılırız. Başını sallayarak kafasındaki düşünceleri uzaklaştırdı. Becky'nin Üzerindeki giysileri yeni fark etmişti. Harika görünüyorsun, dedi kısık bir sesle. Unuttuysam kusura bakma, fakat bu akşam için kostüm giyeceğimizi bilmiyordum.
Becky elbisesinin eteklerini kabarttı. Üzerindeki pembe ve yeşil renkli elbiseyle masal perilerine benziyordu. Hayır canım, buna karar vermemiştik zaten, diye cevap verdi gözlerinde kararlı bir parıltıyla. Ben karar verdim, diye devam etti. Sonra da elindeki küçük çantayı göstererek, Bir tane de senin için getirdim, dedi. Megan itiraz etmek için ağzını açtı, fakat Becky konuşmasına fırsat vermeyecekti. Hiçbir şey duymak istemiyorum. Tanrı aşkına, bugün Mardi Gras şenlikleri başlıyor, Meggie. Çalışmak zorunda olabiliriz, fakat çalışırken biraz eğlenemeyiz diye bir kural olduğunu sanmıyorum.
Megan hafifçe gülümsedi. Hayır, çalışırken eğlenilmez diye bir kural yoktu. Ford Chadbourne'ün dünyasında bunun gibi kurallar olabilirdi, fakat burada, New Or- leans'ta böyle kurallar yoktu.
Peki, ne getirdiğini görelim bakalım.
Becky zafer dolu bir kahkaha atarak elbiseyi gösterdi. Megan'ın ağzı kulaklarına varıyordu. Elbise gerçekten mükemmeldi. Vücudunun yarısını açıkta bırakan, tipik bir Mardi Gras köstümüyle karşılaşacağını sanmıştı. Fakat bu, yüzyılın başlangıcındaki kadın modasının çizgilerini taşıyan, istiridye rengi ipeğin üzerine dikilmiş, siyah dantel bir elbiseydi. Genç kız mutlulukla elbiseyi göğsüne bastırdı. Kabarık kolları ve uzun, zengin etekleriyle olağanüstü bir şeydi.
Bayıldım buna, dedi ellerini yumuşak dantellerin üzerinde gezdirirken. Gerçekten harika, Becky. Teşekkürler!
Giyindiğinde kendisini harika hissediyordu. Elbise dükkanın atmosferine çok güzel uymuştu. Bütün bu eşsiz antikaların arasında kendisini buraya ait hissediyordu. Göğüslerini ve ince belini bayağı bir hava vermeden sarıyor, siyah dantel saçlarını heyecandan kızarmış yanaklarını ve bir yakut gibi parlayan dudaklarını iyice belirginleştiriyordu.

İlk gelen Harry olmuştu. Genç adamın hayranlık dolu bakışları yanaklarının daha da kızarmasına neden oldu. Harry rüyalarındaki erkek olmayabilirdi belki, ama oldukça yakışıklı biriydi ve böyle beğeni dolu bakışlar kimden gelirse gelsin herkesin hoşuna giderdi.
Hey, Megan, harika görünüyorsun!
Genç adamın sözleri, yeni konukların gelişiyle yarıda kalmıştı. Bunların arasında, şehirde çeşitli restoranların sahibi olan, siyahlar giymiş, uzun boylu Mr. Hamilton da vardı. Zaman bulup gelebildiği için genç kadın kendisini çok mutlu hissediyordu.
Teşekkürler, Harry. Bunu duymak çok güzel. Megan gülümseyerek hafifçe genç adamın koluna vurdu ve diğer konuklarını karşılamaya gitti. Kendisini inanılmayacak kadar mutlu hissediyordu. Bu akşam zaferle bitecekti. Bunu hissediyordu. 'Görürsün sen, Mr. Chadbourne...'
Kocaman, iğrenç kokulu bir puro yakmış olan uzun boylu adama doğru ilerledi. Mernory Lane'de sigara içilmesine asla izin vermezdi. Ancak onu engelleyerek kızdırmak istemiyordu. Adamın restoranlarını yeniden dekore ettireceği hakkında söylentiler vardı ve yaptığı planların çoğu bununla ilgiliydi.
Puronun kokusunu duymamaya çalışarak ona gülümsedi ve kül tablası olarak kristal bir tabak uzattı. Ancak bu önlem de bir işe yaramamıştı. Purosunun ucunda gittikçe uzayan külü silkme gereğini bile duymuyordu bu adam. Küller yavaşça süzülerek halının üzerine düşerken Megan yüzünü buruşturmamaya çalıştı.
Adam belli etmemeye çalışsa da oldukça etkilenmiş-ti. Diğer konuklar da aynı durumdaydı. Dışarıdaki karanlığa rağmen, dükkanın içi pırıl pırıldı. Megan bir gruptan diğerine gidiyor, onlara öneriler verip sergilediği eşyaların tarihçelerini anlatırken kendini bir satıcı gibi değil, bir ev sahibesi gibi hissediyordu. Mimar olan bir müşterisine bin dokuz yüzlerden k alma, orijinal bir New Orleans haritası gösterdiğinde, adam yüzyılın başındaki evleri gösteren kartpostallarla birlikte onu da hemen satın aldı. Bir diğerine, fildişi rengi dantel bir fon üzerinde çerçevelenmiş, eski filmlerden ünlü kostümleri gösteren, güzel bir fotoğraf kolajı sattı.
Ford geldiğinde, French Quarter'da bir taverna işleten Evan Tandy'ye, antik oyun kağıtları setini mi yoksa eski bir posteri mi alsa daha iyi olacağı konusunda yardımcı olmaya çalışıyordu,
Genç adam kapıyı açıp içeri girerken dışarıdaki kalabalığın gürültüsü bir an için odayı doldurmuştu. Genç kadın tüm vücudunun heyecanla titrediğini hissetti.
Krista zarif bir şekilde Ford'un koluna girmişti. Megan, onların daha resmi bir akşam için giyinmiş olduklarını fark etti. Geçerken uğradıkları belliydi. Krista'nın sarı saten elbisesi sade fakat seçkindi. Acaba genç kadın buraya

başka ne hazineler getirmişti? Üzerine giydiği uçuk yeşil, kalkık yakalı pelerin, büyük bir inciyle, boynunda tutturulmuştu.
Kalbinin atışları normale döndüğünde, Becky'nin elinde iki şampanya kadehiyle yanında dikildiğini fark etti. Demek şu ünlü sarışın bu, öyle mi? Becky kahverengi gözlerini iri iri açarak Krista'yı incelerken köpüklü şampanyasından bir yudum aldı.
Megan başını salladı. Krista Kelly. Chadbourne ve Kelly'den.
Becky sarışın başını kederli bir şekilde sallayarak iç geçirdi. Aman Tanrım. O halde durum ciddi görünüyor. Kalbimin kırıldığını duyabiliyorum.
Megan onu dirseğiyle dürterek, Bana kalırsa, duyduğun şey, bir parça gururunun kırılmasından başka bir şey değil. Dünyada senden başka sarışınların olduğunu söylemiştim ...
Ama bana onun benden güzel olduğunu söylememiştin, diye yakındı Becky. Yeni gelen çifti dikkatle inceliyordu. Ne kadar sıkıcı! Baksana, 'Elleri Rahat Durmayan' Harry bile gözlerini ondan ayıramıyor.
Megan arkadaşının gösterdiği tarafa bakınca onun haklı olduğunu fark etti. Harry, Krista'nın yanında bitmişti bile. Ford ise... gözlerini kendisine dikmişti. Ger-gin dudaklarından ne düşündüğünü anlayabilmek olanaksızdı. Yeşil gözleri koyulaşmış, kaşları çatılmıştı. Bakışlarında öfke ya da suçlama yoktu. Dün gece sanki hiç yaşanmamış gibiydi. Ama Megan unutamıyordu. Belkemiğinden yukarı garip bir ürperti yükselirken, genç adamın bakışlarına karşılık verdi.
Genç adam Krista'yı yumuşak bir hareketle Harry'den kurtararak ona doğru ilerledi. Megan kendisini yırtıcı bir şahinin pençesindeki bir serçe gibi hissediyordu.
Krista saf bir heyecanla, Megan, her şey harika görünüyor, dedi. Genç kadını içten bir tavırla kucaklayarak devam etti. Harika bir fikir, canım! Almak istediğim o kadar çok şey var ki!
Megan genç kadının içten kucaklamasına, yüzünü aydınlatan gülümsemesine karşılık vermeye çalıştı. Fakat Ford bu kadar yakınındayken bunu yapabilmesi imkansızdı.
Lütfen, dedi kaskatı dudaklarının arasından. Ne istediğini bana göster. Bunu sana hediye etmekten mutlu olurum.'
Yo, hayır! Krista dehşete kapılmış gibiydi. Bunu yapmana izin veremem! Bu alçak adam bana her şeyi anlattı. Bu gecenin sana verdiği sürenin bitimi olduğunu biliyorum. Ford'a çekingen, ancak hoşnutsuzluk dolu bir bakış fırlatarak, Bu yüzden senden bir şeyler satın almama izin vermelisin, canım. Bu inatçı, küstah adama bir ders vermeliyiz. Genç kadın Ford'un Krista'nın bakışını geniş bir gülümsemeyle karşıladığını fark ettiğinde çok şaşırdı. Ford şimdi gülümsemiyordu, fakat yüzündeki ifade olan bitenin onu eğlendirdiğini gösteriyordu. Megan kalbindeki kıskançlığı bastırmaya çalıştı.

Ford ve Krista'nın arasında öyle kusursuz bir anlaşma vardı ki genç adam onun yaptığı hiçbir şeye kızmıyordu.
Böyle güzel iki hanım öğretmenim olunca, dedi genç adam içtenlikle, Ben de bu dünyadaki en iyi öğrenci olurum.
Krista utangaç bir ifadeyle güldü. Ne kadar korkunç bir adam! Kaybetmekten nefret eder. Ve inanır mısın, kaybettiğini şimdiye kadar hiç görmedim. Ona bu duyguyu tattırmanın zamanı geldi. Megan'ın koluna girerek onu resimlerin asılı olduğu yere götürdü. Şimdi, bana şuradaki kartpostallardan oluşan takvimin fiyatını söyle. Ve şuradaki vaftiz elbisesinin resmi de. Bunlara bayıldım.
Krista birkaç yüz dolar harcadıktan sonra, Ford ve Becky'nin şampanyalarım yudumladıkları yere döndüler. Krista parmağıyla Ford'un gömleğine dokunarak, Peki sen ne aldın bakalım, diye sordu.
Megan dehşetle onun sözünü keserek, Krista, Ford'un buradan bir şeyler satın alacağına gerçekten inanmıyorsun, değil mi? Bu çok saçma olur ...
Genç adam araya girerek, yumuşak bir sesle, Günlüğü aldım, dedi.
Günlüğü' mü? Megan aklı karışmış bir halde Becky'ye baktı. Genç kadının dudakları mutlu bir gülümsemeyle yukarıya kıvrılmıştı. .
Evet, diye cevapladı Becky mutlu bir sesle. Ford İç Savaş anılarını içeren günlüğü satın aldı.
Megan başını hoşnutsuzlukla iki yana salladı. O günlüğü hiç kimseye, özellikle de Ford Chadbourne'e satmak istemiyordu. Ama o satılık değildi, Becky. Onu Sotheby'deki müzayedeye gönderilecekler listesine yazmıştım. Daha fiyatını bile belirlememiştim. Ford'a dönerek, Bir arkadaşım satılması için verip, fiyatı belirlemeyi bana bırakmıştı, bu yüzden ona haksızlık edemem, dedi.
Genç adam gülerek kolunu arkadaşça Krista'nın beline Sana, Megan asla kimseye haksızlık edemez diye söylemiştim. Beş yüz dolar ödememe rağmen onu bana satmaya asla yanaşmayacağını biliyordum. .
Megan yanaklarının kızardığını hissetti. Onu burada herkesin gözünün önünde küçük düşürmeye nasıl cesaret edebiliyordu? O günlüğe sahip olmaya hakkı yoktu. Onun asla anlayamayacağı duygularla doluydu o sayfalar.Babasını kaybeden küçük kızın acısını anlayamazdı. Hayır, bunu kendisi kadar anlamayacaktı. Megan onu hak ettiği fiyata satma şansı çıkıncaya kadar kasasında unutacaktı. Oysa kendisi alabilseydi, bir hazine gibi severekkorurdu.
Gerçekten üzgünüm." dedi kesin bir tavırla. Ancak o günlük satılık değil. Bunu bilmen gerekirdi, Becky. Becky yüzünü buruşturarak, Hayır, sadece günlük için ne fiyat biçmen gerektiğini bilmediğini söylemiştin ... Ben de bunu Ford'a söylediğimde, beş yüz dolarlık bir ön ödeme yapacağını, sen de gerçek fiyatını öğrendikten sonra gerisini tamamlayacağını söyledi. İşte çek

de burada. Çeki cebinden çıkarıp Megan'ın burnunun dibinde salladı. Tam beş yüz dolarlık. İlk taksit.
Megan giderek öfkeleniyordu. Demek gerisini sonra ödeyecekti! Kendisi bahsi kaybedip artık çok geç olduktan sonra. Ford bütün bunları çok eğlenceli buluyor olmalıydı. Tanrım, dünyadaki en içten pazarlıklı ...
Sıkılı dişlerinin arasından, Üzgünüm, diye yineledi. Günlük satılık değil. Genç adama döndüğünde yüzü öfkeyle kasılmıştı. Anlaşılan onu iyice incelememişsin, Ford. Sana göre bir şey değil. Bir yüzbaşının savaş sırasında hiç görmediği kızına yazdığı sevgi dolu mektuplar. O günlüğün sayfaları anılar, yalnızlık; hoşgörü ve sevgi dolu ....
Anlıyorum. Genç adamın şakağında atan bir damar, onun da öfkelenmeye başladığını gösteriyordu:
Krista bile endişeyle kaşlarını çatmıştı. Ama o sana göre de değil, dedi Ford öfkeyle. Çeki Becky'nin parmaklarının arasından çekerek cebine koydu. Krista'nın elini kolunun üzerine koyarak, Neyse, önemli değil. Bir kez daha düşününce, fiyatının çok pahalı olduğunu anladım. Gelecek haftaya kadar bekleyeceğim. O zaman nasıl olsa tek kuruş ödememe gerek kalmadan benim olacak .

Bölüm Dokuz

Megan pazar günü yataktan güçlükle kalkarak çalışmaya başladığında, Becky'nin çoktan gelip dükkanı açmış olduğunu gördü. Durup biraz konuşmayı istiyordu, fakat müşterilerin çokluğunu görünce her şeyi bir tarafa bırakarak hemen çalışmaya koyuldu.
Birkaç saat soma rakamlara bakarak derin bir iç geçirdi. Rakamlar gözünün önünde dans ediyordu. Dün gece gerçek bir başarıyla sonuçlanmıştı, ama bu kadarı yeterli değildi. Sergi üzerinde gerçekten çok çalışmıştı. Bugün de pek bir şey yapamamıştı doğrusu. Diğer dükkan sahiplerinin, Mardi Gras şenliklerinin sürdüğü hafta sonu boyunca çalışmamalarına şaşırmamak gerekiyordu. Dükkanı dolduran kalabalığa umutsuzca bir göz attı. Hiçbirinin bir şey satın almaya niyetli olmadığına bahse girebilirdi.
Salı günü şöyle ya da böyle her şey sona erecekti.
Rakamları incelediğinde, kaybedeceğini anladı. Şu anda bin dolara daha ihtiyacı vardı. Üstelik bu, masraflar çıkarılmadan önceki durumdu.
Evet, belki de kaybedecekti. Fakat müşterilerinin çoğu sadece bakan, ancak hiçbir şey satın almayan takımdan olunca, başka hiçbir iş de bu kadar kısa sürede bu kazancı getiremezdi. Tek umudu, dün gece ektiği tohumların bir an önce yeşermesiydi. Belki de şu para düşkünü Mr. Hamilton birkaç sipariş verirdi. Oldukça etkilenmiş görünüyordu,
Belki de onu araması iyi olurdu. Bunu yapmak zorunda olmaktan nefret ederek telefona baktı. Siyahlar giymiş o adama tatlı sözler söyleyip ikna etmeye çalışmak istemiyordu. Tek istediği eve gidip uyumaktı.

Ama Ford'un deyimiyle, yorgun olmak kendisinin asla göze alamayacağı bir lükstü. Telefon çaldığında, Mr. Hamilton'un numarasını bulmak için rehberi karıştırıyordu.
Becky ondan önce davranıp, telefona cevap vermek için koştu. Etrafa bakınmaktan başka bir şey yapmayan insanların peşinde dolaşmak onu çok sıkmıştı anlaşılan.
Becky birkaç saniye sonra yüzü komik bir ifadeyle asılmış olarak elini ahizeyi kapattı ve telefonu Megan'a uzatıp, Seni arıyorlar."dedi sıkkın bir sesle. Bay Yanlış Erkek.
Ford? Megan telefonu isteksizce arkadaşından aldı.
Dün gece için çok kızgın olmalıydı. Kendi öfkesi yatışmış, olmasına rağmen uzlaşmaya da pek istekli değildi. Soğuk bir sesle, Alo"dedi.
Sana bir şey söylemek istiyorum, dedi genç adam.
Kim olduğunu söylemeye gerek duymamıştı. Yavaş yavaş üçe kadar sayacağım ve ikimiz de aynı anda özür dileyeceğiz, tamam mı. Bir ... iki ...
Genç kadın, Üzgünüm, diye atıldı. Patronluk taslamanın bir anlamı yoktu. Dün gece gereksiz yere öfkeye kapıldım, ikimiz de, günlüğün, dükkandaki diğer her şey gibi sana ait olduğunu biliyoruz. Başını eline yaslayarak parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. Bu dükkan konusunda gereğinden fazla sahiplenici bir tavrım var sanırım. Ama burayı çok seviyorum ve korumak istiyorum. İçindeki malları anlayacak, değerlerini bilerek onları koruyacak insanların almasını istiyorum, yoksa ...
Hey, dur biraz, dedi genç adam. Yine heyecanlandın işte. Yarın özür dilemek zorunda kalacağın bir şey söylemeden sussan iyi olur.
Megan dudaklarını sımsıkı birbirine kenetledi. Genç adam haklıydı. Yine kabalaşmaya başlamıştı. Dilini neden tutamıyordu sanki? Yutkunarak derin bir nefes aldı.
İşte, böylesi çok daha iyi. Genç adam onun bu suskunluğundan hoşlanmışa benziyordu. Artık bu konuyu hallettiğimize göre, başka şeylerden bahsedebiliriz. Sesi yine kesin bir ifadeyle çıkıyordu. Kararlaştırdığımız tarih salı günü, biliyorsun. Krista bunu kutlamayı düşünüyor.
Genç kadın şaşkınlıkla duraladı. Tanrım, ne kadar geniş yüreği vardı! Bunun için biraz erken değil mi? "Henüz hesapları görmedin. Gördükten sonra bunu kutlamayı isteyeceğini hiç sanmam.
Yo, hayır. İsteyeceğimden eminim. Kendinden çok emin görünüyordu. Parasal açıdan ne durumda olduğumuzu bilmiyorum, ama şu an umurumda da değil zaten. Şu lanet olası bahse sağ salim devam etmemizi kutlamak istiyordum yalnızca. Kimin kazanacağı önemli değil. Krista'nın fikriydi, biliyorsun.
Öyle mi? Ahizeyi sıkacak kulağına bastırdı. Ben aynı fikirde değilim.

Haydi, Megan. Genç adamın canı sıkılmıştı, Hiç değilse Krista için yapmalısın bunu. Senden çok hoşlandı. Dün gece çok olgun davrandı. Ona bu küçük iyiliği borçlu olduğunu düşünmüyor musun?
Megan ne diyeceğine karar veremiyordu. Ford'un haklı olduğunu kabul etmek, genç kadını öfkeden deli ediyordu. Krista ona yardım edebilmek için her şeyi bırakıp gelmişti. Şimdi davetini reddetmesi hiç de doğru olmayacaktı.
Zaten gitmek istemediğinden de o kadar emin değildi. Krista yakında New York'a dönecekti, bu yüzden onu bir daha, hiç görmeyebilirdi. Tüm bu karışıklıklara ve aralarındaki kan bağını açıklayıp Krista'yı ağır bir yükün altına sokamayacağı gerçeğine rağmen ve zaman zaman içini saran kıskançlığa karşın, üvey kardeşiyle karşılaşmaktan ne kadar mutlu olduğunu biliyordu.
Krista ne kadar zengin olursa olsun, çok nazik ve anlayışlıydı.Ford'un onu bu kadar sevmesinden daha normal ne olabilirdi?
Peki o halde, dedi isteksizce. Kalbi paramparçaydı. Krista'yı ve Ford'u görmeyi çok istiyordu. Ama onları birlikte görmeye dayanabilecek miydi? Size katılacağım. Saat kaçta?
Bunu tahmin etmeliydi. Evet,anlamalıydı. Kapıyı açıp Ford'u karşısında yalnız bulunca, bu kadar saf olduğu için kendisini tekmelemek istedi.
Krista gelmeyecekti. Belki de genç adam onu davet etmemişti bile. Neden bu kadar şaşırmıştı ki? Eğer durup bir an düşünmüş olsaydı, Ford'un bu romantik geceye bir üçüncü kişiyi asla davet etmeyeceğini anlayacaktı.
Genç kadın bir an ağlaması mı yoksa gülmesi mi gerektiğini bilemedi. Her şey en başından belliydi. Soğuk bir rüzgar alev alev yapmakta olan yanaklarına çarptığında, yüzünün kıpkırmızı olduğunu anladı. Genç adam da bunu fark etmişti. Dudakları bilmiş bir gülümsemeyle kıvrıldı.
Bu ifade genç kadını öfkelendirmişti. Bu durumun Ford'u ne kadar eğlendirdiği belliydi. Genç kadının, duygularına kapılıp ona teslim olmaktan korkacağını, gelmek istemeyeceğini düşünüyor olmalıydı.
Peki, öyleyse! Ona gününü gösterecekti. Ona yalnızca kendisini yanlış değerlendirdiğini değil, kendi kendisini dev aynasında gördüğünü de kanıtlayacaktı. Kaşlarını kaldırarak sırtını dikleştirdi. Siyah kadife eteğinin kıvrımlarını düzeltti ve küpelerini taktı.
Krista gelmeyecek mi? diye sordu kayıtsız bir sesle. Ne yazık. -
Gerçekten öyle. Ford'un sesinde sahte bir üzüntü vardı. Sıkıntısının arttığını hissetti. Comus Krewe'nin toplantısına davet edildi. Bu şansı kaçırması yazık olurdu doğrusu:
Megan ona inanmak üzereydi. Bu tür Mardi Gras balolarından birine davet almak eşsiz bir olaydı. Bir Krewe üyesinden dans daveti büyük bir onur sayılırdı.

Bir davet ha? Onun adına çok sevindim, dedi. Elbisesinin kolunu yukarı çekerek saatine baktı. Geçit yürüyüşünü görmek istiyorsak hemen çıkmalıyız. Ford hafifçe gülümseyerek, Evet, iyi olur, dedi. Merdivenleri inerken genç adamın tuttuğu kolunun demirden yapılmış olmasını diledi içinden. Ellerinin titremesine izin vermemeliydi. Genç adam kontrolünün ne kadar kusursuz olduğunu görmeliydi. Onun temasıyla titremektense, bir taş parçasına dönüşmeyi yeğlerdi. Okulda öğrendiği mitolojik bir öyküyü anımsamıştı. Kendisini baştan çıkarmak için yanından ayrılmayan Tanrı Apollon'dankaçmak için bir defne yaprağına dönüşen Daphne'nin öyküsünü. Sonunda keyfi yerine gelmişti.Kendi siyah buklelerinin defne yaprağına dönüştüğünü düşününce kıkırdamasını engelleyemedi.
Neyi kaçırdım acaba? Ford genç kadının arabaya binmesine yardım ettikten sonra kendisi de binerek ona doğru döndü. Bakışlarında soru dolu bir ifadeyle, Bu kadar komik olan nedir? diye sordu.
Genç adama gülümseyerek Hiçbir şey. Sanırım artık Mardi Gras şenliklerinin havasına girmeye başladım. diye cevap verdi Megan.
Bu çok iyi işte. Motoru çalıştırarak yola koyuldu.
Şenlikler neredeyse başlamak üzere. Bu gece işi unutup sadece eğlenmeye bakalım.
İş! Bu tek sözcük tüm sıkıntısını geri getirmişti. Bu akşam saat dörtte Becky'le telefonda konuştuğunda; hedeflerine varmalarına birkaç yüz dolar kaldığını öğrenmişti. Fakat Becky umutlarının hala sürdüğünü söylemişti. Mr. Hamilton birkaç dakika önce dükkana gelmişti.
Ancak henüz hiçbir şey kesin değildi. Mr. Hamilton bazı şeyleri satın almak istese de, önceden birtakım hazırlıklar yapmaya ihtiyaç olduğunu söylemişti. Becky'e, Ford'un istediği miktardan birkaç sent fazlasını depozit olarak alması talimatını vermişti Megan.
İyimserliğini korumaya çalışarak derin derin iç geçirdi. Her şey yolunda görünüyordu, ancak Becky'e telefon edene kadar içi rahat etmeyecekti. Bu gece hiçbir şeyin aksamasını istemiyordu.
Ne durumda olduğumuzu sormayacak mısın? diye sordu.
Hayır. Ford hiç de endişeli görünmüyordu. Genç kadının bu kadar neşeli olması onu korkutmuyor gibiydi. Aslında, bu gece bu konuda tek bir söz bile işitmek istemiyorum. Yola çıkmadan önce genç kadına keskin bir bakış fırlattı. Bugün Mardi Gras. Bu gecenin asla unutulmayacak bir gece olmasını sağlayalım.
Üzerindeki giysiye rağmen ürperdiğini hissetti. Aslında hava o kadar soğuk değildi, belki de üşümesinin nedeni genç adamın derinden gelen sesindeki yoğunluktu. Belki de o mitolojik öyküye gülmekle hata etmişti.
.Ama şimdi içinde yükselmeye başlayan arzu, gülme isteğini bastırmıştı. Sessizce aşını çevirerek pencereden dışarısını seyretmeye başladı. Caddenin iki yanına sıralanmış evler gözlerinin önünden hızla geçiyordu. Genç kadın

büyük günün sonunda gelmiş olduğuna inanamıyordu. Bu günün dinsel anlamı aradan geçen zaman içinde giderek kaybolmuştu. Bu gece onun için çok özel bir anlam taşıyordu Birden Ford'un bu gecenin unutulmayacak bir gece olacağını söylerken he demek istediğini anladı. Genç adam nazik bir şekilde, bu gecenin yalnızca Mardi Gras'ın değil, girdikleri bahsin ve birlikte geçirdikleri sürenin de sonu olduğunu söylemek istemişti. Yarın, Memory Lane'e ne olursa olsun, genç adam New York'a işinin başına dönecekti. Memory Lane gibi o da bir anı olarak kalacaktı.
Genç adama araştıran gözlerle kısa bir bakış fırlattı.
Ancak tek görebildiği, düzgün profiliydi. Bu yüzde, ayrılacakları için üzüldüğünü gösteren en ufak bir ifade yoktu.
Böyle bir şeyi düşünmesi bile aptalcaydı. Fakat genç adamın kayıtsızlığı, o dudakların teninde nasıl gezindiğini, nefeslerinin birbirine nasıl karıştığını hatırlamasını engellemiyordu.
Hatıralarının içine gömülerek ellerini kucağında sımsıkı kenetledi. Bu duyguyu tekrar yaşayabilecek miydi? Sevdiği adamın kollarında olabilecek miydi acaba? Ona aşıktı, bu doğruydu. Bu yakıcı, baş döndürücü his yalnızca bedensel bir arzu değil, gerçek aşktı.
Genç adamı sonsuza dek sevecekti. Girdikleri bahsin sonucu ne olursa olsun bu gerçeği değiştiremezdi. Başını çevirerek dışarı bakmaya başladı.
Önlerinde sadece tek bir gece kalmıştı. Sokak lambalarının ışıklarıyla aydınlanan bu gece ...
Geçidin yapılacağı ana caddeye yaklaştıklarında genç adam arabayı park ederek ona döndü.
Buradan sonra yürüyeceğiz, dedi. Başka çare yok.
Geçit başladığında Megan nefesinin kesildiğini hissetti. Daha önce hiç bu kadar güzel bir şey, görmemişti. Duygularını dizginlemekten vazgeçen genç kadın, rengarenk giysiler içindeki kalabalık kendilerine yaklaştığında gözyaşlarını güç tutabiliyordu.
Genç adam kalabalığın gürültüsünden kendisini duymasa da, duygu yüklü bir sesle yavaşça onun ismini fısıldadı. Karşısında, hayatında gördüğü en güzel görüntüler vardı. Göstericiler, yukarı kaldırdıkları altın alevler saçan meşaleleri salladıklarında, ortaya eşsiz güzellikte bir manzara çıkmıştı. Cadde birkaç dakika içinde bambaşka bir havaya bürünmüştü. Karanlık yerini ışıkların dans ettiği bir düş alemine bırakmıştı sanki.
Bana bir şeyler atabilir miydiniz, efendim? Babasının omuzlarında töreni seyretmekte olan küçük bir çocuğun sesi, gecenin soğuk havasını doldurmuştu. Bozuk paralar ve binlerce incik boncuk bir yağmur gibi başlarından
aşağı dökülmeye başladı. Paraların ayaklarının dibine döküldüğünü hayal meyal görüyordu Megan.

Kalabalıktan önce davranarak eğilip altın gibi parlayan madeni paraları aldı ve oğlanın küçücük avuçlarına bıraktı.
Çocuğun babası genç kadına teşekkür ediyordu, küçük çocuğun mutluluk dolu gülümseyişi Megan için en güzel ödüldü. Bütün bunların küçük bir çocuğun dünyasında ne demek olduğunu çok iyi .anlıyordu. Bu gece kendisi de küçük bir çocuk gibi hissediyordu çünkü.
Ve şimdi de, genç, güzel hanım için ... Ford'un ellerini omuzlarında hissettiğinde gülümseyerek ona döndü. Bir kez daha nefesi kesilmişti. Alevlerin ışığında genç adamın yüzü altın bir heykel gibiydi. Ateş saçan gözlerle genç kadına bakıyordu. Uzanarak elindeki renkli boncuklardan yapılmış kolyeleri birer birer boynuna takmaya başladı. Her biri gökkuşağının renklerini taşıyan bir sürü kolye elbisesinin üzerinde ışıldıyordu.
Benim için mi? Gözleri tıpkı küçük çocuğunkiler gibi parlıyordu. Bu kadar çok incik boncuğu bir anda nasıl toplayabilmişti? Bir başka zaman ve yerde, sıradan takılardan başka bir şey olmayan bu incik boncuklar, bu gece paha biçilmez yakut ve zümrüt dizileri gibiydi. Etrafındaki diğer kadınların bakışları kendisini bir prenses gibi hissetmesine neden oluyordu.
Bu geceyi hayatı boyunca hatırlayacağını biliyordu Megan. Siyah kadife bluzunun üzerinde rengarenk sıralar halinde dizili boncuklara parmaklarıyla dokundu. 'Çok beğendim, Ford. Daha önceki gösterilerde hiçbir şey yakalayamamıştım. Nasıl görünüyorum?
Genç adam elini boncukların üzerinde gezdirirken gülümsememişti. Parlıyorlar, dedi yavaş bir sesle. Sen de gözlerimi alıyorsun, Megan. Parmakları, kolyelerin göğsünün üzerinde son bulduğu noktada buluştu. Kalbinin onun ellerinin altında çılgınca attığını ve genç adamın bunu hissettiğini biliyordu Megan.
Genç adamın bakışları bir an bile gözlerinden ayrılmamıştı. Kalabalık uzaklaşmıştı. Fakat meşalelerin alevlerinden dökülen ışık onu bir hale gibi kuşatıyordu. Bu anın sonsuza dek sürmesini istercesine nefesini tuturak bekledi.
Bu olanaksızdı elbette. Göstericilerin attıkları boncuklardan bir şeyler kapma telaşındaki genç bir kadın kahkahalar atarak aralarına girdiğinde, büyü bozulmuştu. Megan hafifçe sendeledi. Dengesini bulmayı başardığında kalabalığın gürültüsü yeniden kulaklarını doldurdu.
Affedersiniz, dedi genç kadın. Elleri kolyelerle doluydu. Özür dileyen bir tavırla gülümseyerek, Bunlardan birkaç tane almak zorundaydım. Görüyorum ki siz de şanslıymışsınız.
Megan başıyla onaylayarak ona gülümsedi. Öfkelenmemesi, bu geceki tek prensesin kendisi olmadığını unutmaması gerekiyordu. Müzik ve ışıkların onu etkilemesine izin vermemeliydi. Gece yarısı olduğunda her şey sona erecekti.

İşte, Comus göründü. Ford parmağıyla parlak giysiler içindeki kalabalığın yaklaşmaşka olduğu noktayı gösterdi.
Comus, yani o gece için seçtikleri Eğlence Tanrısı göründüğünde kalabalıktan neşe dolu bir uğultu yükseldi. Göstericilerin omuzlarında bir tahterevanın üzerinde oturmakta olan maskeli tanrı, kalabalığı selamlamak için başını sağa sola salladıkça, başlığındaki beyaz tüyler dalgalanıyordu.
Onuruna verilen baloya gidiyor, dedi genç adam sesini duyurmak için Megan'a doğru eğilirken. Sen de gitmek ister miydin?
Megan kulaklarına inanamıyordu. Comus'un balosuna gitmek mi? Bu baloya bilet bulmak neredeyse olanaksızdı.
Ne? diye sordu kaşlarını çatarak. yanlış duymuş olmalıydı.
Ford elini cebine sokarak iki bilet çıkardı. Balo. Gitmek ister miydin diye sormuştum.
Ne diyeceğini bilemiyordu. Bu hayatında sadece bir kez karşılaşabileceği bir şanstı. Bu baloya yalnızca yüksek sınıftan insanlar gidebilirdi.
Dalgın gözlerle biletlere bakıp, dudaklarını ısırarak düşünmeye başladı.
Bunun hiçbir zaman düşleri arasında olmadığını ona nasıl açıklayacaktı?
Aslında genç adamla karşılaşıncaya kadar, 'yüksek sosyete' aklına bile gelmemişti. Kendi yaşamı ve arkadaşlarıyla çok mutluydu.
Onunla birlikte sıradan bir restoranda istridye yiyerek orkestranın çaldığı müziği dinlemeyi tercih ettiğini anlaması çok zordu ..
Kararın nedir? Genç kadına sarıldığında sesi alaylıydı. Gitmek istiyor musun, yoksa iste miyor musun?
Megan çekingen bir sesle, Hayır. dedi. Kelimeler dudaklarından döküldüğü anda, ne kadar bencil davrandığını anlamıştı. Kendi isteksizliği yüzünden genç adamın bu fırsatı kaçırmasına izin veremezdi. Kendisi her ne kadar dışında olursa olsun, genç adam bu dünyanın bir parçasıydı. Ama senin için önemliyse, gitmeye hazırım ...
Ford'un gülerek biletleri havaya fırlattığını gördüğünde, şaşkınlıktan neredeyse küçük dilini yutacaktı. Biletler daha havadayken kapışılmıştı.
Tanrıya şükür. dedi Ford. Bunu söylemeni ne kadar istediğimi bilemezsin.
Genç kadını elini tutarak onu kalabalıktan uzaklaştırdı.Omzunun üzerinden, Çok daha iyi bir fikrim var, dedi. Genç adam bir çocuk gibi. heyecanlıydı.
Megan elinden geldiğince hızlı yürüyerek onu takip etmeye çalıştı.
Kalabalığın arasında yollarını bulmaya çalışırlarken, uzun kadife eteğinin bacaklarının etrafına dolandığını hissediyordu.
Hava buz gibi olmuştu. Ford'a yetişmeye çalışırken soğuktan yanakları kıpkırmızı kesilmişti. Kanal Sokağı'nı çabucak geçip Bourbon Sokağı'na geldiklerinde adımlarını yavaşlattılar. Karşılarındaki görüntü genç adamın elini sıkıca kavramasına neden olmuştu. Her kapının ardından müzik seslerinin yükseldiği bu sokakta ayrı bir sihir hüküm sürüyordu. Müzik sesleri birbirine karışarak kulağı rahatsız eden bir gürültü oluşturuyor, neon

ışıkları çılgınca yanıp sönüyordu. Korkunç bir hayal kırıklığına uğramıştı. Kahkahayla içkinin erotik karışımı değildi onun beklediği şey. Yoksa genç adam onun bu dünyaya ait olduğunu mu düşünüyor du?
Sonunda nefesinin normale döndüğünü fark etti.
Ford genç kadını elinden tutarak, ara sokaklardan birinde, gölgelerin arasında bir köşeye götürdü onu. Burada Bourbon Sokağı'nın gürültüsü kaybolmuş, huzur dolu bir sessizlik hüküm sürmeye başlamıştı. Genç adam onu, daha önce hiç görmediği sessiz, loş ışıklarla aydınlatılmış bir restorana getirmişti. Burası gerçekten mükemmel bir yerdi. Üç aslan başının çevrelediği bir fıskiyenin etrafında halka oluşturan masalarda sadece altı yedi müşteri vardı. Gözlerden uzak olan bu küçük ve sevimli köşe, Mardi Gras'ın tipik atmosferine uymuyordu, fakat Megan büyülenmiş gibiydi.
Sessizce gülümseyerek, antik oymalı demir sandalyeye oturdu. Çevresindeki güzelliği içine sindirmeye çalışıyordu. Eski tuğla duvarları saran asmalar, ayın ışında gümüş gibi parlıyordu. Arkalarında sessizce şırıldayan fıskiye su değil de sanki esrarengiz, sihirli bir iksir püskürtüyor gibiydi.
Ford ikisinin de siparişlerini verdi. Megan onun ne ısmarladığını duymamıştı bile. Garson yemeklerini getirdiğinde ne yediğinin farkında bile değildi. Yediğinin çok lezzetli olduğunu biliyordu, ancak aklı tamamen genç adamdaydı.
Daha sonra önemsiz, küçük şeylerden konuştuklarını ve kendileri hakkında birkaç ufak bilgi verdiklerini, hüzünlü ya da komik öyküler anlattıklarını hatırlayacaktı. Kahkahaları yalnız kendilerinin duyabileceği kadar yavaş ve huzur doluydu. Elleri sanki birbirlerini daha yakından, tanımak istiyorlarmış gibi masanın üzerinde kenetlenmişti.
Yemeklerini bitirdiklerinde, genç kadın öne eğilerek çenesini eline yasladı. Ne kadar mükemmel bir yer. diye mırıldandı. Havada bir sis bulutu gibi dolaşan hafif müzik sesi onları dış dünyadan ayırıyordu. Sanki hiç kimsenin bilmediği gizli bir dünyadaymışız gibi.
Genç adam gülümseyerek baş parmağıyla Megan'ın avucunu hafifçe okşadı. Daha önce buraya gelmemiş miydin?
Çevresine bakınıp sanki bir rüyadaymış gibi başını salladı. Hayır. Burayı nasıl olup da bilmediğime şaşıyorum. Bütün hayatım boyunca New Orleans'da yaşadım ve bu harika yeri daha yeni öğr eniyorum.
Hayatın boyunca mı? Öne doğru eğildiğinde yüzü gölgelerin arasında kalmıştı. Fakat yalnızca beş yıldır Natalie'yle çalışıyordun. Doğduğun yerin burası olmadığını sanıyordum. Peki ailen? Onlar da burada mı yaşıyor?"
Genç kadın farkında olmadan elini onun baskısından
kurtarmaya çalıştı. Sırrını kendisine saklamak, düşünceleriyle baş başa kalmak istiyordu. Ancak genç adamın parmakları mengene gibiydi.

Annem öldü, dedi dikkatli bir şekilde. Genç adamın parmaklarının baskısı giderek artıyordu. Ben çok küçükken öldü. Burada, New Orleans'da bir rahibe okulunda yatılı öğrenci olarak büyüdüm.

Genç adam ellerini sıkarak, "Peki ya baban? diye sordu.

Megan başını eğerek birbirine kenetlenmiş ellerine baktı.Elleri sanki birbirinin içinde kaybolmuş gibiydi. Bu büyülü gecede, ona gerçeği anlatmanın hiçbir tehlikesi olamazdı.

O da öldü.

Ford'un gözleri karanlıkta ışıl ışıl parlıyordu. Başını eğerek genç kadının eline hafif bir öpücük kondurdu. Çok üzgünüm, dedi yavaşça. Bu senin için çok zor olmalı. Anlatmak zorunda değilsin.

Başını iki yana sallayarak, Hayır, dedi. Sanırım sana her şeyi açıklamanın zamanı geldi artık. Hatta geç bile kaldım. Aslında ilk karşılaştığımızda anlatmalıydım, belki de Natalie'ye de anlatmış olmam gerekirdi. Babamın öldüğünü ben de yıllar sonra öğrendim. Daha önce babamın kim olduğunu bile bilmiyordum. Sen onu benden daha iyi tanıyorsun. .

Genç adam aniden geri çekildi. Kaşlarını çatarak,

Ne? diye sordu. Parmaklarının baskısı o kadar artmıştı ki, genç kadın yüzünü acıyla buruşturdu. Kimi daha iyi tanıyorum?

Ford'un sesindeki korkunç ifade kalbini acıyla doldurmuştu. Gerçeği anlattığında fazla bir tepki göstermeyeceğini, aralarında yetiştikleri farklı çevreleri ve geçmişlerini önemsiz kılacak güçlü bir bağın var olduğunu düşünmüştü. Ama bir kez daha yanılmıştı işte. Geriye dönüşü olmayan, umutsuz bir yanılgıydı bu. Kalbindeki acı büyüyüp tüm benliğini sardığında, Babamı demek istiyordum. Patrick Kelly'yi dedi.

Ford'un gözleri kısılmıştı. Tanrım! Şimdi senin Patrick Kelly'nin kızı olduğuna inanmamı mı bekliyorsun? Fakat bunun anlamı ... Elinin sert bir hareketiyle bu fikri kafasından uzaklaştırarak, Saçmalıktan başka bir şey değil bu. Onu çok iyi tanırdım, çocukluğumdan beri. Babamın ortağıydı. Bu mümkün değil." de di.

Senden hiçbir şeye inanmanı istemiyorum ben.

Genç kadın öfkeyle titriyordu. Sesini yükseltmemeye çalışarak, Neye inandığın umrurumda değil. Sana bunu neden anlattığımı da bilmiyorum. Böyle düşüneceğini önceden bilmeliydim.

Hey, sakin ol. Sadece Patrick Kelly'yi tanıdığımı ve onun böyle bir şey yapacak biri olmadığını söylemeye çalışıyordum.

Megan karanlıkta birer hançer gibi parlayan gözlerle ona baktı. Nasıl bir şey? Baba olmak gibi mi? Yoksa New Orleans'lı bir 'hiç'le ateşli bir ilişki yaşamak gibi mi? Sen bu gerçeği herkesten iyi bilmeliydin oysa!

Genç adam başını sabırsız bir şekilde salladı. Lafı ağzıma tıkamaktan vazgeç, Megan. Sadece Kelly'nin varlığını kabul etmeyeceği bir çocuğa asla sahip olamayacağını söylemek istedim. Kelly hayatımda gördüğüm en nazik, en

şefkatli babaydı. Sana söyledim. Onu iyi tanırdım. Eğer bir başka çocuğu daha olsaydı, mutlaka bu konuda bir şeyler yapardı.
Genç kadın midesinin yanmaya başladığını hissetti.
Yediği nefis akşam yemeği şimdi midesini altüst ediyordu. Yo, bu konuda bir şeyler yaptı tabii. Okul masraflarımı ve yatakhane ücretimi ödüyordu. Öyle görünüyor ki bu kadarını yeterli görmüştü. Bir şey daha var, ödemeleri daima zamanında yapardı.
Megan, yeter artık! dedi Ford sert bir sesle sözünü keserek. Annenin sana neden babanın Patrick Kelly ol-duğunu söylediğini bilmiyorum, fakat...
Bunu annem söylemedi. Gerçeği özel bir dedektiften öğrendim. Babamın izini bulması uzun sürmedi. Sadece çeklerin gönderilmiş oldukları yeri keşfetmesi yeterli oldu. Onları nasıl ele geçirdiğini bilmiyorum. Fakat gönderenin Petrick Kelly olduğu kesindi. New York, Chadbourne and Kelly'den Patrick James Kelly.
Ford uzun parmaklarını simsiyah saçlarından geçirdi. Çok öfkeli olduğu belliydi. Anlayamıyorum, diye mırıldandı kendi kendine konuşur gibi. Ama bu olanaksız. Patrick asla ... eğer senin gerçekten kızı olduğuna inansaydı...
Genç kadın artık öfkesini kontrol edemiyordu. Sandalyesini hızla geriye çekerek ayağa kalktı.
Oh, elbette, diye bağırdı acı bir sesle. Yalan söyleyen annem sence, öyle değil mi? Sayın Mr. Kelly değil. İstediğiniz her şeyi elde edersiniz siz. Bunu yaparken de karşınızdaki insanın neler hissettiğinin hiçbir önemi yoktur. İşler zorlaştığındaysa, malikanelerinize, karılarınıza ve nişanlılarınıza dönersiniz ...
Nefes nefeseydi. Güçlükle derin bir nefes aldı. İyi öyleyse! Yaşamımdan defol! Artık çirkin, bencil oyunlarını istemiyorum. Ve seni özleyeceğim gibi bir düşünceye kapılma sakın Patrick Kelly olmadan her şey çok güzeldi ve sen olmadan da yaşam devam edecek!
Genç adamın kendisini durdurmak için uzattığı elini iterek arkasını döndü ve koşarak caddeye çıktı. Hiçbir şey görmeden ışıklara ve müziğin geldiği tarafa doğru koşmaya başladı. Ford'un arkasından gelip gelmediğini bilmiyordu. Umurunda da değildi. Sadece koşmak, ondan uzaklaşmak istiyordu.
Farkında olmadan sığınağına, Memory Lane'e doğru gidiyordu. Çanlar sustuğunda genç kadın köşeyi henüz dönmüştü.
İlk önce gözyaşlarının kendisini yanıltlığını sandı.
Pencereden süzülen kıpkırmızı ışık, dumanlar ...
Kalbinin gümbürtüsünü kulaklarında duymasına rağmen, bacaklarının buz kestiğini hissetti. Memory Lane yanıyordu.
BÖLÜM ON
Tereddütü sadece bir an sürdü. Dumanın keskin kokusu genzine dolduğunda, daha fazla düşünmeden hızla ileri atılmıştı.

Yo, hayır! Tanrım, hayır! Bu sözleri içinden mi, yoksa yüksek sesle mi söylediğinin farkında değildi. O anda duyduğu tek şey yangının çıtırdayan, insanın ruhuna işleyen korkunç ıslığıydı.
Yangın birkaç dakika önce çıkmış olmalıydı. Yaklaşan bir siren sesi duymak amacıyla kulak kabarttı. Ancak tek duyabildiği yangının çıtırtılarıydı. Şans eseri yoldan geçmekte olan birkaç kişi ne olup bittiğini anlayabilmek için merakla durmuşlardı.
Genç kadın umutsuz, acı dolu bir sesle, Lütfen, diye haykırdı. Lütfen biriniz itfaiyeye haber verin. Acele edin, ne olur.
Kalabalığın içinden biri koşarak uzaklaştı. Ancak diğerleri oldukları yerde kalarak Megan'ın kapıya doğru atılmasını seyrediyorlardı. Genç kadın pencereden, içerdeki kalın duman tabakasının ve alevleri görebiliyordu. Fakat neyin ya da dükkanın hangi bölümünün yanmakta olduğunu kestirmesi imkansızdı. Belki de yangın henüz çok ilerlememişti.
Lütfen, Tanrım. Zamanında yetişmeme izin ver...
Uzanarak kapı kolunu kavradı. Elini yakan sıcaklık hızla geriye sıçramasına neden olmuştu.
Ancak kapı bütün ,çabalarına rağmen açılmıyordu.
Gözlerini açtığında, kalabalığı yararak ilerleyen uzun boylu birini görmüştü. Genç kadın öfke ve umutsuzlukla bir kez daha kapıya yüklendi, fakat yeterince güçlü değildi. Tanrım, ne olur içeri girebilmeme izin ver. diye inledi.
Çıldırdın mı sen, Megan? O kapıya dokunma sakın.
Ford'un öfkeden çakmak çakmak olmuş gözlerinde, alevlerin kızıllığını görebiliyordu. Yangın giderek büyüyordu. Kendisini durdurmaya nasıl cesaret edebilirdi?
Genç kadın sıkılı dişlerinin arasından, Geri çekil, diye homurdandı. içeri girmek zorundayım. Her şey yanıyor. Girmem lazım lütfen ... lütfen, Ford, bırak da içeri gireyim.
Genç adam yüzünde karanlık bir ifadeyle Megan'ın elini kapıdan koparırcasına söküp almıştı.
Kendine gel, Megan. Bu işi itfaiyeye bırak. Yakında burada olurlar.
Genç kadın tükürürcesine, O zamana kadar herşey kül olur, dedi. Yangını söndürmek için su püskürttüklerinde her şey mahvolacak,içerdekileri kurtarmalıyım, Ford. Tek çare bu. Yoksa ... Sesi gittikçe alçalarak bir fısıltıya dönüşmüştü. Her şeyi kaybedebiliriz.
Hayır, dedi genç adam.Sesi ikna edici bir tondaydı, fakat kapıya dayadığı eli yerinden kıpırdamamıştı. Her şeyi sigortalamıştım, unuttun mu? Hatta sonra sigorta miktarını artırmıştım. Tek kuruş bile kaybın olmayacak Megan duyduklarına inanamayarak genç adama bakakaldı.
Para, ha? Bunun parayla ilgili olduğunu mu düşünüyorsun? Onu tokatlamak istiyordu. Ancak tüm enerjisini kolunu genç adamın parmaklarının

kıskacından kurtarmaya harcamalıydı. Lanet olası parayı düşündüğüm yok benim. dedi genç adamın bedeninin oluşturduğu duvarı aşmak isterken. Orada yanan para değil. Sana kazanç sağlayacak şeylerden biri de değil. Orada yanan insanların anıları, tarih ... Aman Tanrım, günlükde orada!
Genç adamın kollarından kurtulmaya çalışarak başını kaldırıp ona baktı. Ondan kurtulabileceğini düşünmesi aptallıktan başka bir şey değildi. Yüzünde kaya gibi sert bir ifadeyle kendisine bakıyordu.
Ölebilirsin, Megan. Oradaki birkaç kağıt parçasını kurtarmak için ölmeye değer mi?
Gözyaşları ve boğazına kaçan duman yüzünden güçlükle konuşarak, Tanrım, neden seninle konuşarak zaman kaybediyorum ki? dedi acıyla. Gözyaşları yanaklarından süzülüyordu. Ne demek istediğim hakkında hiçbir fikrin yok, değil mi? Keşke içeride biraz para olsaydı. O zaman burada beni durdurmaya çalışmazdın. Kendin girerdin içeri. Paranı kurtarmak için. Acıdan keskinleşen bir sesle, Para! Senin için değeri olan tek şey bu, öyle değil mi? diye sordu.
Genç adamın şakağında bir damar atmaya başlamıştı. Megan bir an onun kendisine vuracağını sandı. Fakat bu umurunda bile değildi o anda. Tek düşündüğü kapının gerisindeki her şeyi yutan alevlerdi. Elinin altındaki kapının giderek ısınmaya başladığını hissediyordu. Oysa geçmiş o kadar hassas bir şeydi ki.
Seyircilerin arasından tanıdık bir ses duydu. Megan, bana birisi telefon edip yangın çıktığını haber verdi." Evans! Şükürler olsun. Ford nazik olma gereğini bile duymadan onu omuzlarından tutarak Harry'ye doğru itti. Hazırlıksız yakalanan genç kadın sendeleyerek genç adamın kollarının arasına düşmüştü.
Onu sıkı tut, Evans. Kendinde değil... İçeri girmeye çalışıyor. Ford'un sert sesini duyunca Harry'nin kolları otomatik bir hareketle Megan'ın boynuna dolanmıştı. Genç kadın, kapana kısıldığını hissetti. Ne yaparsan yap, ama içeri girmesine engel ol.
Tanrım, ondan ne kadar nefret ediyordu! Harry'nin kollarında çırpınarak, Bırak beni! diye bağırdı.
Megan, yapamam, dedi Harry şaşkın bir tonla. Gerçekten o alevlerin içine dalmayı düşünmüyordun, değil mi? İtfaiye neredeyse burada olur. Ford'un alevlerin arasına girdiğini görünce dehşetle haykırdı genç adam. Chadbourne, Tanrım ne .
Megan hızla arkasına döndüğünde, Ford'un paltosunu başının üzerinde tutarak alevlerin arasında kaybolduğunu gördü. Duyduğu dehşetten bacaklarının titremeye başladığını hissediyordu.
Ford, hayır! Kapı açıldığında, durumun ne kadar ümitsiz olduğunu fark etti. Sanki dev bir canavarın ağzına bakıyor gibiydi. Alevlerin sıcaklığı yüzüne vuruyordu.
Oh, Ford, diye fısıldadı. Ford, hayır.

Kapıyı açıp içeri girmek istediğinde genç adam da böyle mi hissetmişti acaba? Onun da kalbi böylesine korku ve acıyla dolmuş muydu? Birkaç eski kağıt parçası yüzünden bütün geleceğini kaybetme düşüncesiyle dayanılmaz bir acı duymuş muydu? Her yer karanlığa gömülürken, yaklaşan bir siren sesi duydu.
Kuşların sesini duyduğunda bir an kulaklarına inanamadı.
Fakat şaşırması için hiçbir neden yoktu aslında. Güneşli, pırıl pırıl bir sabahtı ve bu kadarı da kuşlar için yeterliydi. Memory Lane'den geriye bir avuç kül yığını kalmış olması ya da Natalie'nin sütunlu antika yatağında kendini bilmeden yatan adamın varlığı kuşlar için bir şey ifade etmiyordu.
Pencereden ıssız bahçeye bakarken kendisini şanslı sayması gerektiğini düşündü. Memory Lane'deki her şey bir kül yığını haline gelmişti, fakat itfaiyeciler yangını birkaç yüzyıllık binaya yayılmadan söndürmeyi başarmışlardı.
En önemlisi, Ford'u kurtaracak zamanı bulabilmişlerdi. Pencere alevlerin sıcaklığına dayanamayarak patladığında, büyük masayı devrilerek genç adamın altında kalmasına neden olmuştu. Genç kadın evine dönüp banyo yaptıktan ve yatağına yattıktan sonra, Harry ona Ford'un sedyeyle dışarı çıkarılırken bir an kendine geldiğini söyledi. Dumandan is içinde kalmış yüzü acıyla kasılmıştı. Söyleyebildiği tek şey, Ona bulamadığımı söyleyin. olmuştu.
Genç adamın ne demek istediğini çok iyi biliyordu.
Bulamadığı şey günlüktü. Kalbini büyük bir acının kapladığını hissetti. Ne kadar aptallık etmişti! Genç adamın bu kadar kızgın olmasına şaşırmıyordu. Ford'un alevlerin arasında kaybolduğunu gördüğü ana kadar fark edemediği gerçeği, o çok önceden biliyordu. Geçmişin geleceği mahvetmesine izin vermemeliydi. Bu gerçeği genç kadının da görmesini istemişti, ama o bundan inatla kaçmıştı.
Elini boğazına götürerek güçlükle yutkundu. Evet, bir aptal gibi burnunun dibindeki gerçeği görememişti. Artık her şey için çok geçti, ama genç adama gidip bu kadar bencil ve aptalca davrandığı için özür dileyecekti. Ford'un Krista'yı ona tercih ermesi son derece doğaldı. Megan, kendisini hiç de hoş olmayan bu gerçekle yüzleşmeye zorladı. Bu tercih, sosyal durumlarıyla pek ilgili olamazdı. Megan kuşkulu ve çekingen davranırken, Krista neşeli ve güvenilirdi. Megan bildiğinden şaşmazdı, fakat Krista her zaman affetmeye hazırdı. Megan geçmişe karşı öfke doluyken, Krista geleceğe umutla bakıyordu.
Ellerini utançla yüzüne kapadı. Her şeyi ne kadar içinden çıkılmaz hale getirmişti! Becky bu sabah telefon edip yangın çıkmadan önce bahsi kazandığını haber verdiğinde, bu zafer de kendisi için Memory Lane gibi bir kül yığınından başka bir şey değildi artık. Mr. Hamilton verdiği siparişler için

büyük miktarda ön ödeme yapmış, Megan bahsi kazanmıştı. Fakat artık her şeyini kaybettiğini biliyordu.

Şimdi bir hanımefendi gibi davranarak günlüğünü kurtarmaya çalıştığı için ondan özür dilemeliydi. Vakit öğleyi geçmişti ve sabalı geçerken uğrayıp nasıl olduğunu soramamıştı.

Mutfak kapısında bir an, duraksadı. Belki de artık burada istenmiyordu. Eğer genç adam daha önce ondan nefret etmediyse bile, artık etmesi için pek çok nedeni vardı. Ama şansını denemek zorundaydı. Kendisini geri çevireceğini bilse bile, sağduyusu bunu yapması gerektiğini söylüyordu.

Kapıya hafifçe vurarak bekledi. Genç adamı uyandırmak istemiyordu. Bütün bir geceyi pişmanlık duyarak uykusuz geçirmiş olması, onun da ...

Megan, geldiğine çok sevindim. Krista kapıyı açıp onu görünce içten bir tavırla kucaklamıştı. Ben de seni çağırmaya geliyordum. Ford'u görmeye geldin, öyle değil mi? Ne kadar sevindim bilsen.

Megan'ı içeriye davet etti. Genç kadın holden kapının önündeki bavulları görebiliyordu. Krista'nın hüzün dolu mavi gözleri onun baktığı yeri fark etmişti.

Oh, bavullarım. Gördüğün gibi, ben de ayrılmak üzereydim. Taksi neredeyse gelir. Fakat onu böyle bırakıp gitmeyi hiç istemiyorum. Sinirleri çok bozuk. Bazen gerçekten çekilmez oluyor ve şimdi böyle anlarından birinde. Kolu gerçekten çok acı veriyor olmalı.

Ön kapıdan bir korna sesi duyulduğunda, Krista endişeyle kaşlarını çattı. İşte taksi geldi bile. Eğer acele etmezsem uçağımı kaçırabilirim. Birkaç gün daha kalabileceğimi söylediğimde bana nasıl gürlediğini duymalıydın. Bir de sen şansını dene bakalım.

Megan kaçma isteğini güçlükle bastırarak, şüpheli bir sesle, Deneyeceğim, dedi. 'Ejderha'nın ağzından alevler saçarak her an merdivenlerden inebileceği korkusuyla o tarafa baktı. Beni görmek istediğini söyledi mi peki?

İstemek mi? Krista bavullardan birini alarak kapıya koştu. Ne demek istiyorsun? Mutluluktan kendini kaybedeceğinden eminim. Şey ...

Megan'a dönerek sırıttı. Belki bunu yapmayabilir. Şu an böyle bir şey için çok kızgın, fakat senin bu konuda bir şeyler yapacağından eminim. İkiniz birbirinizi çok iyi anlıyorsunuz.

Krista kapıdan çıkarken yüzünde utangaç bir gülümsemeyle ona döndü.

Megan ... Sanırım bundan böyle birbirimizi sık sık göreceğiz. Sen ve Ford bir araya gelince ... Neyse, her şeyin yoluna gireceğinden eminim ben. Durumun çok karışık olduğunu biliyorum. O kadar çok şey oldu ki ... Esrarengiz bir ifadeyle gülümsedi. Ama ona sana anlatmasını söyledim. Ne olursa olsun dost olduğumuzu unutma.

Krista'nın gülümsemesi mutluluğunu belli ediyordu.

Genç kadının bunların nedenini tahmin etmesi hiç de zor olmadı. Krista ve Ford aralarında bir tür anlaşma

yapmış olmalıydılar. Yoksa bu beraberliklerini resmileştirecekleri anlamına mı geliyordu? Ama karışıklık bunun neresindeydi?
Hem Krista neden Ford'un her şeyi Megan'a açıklamasını istemişti?
Boğazının tıkandığını hissetti. Yoksa genç adam aralarındaki çekimi ve tüm olanları itiraf mı etmişti? Eğer öyleyse, Krista durumu büyük bir soğukkanlılıkla karşılıyordu doğrusu. Ford ona, artık Megan'ın bir tehlike olmadığını söylemiş olmalıydı.
Kalbi göğsünde bir taş gibi ağırlaşmıştı, ancak dudaklarına küçük bir gülümseme kondurmayı başararak Krista'ya döndü.
Teşekkürler, Krista. Her zaman dost olacağımızdan eminim. dedi. Kendi kalbindeki acıya rağmen, Krista'nın yüzündeki gerilimi silmek istiyordu. Genç kadını gerçekten çok sevmişti.
Hemen uçağına yetiş ve buradaki hiçbir şey için de üzülme. Sana söz veriyorum, yolculuk edebilecek duruma gelir gelmez New York'ta olacaktır. Merdivenleri inip taksiye binmeden önce genç kadını bir kez daha sevgiyle kucaklamıştı.
Krista gittikten sonra bir süre olduğu yerde kalarak cesaretini toplamaya çalıştı.Yüzündeki bu umutsuzluk dolu ifadeyle genç adamın yanına gidemezdi. Kendisini tıpkı aylar önce, doktorların teşhisi nin ne kadar umutsuz olduğunu Natalie'ye nasıl söyleyeceğini düşünerek, çaresizlik içinde beklediği günkü gibi hissediyordu.
Ancak bu sefer durumu ümitsiz olan Megan'ın kendisiydi. Eğer Ford ve Krista evleneceklerse, beklenmedik sevgisi rüzgarla gelen bir tohum gibi yeşermeyecekti asla. O gece genç adamın kollarındayken, açan tomurcuk elinde kalan tek şeydi.
Korkuluğu kavrayarak merdivenlerden çıkmaya başladı. Şu anda bütün istediği bacaklarının tüm gücüyle olabildiğince uzağa kaçmaktı.Fakat Ford'u bu kadar sevdiği ve Krista kardeşi olduğu için, onlara mutluluklar dilemeliydi. Yüzündeki gülümsemeyi kaybetmemek için harcadığı çabadan, burun delikleri açılıp kapanmaktaydı. 'Teşekkür ederim, en iyi dileklerimle, üzgünüm ve hoşçakal.' Bunları söylemek çok güçtü.
İlk önce genç adamın uyuduğunu düşünerek kapıda bir an duraksadı.Kalbi göğüs kafesinde çılgınca çarpıyordu. Ford yüzü pencereye dönük olarak yatıyordu.
Yatağın tümünü kaplayan vücudu örtülerin üzerindeydi. Üzerinde solmuş bir kot pantolondan başka bir şey yoktu. Gözleri genç adamın kaslı ve geniş göğsüne takıldı. Bir kolu ışıktan korunmak istercesine gözlerinin üzerindeydi. Diğer koluna baktığında yüreğinin ağzına geldiğini hissetti. Bu kol beyaz bir alçının içindeydi. İçinde karmakarışık duyguların çarpıştığını hissediyordu. Korku, arzu, şükran ve acıma ... Bu karmaşanın etkisiyle titrememek için kendisini zorladı.

Odada birinin varlığını hisseden genç adam ona doğru dönerek gözlerini kırpıştırdı;
Kris?"
Benim, Megan, dedi boğuk bir sesle. Ona doğru yaklaşarak, Krista gitti. diye devam etti.
Genç adamın yüzünde dün geceki yangından kalan izleri gördüğünde dehşetle içini çekti. Yüzünün her tarafı kesikler ve sıyrıklarla doluydu. Sağ gözünün üstünde koyu bir morluk vardı.
Bir an bile düşünmeksizin, Oh, Ford! diye bağırdı.
Yüzün! Canın çok yanıyor mu?
Yalnızca güldüğüm zaman. Dudaklarında acı bir gülümseme vardı. Ama önemli değil.. Bugün hiç gülmedim nasıl olsa.
Genç adamın yattığı yere yaklaşarak yüzündeki yaraları incelemeye başladı. Ciddi bir yarası yoktu, fakat acı çektiği belliydi. Megan uzanıp bu sıyrıklara dokunmak istedi. Onu öperek...
Birden geri çekilerek derin bir nefes aldı.Genç adamın yüzünde yangının bırakmadığı bir iz görmüştü. Sağ yanağında pembe bir ruj lekesi vardı. Krista'nın birkaç dakika önce kibar bir ifadeyle gülümseyen dudakları gözlerinin önünden gitmiyordu.
Megan ellerini arkasında kavuşturdu. Bu iz, genç adamın Krista'ya ait olduğunu gösteren bir damga gibiydi. Genç adama asla yaklaşmamasını söyleyen bir damga ...
Ford, Bu sabah her şeyi öğrendim, diye devam etti. Becky telefon edip Krista'ya anlatmış. Seni kutlamalıyım, kazandın.
Megan ne söyleyeceğini bilemiyordu. İki ay boyunca hep bu anı beklemişli ... Buna rağmen içinde en küçük bir sevinç duymuyordu. Sadece o çok iyi tanıdığı acı dolu özlem vardı kalbinde.
Biliyorum. Tek söyleyebildiği bu olmuştu. Sesindeki bezgin tonu genç adam da fark etmişti.
Bütün söyleyeceğin bu mu? Yalnızca biliyorum!
Tek kaşını hafifçe kaldırarak devam etti. Megan, beni şaşırtıyorsun. Daha heyecanlı bir tepki göstereceğini umuyordum. Beni yendiğin için normal olarak kendinle gurur duymalıydın.
Genç kadın başını iki yana sallayarak yatağın yanından uzaklaşıp pencereye gitti.
Nasıl gurur duyabilirim ki? Dalgın gözlerle pencerenin hemen yanındaki ağacı seyrediyordu. Yangın Mr .. Hamilton'ın purosu yüzünden çıkmış. Bunu biliyor muydun? Söndürmeyi unutmuş olmalı. Başını çevirerek genç adama baktı. Sergiye geldiği zaman puro içmesine izin vermemem gerektiğini tahmin etmiştim. Fakat onu kırmayı göze alamadığımdan, bir şey söylemedim. Tek düşündüğüm ondan alacağım para ve şu lanet olası bahisti.

Gözüne dolan yaşları hissettiğinde tekrar başını çevirerek pencereden dışarıya bakmaya başladı. Gözyaşları yüzünden, rüzgarda dalgalanan yaprakları, yeşille mavinin bir karışımı olarak görüyordu. Yaşlar yanaklarından süzülmeye başladığında, görüşü tekrar berraklaşmıştı.

Nasıl gurur duymamı bekleyebilirsin ki? Çenesini yukarı kaldırdığında, yanaklarından süzülen gözyaşları kazağının yakasına damlamıştı. Güçsüzlüğüne rağmen sesi sert bir ifadeyle çıkıyordu. Hepsi bitti, her şey. Ve bütün bunlar benim suçum.

Arkasındaki yataktan gelen öfkeli homurdanmayı hafif bir hışırtı izlemişti. Arkasına döndüğünde genç adamın kalkmaya çalıştığını gördü. Harcadığı çabadan yüzü kasılmıştı.

Koşarak genç adamı tekrar yatırdı. Ford, hayır, dedi. Lütfen kalkmaya çalışma.

Ford homurdanarak yatağa uzandı. Öyleyse karşımda durup bu saçmalıkları anlatma. dedi. Sesinde kontrol edemediği bir acı vardı. Genç kadın Ford'un kırık kolunun dışında daha pek çok yerinin incinmiş olduğunu anladı. Üzerine düşen masa çok ağırdı. Yangın ve dumanlar giderek yaklaşırken, genç adamın bedeninin masanın altında yatan görüntüsü gözlerinin önüne gelince kalbinin durduğunu hissetti.

Ford tekrar homurdanarak, O züppe Hamilton buna dikkat etmeliydi. Her yerde 'Sigara İçilmez' işaretleri vardı. Sigara içen herkes böyle bir yerde dikkatli olmak gerektiğini bilir. Tanrı'nın cezası aptal. Sağlam koluyla uzanarak genç kadının parmaklarını bir mengene gibi kavradı. Kendini suçlaman anlamsız.

Elini ondan kurtararak birkaç adım geriledi. Bunu yapmak zorundaydı. Nabzının nasıl çılgınca attığını genç adamın anlamasını istemiyordu.

Neyse, artık bunun önemi yok, dedi Megan çabucak. Gözlerini ondan kaçırmıştı. Duyduğu acı gözbebeklerinin büyümesine neden olmuştu. Genç adamın gözlerindeki bu ifadeyi görmeye daha fazla dayanamayacaktı.

Sana kendi sıkıntılarımdan söz etmek için gelmedim buraya. Teşekkür etmek istiyordum. Günlüğü kurtarmak istediğini biliyorum. Bu tehlikeye atılmamalıydın, fakat sana teşekkür etmek istediğimi bilmelisin.

Genç adam öfke dolu bir ses çıkarmıştı. Teşekkür mü? diye sordu alaylı bir sesle. Ne için. Günlüğü bulamadım. Aslında en küçük bir kağıt parçasını bile kurtaramadım. Tek bir kartpostalı bile. Bana teşekkür etmen için hiçbir neden yok.

Bu sözlerden korunmak istercesine kollarını göğsünde kavuşturdu. Ama yine de teşekkür etmek istiyorum. dedi. Genç adamın tekrar öfkelenmesini istemiyordu.

Bunu yapman çok cesurca ve güzeldi...

Ford bir küfür savurup onun sözlerini böldü. Güçlükle nefes alarak vücudunu yarı oturur duruma getirmişti. Şimşekler saçan gözlerini ona çevirip, Yeter

artık!' dedi. Saçları yine alnına dökülmüştü. Göğsü hızla inip kalkıyordu. Beni bir kez sana patronluk taslamakla suçlamıştın, kahretsin! Şimdi de sen bana patronluk taslıyorsun! Cesur ve güzel öyle mi? Tanrım, ne korkunç sözcükler!
Üzgünüm. Gerçekten her şey için üzgündü. Her şeyi ne kadar içinden çıkılmaz bir duruma getirmişti.
Artık gitmeliydi. Ayaklarını güçlükle sürükleyerek kapıya yürüdü. Ama bütün benliğiyle geri dönmek, onun yanına gitmek istiyordu.
Artık dinlenmelisin. Memory Lane konusunda ne yapacağımızı yarın konuşuruz ...
Genç adam tükürürcesine, Konuşulacak hiçbir şey yok, dedi. Sigorta parasını aldıktan sonra her şeyi tekrar kuracaksın. Aldığım sigorta poliçesi bunun için gereken paranın tamamını karşılayacaktır. Biliyorum, oradaki eşyaları tekrar yerine koyman olanaksız, fakat yeni şeyler bulabilirsin. Bunu yap, Megan.
Genç kadın başını sallayarak, Hayır, yapabileceğimi sanmıyorum, dedi üzgün bir sesle. İddiayı benim kazandığımı söyleyemeyiz. Dükkandaki deftere kayıtlı eşyaların sağlam olması koşulunu koymuştun. Elimde iki ay öncekiyle aynı değerde mal yok. Gülümsemeye çalıştı. 'Son kez gözden geçirdiğimden beri kül yığınının değeri büyük ölçüde artmadıysa elbette.
Tekrar kapıya yürüdü. Işık genç adamın arkasından geliyor, yüzünü gölgelerin içinde bırakıyordu.
Söylediğim gibi, bunu yarın konuşuruz. diye söz lerini tamamladı. Genç adam acı içindeyken konunun detaylarına inmeye gerek yoktu. Ya da kendini ne zaman iyi hissedersen.
Artık genç adamın gözlerindeki pırıltıyı göremiyordu. Ford konuşmaya başladığında sesi buz gibiydi. Ve benim de söylediğim gibi, konuşacak hiçbir şey yok. Beni iyi dinle, Megan. Dün gece katedralin çanlarını duymamış olabilirsin, ama ben duydum. Yangın gece yarısından sonra başladı. O zaman bahsin süresi çoktan dolmuştu zaten.
Hayır, çanları duymuştu genç kadın. Dün gecenin tüm anıları sonsuza dek beynine kazınmıştı.
Neyse, göreceğiz. Sözlerinin anlamsız olduğunu biliyordu. Sanki yaramaz bir çocuğu yatıştırmak için söylenmiş gibiydiler. Ona gerçeği asla söyleyemezdi. Bu yüzden aklına gelen ilk sözler dudaklarından dökülmüştü.
Artık onunla çalışamayacağını ve burada kalamayacağını ona söyleyememişti. Ford, New York'a dönüp, Krista'yla muhteşem bir düğünle evlenerek eski yaşamına kaldığı yerden devam edecekti. O zaman burada ondan kalan hatıralarla yaşaması imkansızdı.
En küçük şeyler bile ona acı verecekti. Faturaları düzenlemek genç adamı ve onunla giriştiği rekabeti hatırlatacaktı. Yağmur yağdığında, duman kokusu duyduğunda ... Her şey onu hatırlatacaktı.

Hayır, bu şekilde yaşaması olanaksızdı. Genç adamın yaşamından kendisine sunacağı kırıntıları istemiyordu. Buna dayanamazdı. Yangın ona yeni bir başlangıç yapabilmesi için beklenmedik bir fırsat vermişti. Onu geçmişe bağlayan zincirler, Natalie'nin vasiyeti, dükkan, girdiği bahis, hepsi onu genç adama bağlayan zincirin halkalarıydı. Bu zincirler şimdi bir kül yığınına dönüşmüştü. Artık onu terk edebilecek gücü kendisinde bulmalıydı.
Çıkıp gitmeden önce dönüp genç adama son bir kez baktı. Genç adam sağlam kolunun üzerine dayanmış, ona bakıyordu. Gösterdiği çabanın onu çok yorduğu belliydi. Alnında ter damlacıkları oluşmuştu. Yaslandığı kolu eskisi kadar güçlü değildi. Genç adamın solgun yüzüne, derine kaçmış gözlerine, çukurlaşmış yanaklarına baktı.
'Tanrım,' diye düşündü. 'Ne olur bana, ihtiyacı varmış gibi, böylesine incinmiş bakışlarla bakmasın. Uzanarak kapının kolunu buldu. 'Üzgünüm,' demeyi nasılsa başarmıştı. Şimdi sıra veda etmeye gelmişti.
Genç adamın buz gibi sesi odada yankılanarak olduğu yerde kalmasına sebep oldu. Demek öyle? Gidiyorsun, ha? Kahretsin, Megan, bana bundan daha dürüst olman gerektiğini düşünüyordum. Bunu en azından kendine karşı borçlusun. .
Sesi de yüzü kadar gergindi. Gözlerini kaldırarak genç adama baktı.
Ne demek istiyorsun?
Bana gerçeği söyleyecek cesareti kendinde bulmalısın. Memory Lane'i yeniden kurmayı düşünmüyorsun, öyle değil mi?
Şaşkınlıkla genç adamın ateş saçan gözlerine bakakalmıştı. Ben ... ben bilmiyorum ... dedi kekeleyerek.
Yo, hayır, biliyorsun, dedi Ford öfkeyle. Birazdan bu kapıdan çıkıp gideceksin ve bir daha. geri dönmeyeceksin. Gözlerin her şeyi anlatıyor.
Genç kadın gözlerini ondan kaçırarak bakışlarını yere indirdi.
Ve nedenini çok iyi biliyorum.
Başını kaldırarak genç adama baktı. Öyle mi? Ford başını arkaya yaslayarak gözlerini yavaşça kapadı. Onları açık tutmak için harcadığı çaba genç adamı yormuş gibiydi. Evet. Dün gece duyguların yüzünden okunuyordu. Her şey o kadar açık ki. Patrick Kelly'den nefret ediyorsun. Ona benzediğim için benden de nefret ediyorsun.
Genç adam gözlerini açıp ona baktığında, yüzü gölgelerin içinde olmasına rağmen bu gözlerde şimşekler çaktığını görebiliyordu. Belki gerçeği biraz basitleştirdim, ama tahminim doğru, değil mi?
Bu soruya nasıl cevap verebilirdi ki? Genç adam haklıydı. Fakat bunu öyle soğukkanlı bir ifadeyle söylemişti ki.
Pek sayılmaz, dedi.
Hayır, doğru. itirazlarını kabul etmemişti. Bütün duygusal tepkilerin bu yanlış inançların yüzünden.

Megan sırtını dikleştirerek, Ya, öyle mi? diye sordu. Arkasından ne geleceğini çok iyi biliyordu: Genç adam Patriek Kelly'i savunup annesini suçlayacaktı.Artık önemi yok. Unutalım gitsin.
Genç adam kıpırdandığında yaralarındaki çürüklerin verdiği acıyla inledi. Hayır. Bu kadar kolay kurtulama yacaksın. Şimdi söyleyeceklerimi dinleyeceksin.
Patrick Kelly'yi bir melek gibi gösterecek hiçbir şeyi duymak istemiyorum. dedi genç kadın öfkeyle. Ya da annemin onu baştan çıkaran bir şeytan olduğunu da dinlemek istemiyorum. .
Genç adam başını çaresiz bir şekilde sallayarak, Ne dediğini kendin de duyuyor musun? Melekler ve şeytanlar! Megan, o gece bana ne söylediğini hatırlamıyor musun? Dünyanın sadece siyah ya da beyaz olmadığını, grinin belirsiz tonlan olduğunu söylemiştin.
Kendi sözlerini hatırlayınca başını suçlulukla öne eğdi. Ford haklıydı, böyle söylemişti. Bu sözleri inanarak söylemişti. Fakat o zaman her şey farklıydı.
O gece bilmeden bana çok yardım ettin, Megan.
Bütün yaşamım boyunca içimi kemiren öfkeden kurtulmamı sağladın. Harika, hafifletici bir duyguydu bu. Şimdi senin beni dinlemeni istiyorum.
Megan buradan hemen kaçıp uzaklaşmak istiyordu.
Fakat yapamadı. Genç adamın ne söyleyeceğini merak ediyordu.
Dün gece söylediklerim için gerçekten üzgünüm, Megan. Kızmakta haklıydın. O an düşünemiyordum tek yapabildiğim tepki göstermekti. Anlattıklarına inanamıyordum bir türlü. Patrick hakkında yanılmış olduğumu kabul edemiyordum.
Gözleri genç kadının yüzünün her noktasını araştırıyordu. Gerçeği gözlerimi kapamıştım, Megan, diyebildi sonunda. Sen gittikten sonra, yaptığım hatayı anladım. Ona çok benzediğini biliyor muydun? Krista' dan bile çok benziyorsun.
Öyle mi? Genç kadının sesi duyulmayacak kadar alçalmıştı, ancak saklayamadığı bir hevesle sormuştu bu soruyu.
Evet, gerçekten benziyorsun. Ford da sesine yansıyan isteği fark etmişti. Şefkat dolu bir sesle, Patrick'in saçları seninki kadar koyu değildi, ama tıpkı seninkiler gibi iri dalgalara sahipti.
Megan başını öne eğdiğinde buklelerinin dalgalanarak omuzlarına döküldüğünü hissetti. Elinde olmaksızın babasının yüzünü canlandırmıştı hayalinde. Sanki içindeki o buz tutmuş nokta erimeye başlamışçasına acıyla sarsıldı.
Ve gözleri... Ford'un sesi şimdi yumuşacıktı.
Gözleri tıpkı seninkiler gibi berrak bir griydi. Ve yine seninkiler gibi rengi her an değişirdi. İşinde fırtınalı ve kararlı, evinde ailesiyle beraberken de sevgi dolu ve şefkatli bir insandı.
Megan gözlerini kapadı. Kendi iç dünyasına gömülüvermişti bir anda.

Fakat en belirgin özelliği, duygularının gücüydü. O da senin gibi çok duygusal biriydi, Megan. Sevdiği zaman tutkuyla severdi. Krista'ya çok bağlıydı. Belki anneni de gerçekten sevmişti.

Megan acı dolu gözlerle ona baktı. O halde neden?

Neden bir kez olsun anneme mektup yazmadı? Neden bizim varlığımızı unuttu? İçindeki buzların erimesi önüne geçilmez bir sele dönüşmüştü ve sel gözlerinden taşıyordu. Madem ki her şeyi biliyorsun, buna da cevap ver.

Yumuşak bir sesle, Bilmiyorum, dedi. Tek söyleyebileceğim, onun bir canavar olmadığı. O da bizim gibi tutkuları, zaafları olan bir insandı. O da hatalar yapmıştı. Felicia'nın ne kadar zor bir insan olduğunu kendi gözlerinle gördün. Annene para göndermesi bile büyük cesaretti. Birlikte yaşaması çok zor bir karısı ve taparcasına sevdiği bir kızı olduğu düşünülürse, davranışlarını açıklamak pek de zor değil. Fakat hepiniz için en doğrusunu yaptığına inandığını söyleyebilirim.

Megan'ın boğazından acı dolu bir ses yükseldi. Kapıya döndüğünde genç adamın haklı olduğunu biliyordu ama bu yeterli değildi. Bilmek istiyordu. Bilmesi gerekliydi. Yeniden küçük bir çocuk olmuştu sanki. Yeni keşfettiği Patrick Kelly için annesinin değerli olduğuna inanmak istiyordu. Bilmesi gerekiyordu, çünkü ...

Gerçeği anlaması ani, kör edici bir ışık gibiydi.

Emin olmak istediği şey, Patrick Kelly'nin annesini gerçekten sevip sevmediği değildi. Bu konu uzun zaman önce onlarla birlikte ölmüştü. Hayır, bilmek istediği şey, geçmişin kendisini tekrarlayıp tekrarlamadığıydı. Kendisinin Ford Chadbourne için bir anlık arzudan daha fazla bir şey ifade ettiğine inanmak istiyordu.

Meggie. Genç adamın sesi ipek gibi yumuşacıktı.

Genç kadın yavaşça arkasına döndü. Yüzüme bak, Megan. Konu Kelly değil, öyle değil mi?

Genç kadın, sessizce başını salladı. Neden inkar ediyordu ki? Ford Chadbourne duygularını kolayca okuyabiliyordu.

Bunu biliyordum zaten. Öyleyse nedir? Niçin ağlıyorsun? Yatağa hafifçe vurdu. Gel, yanıma otur. Her şeyi anlat bana.

Tekrar başını salladı. Gözyaşlarının ardından bile Krista'nın dudaklarının izini görebiliyordu.

Meggie, buraya gel dedim! Sesi sabırsızdı. Bu kadar acı çekmeseydim, seni zorla sürüklerdim. Beni buna zorlama.

Bunu yapmamalıyım. Meggie, lütfen yanıma gel!

Yüzü acıyla gerildiğinde, kalbinin durduğunu hissetti. Hemen kapıyı bırakarak genç adamın erişemeyeceği bir uzaklıkta yatağın kenarına ilişti.

İşte, dedi bir çocuğu yatıştırır gibi. Lütfen kalkmaya çalışma.

Genç adam derin bir soluk alıp sırtını yastıklara yasladı. Neden artık geçmişin hayaletlerinden kurtulmuyorsun, Meggie? Bırak geçmiş geçmişte

kalsın! Diğer insanların başına gelenlerin aramıza girmesine izin vermemelisin.

Biliyorum, dedi güçsüz bir sesle. Genç adamın haklı olduğunu fark etmek onu şaşırtmıştı. Natalie, Patrick ... Artık hepsi geçmişe gömülmüştü. Ancak genç adamın yanağındaki pembe iz, geçmişe ait değildi. Şimdiye aitti. Belki de geleceğe, Ford'un geleceğine ...

Eee? Neden artık yanıma gelip beni öpmüyorsun? Genç adamın alaylı bir ifadeyle parlayan gözlerine baktı. Nasıl bu kadar pişkin olabiliyordu? Onun metresi olmaya katlanamayacağını bilecek kadar iyi tanımıyor muydu kendisini?

Çünkü burada benden önce başka birisi vardı. Ben senin ... senin ...

Ford'un gözleri hayretle açılmıştı. Ne? Başını çevirerek bu sözlerin anlamını genç kadının yüzünden okuyacakmış gibi araştıran gözlerle ona baktı. Kim vardı?

Megan elini uzatarak Ford'un yanağındaki pembe ize dokundu. Yavaş bir sesle, Krista, dedi. Ama önemi yok, Ford. Krista mükemmel bir insan. Harika bir eş olacağından eminim. Duyduğu acının sesine yansımamasına çalışıyordu. Fakat ben korkunç bir metres olurdum, Ford. Kiminle olursa olsun, buna katlanmam olanaksız. Özellikle seninle.

İşte, sonunda söyleyebilmişti. Artık gururlu bir şekilde çıkıp gitmeliydi. Ford'un gülümsemeye başladığını görünce şaşkınlıktan yere düşecekti neredeyse. İçinde büyük bir öfkenin yükseldiğini, yanaklarının yanmaya başladığını hissetti. Bu kadar komik olan neydi acaba?

Çok haklısın, dedi genç adam. Sen gerçekten korkunç bir metres olurdun. Krista da mükemmel bir eş. Sanki kurşun yemiş gibi sarsılarak ayağa kalkmaya çalıştığında, Ford bileğini yakalayarak kıpırdamasına engel oldu. Fakat benim karım olarak değil. dedi sözcüklerin üstüne basarak. Artık sesinde ciddi bir ton vardı. Megan konuşmanın seyrinden şaşkına dönmüş bir halde ona bakakalmıştı. Genç adamın söylediklerini doğru anladığından emin değildi.

Ford gülümseyerek Natalie'nin küçük el aynasını aldı ve yüzünü incelemeye başladı.

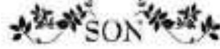
Bakışlarını ona çevirdiğinde gözleri parlıyordu,Ford'u na bak, Maggie, dedi alçak bir sesle. Pembe hafif bir iz.Yanağa kondurulmuş masum bir öpücük. Ama gelecekteki karıma ait değil. Ben karım olmasını istediğim kadın tarafından zaten damgalanmıştım. dedi giderek alçalan bir sesle. Megan tüm vücudunu bir ürpertinin kapladığını hissediyordu.

Dudakları ateş gibi kırmızı bir kadın tarafından. Beni tam buradan öpmüştü. Elini dudaklarına götürerek parmaklarıyla hafifçe dokundu. Damgasını kalbime vurdu.

Genç adam 'Megan'ı hafifçe kendine doğru çekti.

Arzu dolu bir kadın o, diye devam etti içini eriten bir sesle. Gülümsemesi genç kadının gözlerini kamaştırıyordu.
Genç kadın konuşabileceğinden emin değildi. Boğazına kocaman bir yumru tıkanmıştı.
Peki ya Krista? O biliyor mu? O ... o seni sevmiyor mu?
Genç adam güldü. Tanrım, seni düşündüren şey bu mu? Senin kadar arzulu bir kadının, arkadaşlık ve aşk arasındaki farkı anlayacağını sanırdım. Krista'nın senin bana şimdi baktığın gibi baktığını hiç gördün mü?
Genç kadın kızararak başını önüne eğdi. Duygularını bu kadar belli ediyor muydu gerçekten?
Ford kıkırdayarak Megan'ın çenesini eliyle hafifçe yukarı kaldırdı. Genç adamın teması içinde bir şeyleri tutuşturmuş gibiydi. Bu anı uzatmak istercesine çenesini genç adamın eline yasladı.
Hayır, Meggie. Krista'nın, ağabeyi ya da kayınbiraderi olmama itirazı olacağını sanmam. Fakat dünyadaki son erkek ben olsam bile, kocası olmamı isteyeceğini sanmıyorum. Benim katlanılmaz biri olduğumu düşünüyor. Felicia'nın bütün çabalarına rağmen, Krista bana aşık olmadı. Ama uslu bir kız gibi bunun için çok uğraştı. Doğrusu ben de elimden geleni yaptım. Krista ve ben çok iyi arkadaşız ama bir an için bunu şöyle ya da böyle başarabileceğimizi düşünmüştük. Krista annesine karşı çıkacak kadar cesur değil ve ben de ... Doğrusu hayatım boyunca... hiç aşık olmayacağımı sanıyordum .
Uzanarak tüy gibi hafif bir temasla genç kadının yanağını okşadı. Ve sonra seninle karşılaştım.
Megan hala inanmaya cesaret edemeyerek alt dudağını dişledi. O halde neden New Orleans'a geldi?
Genç adam kıkırdadı. Felicia, aptal değil. Sana bir kez bakmakla, planlarının tehlikede olduğunu anladı. Ve hemen ardından ikimizin burada, New Orleans'ta yalnız olduğumuzu duydu.Çok telaşlanmış olmalı. Bu yüzden son kez şansını denemek için Krista'yı buraya gönderdi. Ama Krista birbirimiz için olan duygularımızı fark etmekte gecikmedi.
Üzüldü mü?
Tanrım, elbette hayır! Başını yalancı bir hayal kırıklığıyla iki yana salladı. Bundan daha mutlu olamazdı herhalde.
Megan yine alt dudağını ısırdı Bunlara inanması o kadar zordu ki ... Bir kadın Ford'un kendisini değil de bir başkasını sevdiğini duyduğunda nasıl sevinebilirdi ki? Kalbinin acıyla burkulduğunu hissett i. Ford'un söyledikleri doğru olmalıydı. Krista'nın genç adamın dokunuşlarına nasıl tepkisiz kaldığını hatırladı ... Çok şaşırtıcıydı. Bir gün Krista'yla oturup bunları konuşabilecekler miydi? Ona kardeş olduklarını söyleyebilecek miydi? İçini aydınlatan bir gülümsemenin yükseldiğini fark etti. Belki, belki bir gün...

Ford'un sabırsızlığı artıyordu. Usulca uzanıp genç kadını yanına çekti. Megan dengesini kaybederek genç adamın yanına düştüğünde, başı onun göğsüne yaslanmıştı. Şimdi Ford'un bedeninin sıcaklığını hissedebiliyordu.
Genç adam homurdanarak, Artık yeter, dedi. Şu anda tek düşünebildiğim sensin. Sağlam kolunu uzatarak, titreyen eliyle genç kadının bluzunun düğmelerini çözmeye başladı.
Sonra da onu saçlarından sıkıca kavrayarak başını kendisine yaklaştırdı.
Ford'un dudakları kendininkilerin üzerinde gezinirken kalbinin duracağını hissediyordu Megan. Genç adamın yaralı yüzünü inciteceğinden korkarak, uzaklaşmaya çalıştı. Ancak Ford tüm acısını unutmuş, onu öpmeye devam ediyordu.
Bir süre sonra geri çekilerek genç kadının yüzüne baktı.
Gördün mü? Seni seviyorum, Megan Farrell. Evlen benimle. diye fısıldadı. O zaman sana ateşin ne olduğunu göstereceğim.
Dudakları, biraz önceki öpüşmelerinin etkisiyle sızlıyordu. Titrek bir gülümsemeyle genç adama baktı. Onun kollarında olmanın verdiği mutlulukla başının döndüğünü hissediyordu. Titreyen elleriyle genç adamın çözemediği düğmeleri açmaya başladı.
Önce göster, diye fısıldadı sevdiği erkeğe. Ondan sonra seninle evleneceğim.

Beyaz Dizi

Herkes suçluydu. Ama belki de hiç kimsenin suçu yoktu.

Ford Chadbourne yaşamına girmeden önce, Memory Lane'de güven içindeydi Megan. Bu sevimli mağazada sattığı antika kitaplar yaşamının bir parçası haline gelmişlerdi. Ancak sevgili patronu Natalie'nin ölümüyle birlikte, batan güneşin renkleri gibi eriyip yok olacaktı mutluluk. Natalie, yirmi yıldır görmediği oğluna bırakmıştı mağazayı. Oysa Ford için ne mağazanın, ne de eski kitapların bir önemi vardı. Onun tek istediği kazancı arttırmaktı. Megan çılgınlar gibi satış raporları hazırlarken yaşamını renklendiren tek şey Tony oldu. Onu yalnızca bir haftadır tanıyordu. Tony'nin gerçek kimliğini öğrenmesi ise bir an sürecekti.

Gelişim Yayınları

3000 TL. (KDV Dahil)
17 Ocak 1991